

Tartalom

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

AJÁNLÁSOK

Tanács

2020/C 417/01	A Tanács ajánlása (2020. november 24.) a fenntartható versenyképességet, a társadalmi méltányosságot és a rezilienciát célzó szakképzésről	1
---------------	--	---

II *Közlemények*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Bizottság

2020/C 417/02	A bizottság közleménye a felülvizsgált bankszanálási keretrendszer egyes jogszabályi rendelkezéseinek értelmezéséről, válaszul a tagállamok hatóságai által feltett kérdésekre (a Bizottság második közleménye)	17
---------------	---	----

2020/C 417/03	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV) ⁽¹⁾	51
---------------	---	----

IV *Tájékoztatások*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Bizottság

2020/C 417/04	Euroátváltási árfolyamok 2020. december 1.	52
---------------	---	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

2020/C 417/05	A pénzforgalomba szánt euróérmék új nemzeti előlapja	53
2020/C 417/06	A pénzforgalomba szánt euróérmék új nemzeti előlapja	54

V Hirdetmények

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2020/C 417/07	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám: M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni) Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ⁽¹⁾	55
2020/C 417/08	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám: M.9977 — EPGC/Metro) Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ⁽¹⁾	57
2020/C 417/09	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám: M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö) ⁽¹⁾	58

EGYÉB JOGI AKTUSOK

Európai Bizottság

2020/C 417/10	Kérelem közzététele a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. cikkének (6) bekezdése alapján	59
---------------	--	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

AJÁNLÁSOK

TANÁCS

A TANÁCS AJÁNLÁSA

(2020. november 24.)

a fenntartható versenyképességet, a társadalmi méltányosságot és a rezilienciát célzó szakképzésről

(2020/C 417/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 165. és 166. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Unió Alapjogi Chartája ⁽¹⁾ az oktatást, valamint a szakképzésben és a továbbképzésben való részvételt alapvető jogként ismeri el, míg az ENSZ 2030-ra elérendő fenntartható fejlődési céljai értelmében valamennyi nő és férfi számára egyenlő hozzáférést kell biztosítani a megfizethető és minőségi műszaki, szakmai és felsőfokú oktatáshoz, beleértve az egyetemi oktatást is, és számottevően növelni kell azon fiatalok és felnőttek számát, akik a foglalkoztatás, a tisztességes munka és a vállalkozói tevékenység szempontjából releváns készségekkel – többek között technikai és szakmai készségekkel – rendelkeznek.
- (2) A 2017. november 17-én kihirdetett szociális jogok európai pillére ⁽²⁾ több kulcsfontosságú elvet határoz meg a méltányos alapon és jól működő munkaerőpiacok és jóléti rendszerek előmozdítása céljából, köztük a minőségi és inkluzív oktatáshoz, képzéshez és egész életen át tartó tanuláshoz való jogról szóló 1. elvet, valamint a foglalkoztatás aktív támogatásáról szóló 4. elvet.
- (3) Amellett, hogy előmozdítják a gazdasági növekedést és a társadalmi kohéziót, a színvonalas és innovatív szakképzési rendszerek ellátják az embereket a foglalkoztatásukhoz, a személyes fejlődésükhöz és az állampolgári szerepvállalásukhoz szükséges azon készségekkel, amelyek révén alkalmazkodni tudnak és helyt tudnak állni a kettős – digitális és zöld – átállás során, valamint kezelni tudják a szükséghelyezeteket és a gazdasági sokkhatásokat. Ily módon az emberek szert tesznek azokra a készségekre, amelyekkel a munkaerőpiacon elérhető munkahelyeket betölthetik vagy ilyeneket teremthetnek.
- (4) Az eredményes szakképzési politikák elengedhetetlenek a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztésére irányuló, az EUMSZ 145. cikkében meghatározott célkitűzés megvalósításához.

⁽¹⁾ HL C 326., 2012.10.26., 391. o.

⁽²⁾ 13129/17.

- (5) A Bizottság európai zöld megállapodásról szóló közleménye ⁽³⁾ jelenti Európa új növekedési stratégiáját, amelynek célja, hogy átalakítsa, és ezáltal fenntarthatóbb pályára állítsa az Unió gazdaságát és társadalmát. Az iskolák, a képzési intézmények és az egyetemek megfelelő helyzetben vannak ahhoz, hogy tájékoztassák a tanulókat, a szülőket, a vállalkozásokat és a szélesebb értelemben vett közösséget a sikeres átálláshoz szükséges változásokról. A zöld átállás előnyeinek kiaknázásához proaktív átképzésre és továbbképzésre van szükség.
- (6) „A méltányos átállást szolgáló erős szociális Európa” című közleményében ⁽⁴⁾ a Bizottság kiemeli a készségek, a foglalkoztathatóság és az emberi tőke középpontba helyezésének szükségességét – ezt a fenntartható versenyképességet, a társadalmi méltányosságot és a rezilienciát célzó európai készségfejlesztési program ⁽⁵⁾ révén lehet megvalósítani, amelyet egy, a szakképzésről szóló tanácsi ajánlásra irányuló javaslat egészít ki. Emellett a közleményben a Bizottság bejelenti az európai oktatási térséggel kapcsolatos további munkát, valamint az oktatás és a képzés terén a tagállamokkal folytatandó együttműködés új keretrendszerét.
- (7) A Bizottság az „Új európai iparstratégia” című közleményében ⁽⁶⁾ határozott fellépést sürget annak érdekében, hogy az egész életen át tartó tanulás mindenki számára valósággá váljon, valamint hogy az oktatás és a képzés lépést tartson a kettős átállással. Felszólítja továbbá a felsőoktatási és a szakképzési szereplőket, hogy biztosítsanak több tudóst, mérnököt és technikust a munkaerőpiac számára. A körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv ⁽⁷⁾ és a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia ⁽⁸⁾ kiemeli a készségfejlesztés kulcsszerepét a zöld és tiszta gazdaságra való átállás szempontjából.
- (8) A „Kkv-stratégia a fenntartható és digitális Európáért” című bizottsági közlemény ⁽⁹⁾ kiemeli, hogy az uniós mikro-, kis- és középvállalkozások (kkv-k) negyedének a képzett munkaerő, illetve a tapasztalt vezetők rendelkezésre állása vált a legnagyobb problémájává, és hogy EU-szerte a képzett munkaerő hiánya jelenti az új beruházások legfőbb akadályát. A szakképzés különösen fontos a kkv-k számára annak biztosítása érdekében, hogy munkavállalóik rendelkezzenek a szükséges készségekkel.
- (9) „Az egyenlőség Uniója: a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2020–2025)” című közleményében ⁽¹⁰⁾ a Bizottság hangsúlyozza, hogy a nők és a férfiak számára egyaránt fontos a szakképzés annak biztosítása szempontjából, hogy a hagyományosan többnyire férfiak, illetve nők által gyakorolt szakmákban megvalósuljon a nemek közötti egyensúly, és gyengüljenek a nemi sztereotípiák.
- (10) Az „Uniós költségvetés – az európai helyreállítási terv motorja” című európai bizottsági közleményében ⁽¹¹⁾ a Bizottság olyan nagyratörő és átfogó tervet határoz meg az európai gazdaság helyreállítására vonatkozóan, amely a szükséghelyzeti Európai Helyreállítási Eszközön („Next Generation EU”) és a 2021–2027-es időszakra szóló megerősített többéves pénzügyi kereten keresztül fog megvalósulni. Ez a terv a szolidaritáson és a méltányosságon alapul, és mélyen az Unió közös elveiben és értékeiben gyökerezik. A terv meghatározza, hogy miként lehet újraindítani az európai gazdaságot, lendületet adni a zöld és a digitális átállásnak, valamint a gazdaságot méltányosabbá, reziliensebbé és fenntarthatóbbá tenni a jövő generációi számára.
- (11) Az ifjúsági garancia ⁽¹²⁾ 2013 óta segíti a fiatalokat a munkaerőpiacra való belépésben azáltal, hogy a munkahelyük elvesztését vagy a tanulmányaik befejezését követő négy hónapon belül színvonalas állásajánlatot, továbbképzést, tanulószereződéses gyakorlati képzést vagy szakmai gyakorlatot kínál számukra. A szakképzés hatékonyan bizonyult a kirekesztődés kockázatának kitett fiatalok munkaerőpiaci átmenetének megkönnyítésében. A jövőben a vonzó és munkaerőpiaci szempontból releváns szakképzés – különösen a tanulószereződéses gyakorlati képzés – még nagyobb szerepet játszhat az ifjúsági garancia keretében a fiatalok munkanélkülivé válásának megelőzésében és a jövőbeli munkaerőpiaci lehetőségekre való felkészítésében, különösen a zöld és digitális átállás részeként.
- (12) Az Európai Szociális Alap Pluszról (ESZA+) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslat célja biztosítani az oktatási és képzési rendszer munkaerőpiaci relevanciáját és a mindenki számára egyenlő hozzáférést az egész életen át tartó tanulás lehetőségeihez, nevezetesen továbbképzési és átképzési pályák révén.

⁽³⁾ COM(2019) 640 final.

⁽⁴⁾ COM(2020) 14 final.

⁽⁵⁾ COM(2020) 274 final.

⁽⁶⁾ COM(2020) 102 final.

⁽⁷⁾ COM(2020) 98 final.

⁽⁸⁾ COM(2020) 380 final.

⁽⁹⁾ COM(2020) 103 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 152 final.

⁽¹¹⁾ COM(2020) 442 final.

⁽¹²⁾ A Tanács ajánlása (2013. április 22.) ifjúsági garancia létrehozásáról (HL C 120., 2013.4.26., 1. o.).

- (13) Az „Erasmus” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról és az 1288/2013/EU rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslat értelmében meg kell őrizni a 2014–2020-as program integrált jellegét, amely a tanulás valamennyi aspektusára kiterjed (formális, nem formális és informális, az összes életszakaszt átfogó tanulás), hogy ezáltal olyan rugalmas tanulási pályákat lehessen előmozdítani, amelyek lehetővé teszik az egyén számára a 21. századi kihívásoknak való megfeleléshez szükséges képességek fejlesztését.
- (14) Ez az ajánlás az oktatás és képzés, valamint a készségek területén európai szinten kidolgozott, az I. mellékletben összefoglalt számos kezdeményezésre épül, és hozzá fog járulni a fenntartható versenyképességet, a társadalmi méltányosságot és a rezilienciát célzó európai készségfejlesztési programhoz, az aktualizált digitális oktatási cselekvési tervhez, az európai oktatási térséghez, valamint az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréhez.
- (15) Ez az ajánlás az európai oktatási térség azon célkitűzését hivatott teljesíteni, amely szerint olyan valódi európai tanulási teret kell létrehozni, amelyben a határok nem akadályozzák a magas színvonalú és inkluzív oktatást és képzést, és amelynek célja a felsőoktatási és felső középfokú oktatási és képzési képesítések, illetve a külföldi tanulmányi időszakok elismerése előtt álló akadályok felszámolása, valamint a képzéseket és az egész életen át tartó tanulást igazoló oklevelek határokon átnyúló zavartalanabb érvényesítésének biztosítása.
- (16) A szakképzés területén folytatott fokozott európai együttműködésnek (a kopenhágai folyamatnak) a 2002. december 19-i tanácsi állásfoglalásban⁽¹³⁾ elfogadott prioritásaira építve a magas színvonalú és rugalmas szakképzésre, valamint a transznacionális mobilitásra vonatkozó célok továbbra is a szakképzés korszerűsítésére vonatkozó, a felelős miniszterek által a 2010. évi bruges-i közleményben meghatározott átfogó koncepció középpontjában álltak.
- (17) A szakképzésért felelős miniszterek a 2015. június 22-i rigai következtetésekben egy sor prioritást határoztak meg e koncepció megvalósítása céljából, amelyeket az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének (Oktatás és képzés 2020) végrehajtásáról szóló, 2015. évi tanácsi és bizottsági közös jelentés⁽¹⁴⁾, valamint a 2016. évi új európai készségfejlesztési program⁽¹⁵⁾ tartalmaz, amely a vonzerő és a minőség előtérbe helyezésével további erős lendületet adott az uniós szakképzési politikának.
- (18) A szakoktatás és szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakeretének (EQAVET) létrehozásáról szóló, 2009. június 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlás⁽¹⁶⁾ referenciakeretet hozott létre, amely támogatja a tagállamok szakképzési rendszereik minőségének javításában, és hozzájárul a szakképzés-politikai fejlemények tagállamok közötti fokozott átláthatóságához. Végrehajtásának tíz éve alatt az EQAVET ösztönözte a nemzeti minőségbiztosítási rendszerek reformját, de nem járult hozzá jelentősen a minőségbiztosítási intézkedések átláthatóságának javításához. Emellett az EQAVET-et elsősorban az iskolai alapú szakmai alapképzésben alkalmazták. Ezért ebbe az ajánlásba be kell építeni a 2009. évi EQAVET referenciakeretet, valamint olyan elemeket is, amelyek az EQAVET végrehajtásának a tanulási eredmények minőségével, a tanúsítással és az értékeléssel, az érdekelt felekkel folytatott konzultációval, a tanárok és az oktatók szerepével, a munkaalapú tanulással, továbbá a szakképzés rugalmasságával kapcsolatos hiányosságait hivatottak kiküszöbölni. A kölcsönös tanulás javítása, a szakképzés terén rendelkezésre álló minőségbiztosítási intézkedések átláthatóságának és következetességének fokozása, valamint az uniós tagállamok közötti kölcsönös bizalom megerősítése érdekében be kell vezetni a rendszerszintű minőségbiztosítás uniós szintű szakértői értékelését.
- (19) Az európai szakképzési kreditrendszer (ECVET) létrehozásáról szóló, 2009. június 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlás⁽¹⁷⁾ célul tűzte ki a tanulási eredmények elismerésének, kumulációjának és átvitelének javítását, a mobilitás és az egész életen át tartó tanulás támogatását, valamint egy uniós szakképzési kreditrendszer létrehozását. Alkalmazásának tíz éve alatt az ECVET a tanulási eredmények egységeinek használata és dokumentálása révén nagymértékben hozzájárult a minőségibb mobilitás kialakításához. Az ECVET-pontok koncepcióját azonban általában nem alkalmazták, és az ECVET nem vezetett európai kreditrendszer kialakulásához a szakképzés területén.

⁽¹³⁾ HL C 13., 2003.1.18., 2. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 417., 2015.12.15., 25. o.

⁽¹⁵⁾ COM(2016) 381 final.

⁽¹⁶⁾ HL C 155., 2009.7.8., 1. o.

⁽¹⁷⁾ HL C 155., 2009.7.8., 11. o.

Ezért ennek a tanácsi ajánlásnak tartalmaznia kell az ECVET rugalmassággal kapcsolatos alapelveit (például a tanulási eredmények egységei tekintetében). A szakképzésben részt vevő tanulók mobilitását támogató ECVET-eszközöket (például tanulmányi megállapodás és egyetértési nyilatkozat) más uniós eszközök, például az Erasmus+ program keretében támogatott eszközök keretében kell továbbfejleszteni. A posztsekunder és a felsőfokú szakképesítések esetében alkalmazható a már jelenleg is használatos európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer.

- (20) A színvonalas és eredményes tanulószereződéses gyakorlati képzés európai keretrendszeréről szóló, 2018. március 15-i ajánlásában ⁽¹⁸⁾ a Tanács 14 olyan kulcsfontosságú kritériumot határoz meg, melyeket a tagállamoknak és az érdekelt feleknek alkalmazniuk kell a színvonalas és eredményes tanulószereződéses gyakorlati képzések kidolgozása során, egyaránt biztosítva a munkával kapcsolatos készségek fejlesztését és a tanulószereződéses tanulók személyes fejlődését.
- (21) A 2015. június 22-i rigai következtetésekből elfogadott prioritásoknak az Európai Szakképzésfejlesztési Központ (Cedefop) általi nyomon követése során számos olyan területet azonosítottak, ahol az országok haladást értek el a szakképzés modernizációs menetrendjében, különösen a tanulószereződéses gyakorlati képzés és a munkaalapú tanulás, a minőségbiztosítás, a készségigények előrejelzésére szolgáló mechanizmusok és a szociális partnereket bevonó tanácsadó testületek létrehozása, az átjárhatóság és a rugalmasság növelése, valamint a közelmúltban a digitális készségekre helyezett nagyobb hangsúly tekintetében. A zöld és a digitális átállás fényében azonban jelentősen bővíteni és javítani kell a szakképzés kínálatát a fiatalok és a felnőttek számára egyaránt, ugyanakkor növelni kell a szakmai alapképzés vonzerejét és minőségét.
- (22) A szakképzés területén számos országban léteznek kezdeményezések a kiválóság előmozdítására, valamint a szakképzésnek az innovációs és készségkoszisztémákkal való jobb összekapcsolására. E példákra építve folyik a szakképzési kiválósági központok koncepciójának tesztelése azzal a céllal, hogy konkrét területeken világszínvonalú képzési referenciaponttá válhassanak mind a szakmai alapképzést, mind a folyamatos továbbképzést és átképzést illetően.
- (23) A szakképzés jövőjéről szóló, 2018. decemberében elfogadott véleményében a Szakképzési Tanácsadó Bizottság olyan kiváló, inkluzív és egész életen át tartó szakképzést vázolt fel, amely megfelel a gazdasági, technológiai és társadalmi változások által támasztott jövőbeli követelményeknek. Ebben a véleményben a Szakképzési Tanácsadó Bizottság felkérte a Bizottságot, hogy átfogó tanácsi ajánlás formájában dolgozzon ki javaslatot az uniós szakképzési szakpolitikai keret, az irányítás és a meglévő eszközök racionalizálására és megszilárdítására vonatkozóan.
- (24) Tekintettel nem kötelező jellegére, ez az ajánlás tiszteletben tartja a szubszidiaritás és az arányosság elvét, végrehajtásának pedig az uniós és nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban kell történnie. Ez az ajánlás nem érinti a 2013/55/EU irányelvvel ⁽¹⁹⁾ módosított, a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelvet ⁽²⁰⁾ és az abban foglalt automatikus képesítéselismerési rendszert,

Figyelembe véve a „szakképzés” alábbi fogalom meghatározását:

Ezen ajánlás alkalmazásában a szakképzés olyan oktatás és képzés, amelynek célja, hogy felvértesse a fiatalokat és a felnőtteket az egyes foglalkozások végzéséhez vagy tágabb értelemben a munkaerőpiaci integrációhoz szükséges ismeretekkel, készségekkel és kompetenciákkal ⁽²¹⁾, és amely formális és nem formális keretek között is biztosítható az európai képesítési keretrendszer (EKKR) valamennyi szintjén, adott esetben a felsőfokú szintet is beleértve.

⁽¹⁸⁾ HL C 153., 2018.5.2., 1. o.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/55/EU irányelve (2013. november 20.) a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 354., 2013.12.28., 132. o.).

⁽²¹⁾ Az Európai Szakképzésfejlesztési Központ (Cedefop) fogalom meghatározása alapján: Terminology of European Education and Training Policy, 2014. (Az európai oktatás és képzési politika terminológiája, 2014.)

A KÖVETKEZŐKET AJÁNLJA A TAGÁLLAMOKNAK:

a nemzeti és uniós jogszabályokkal, a rendelkezésre álló erőforrásokkal, valamint a nemzeti prioritásokkal és körülményekkel – többek között a társadalmi-gazdasági helyzettel és a nemzeti szakképzési rendszerekkel – összhangban és az összes érdekelt féllel szoros együttműködésben:

- a) olyan szakképzési politika végrehajtásán munkálkodjanak, amely:
 - felvértezi a fiatalokat és a felnőtteket az ahhoz szükséges tudással, készségekkel és kompetenciákkal, hogy boldogulni tudjanak a változóban lévő munkaerőpiacon és társadalomban, a gazdasági helyreállítás, a zöld és digitális gazdaságra való méltányos átállás és a demográfiai változások közepette, továbbá valamennyi gazdasági ciklus során,
 - előmozdítja az inkluzivitást és az esélyegyenlőséget, és hozzájárul a reziliencia, a társadalmi méltányosság és a jólét mindenki számára való megvalósításához, valamint
 - előmozdítja az európai szakképzési rendszereket nemzetközi kontextusban, hogy azokat a szakképzésben részt vevők tekintetében világszerte referenciának ismerjék el;
- b) az alábbi 1–21. pontban meghatározott elvekkel összhangban hajtsanak végre intézkedéseket és beruházásokat a szakpolitika megvalósítása érdekében, valamint
- c) törekedjenek a vonatkozó európai nyomonkövetési keretrendszerek részét képező alábbi uniós szintű célkitűzések⁽²²⁾ 2025-ig történő elérésére, többek között az oktatás és képzés, valamint a foglalkoztatási és szociálpolitika területén:
 - a szakképzésből kikerülő fiatalok körében legalább 82 % legyen a munkahelyel rendelkezők aránya⁽²³⁾,
 - a szakképzésben frissen végzettek 60 %-a részesüljön a szakképzése során munkaalapú tanulásban⁽²⁴⁾. Ez a célkitűzés a munkaalapú, munkahelyen történő tanulás valamennyi formájára vonatkozik, és ezáltal az ifjúsági garancia keretében támogatható tanulószerveződéses gyakorlati képzési lehetőségek bővüléséhez is hozzá fog járulni;
 - a szakképzésben részt vevő tanulók 8 %-a részesüljön külföldi tanulási célú mobilitásban⁽²⁵⁾.

A szakképzés gyorsan alkalmazkodik a munkaerőpiac változásaihoz

- (1) A szakképzési programok a szakmai – köztük műszaki – készségek kiegyensúlyozott kombinációját kínálják, amely megfelelően igazodik valamennyi gazdasági ciklushoz, a folyamatosan változó munkahelyekhez, munkamódszerekhez és kulcskompetenciákhoz⁽²⁶⁾, beleértve a megbízható alapkészségeket, a digitális készségeket, a transzverzális, zöld és egyéb életviteli készségeket, amelyek szilárd alapot biztosítanak a reziliencia, az egész életen át tartó tanulás, az egész életen át tartó foglalkoztathatóság, a társadalmi befogadás, az aktív polgári szerepvállalás és a személyes fejlődés számára;

⁽²²⁾ Ezek a célértékek uniós átlagértékek, amelyeket a tagállamoknak kollektíven kell teljesíteniük. Az e célok teljesítése terén elért eredményekről való – többek között adott esetben az európai szemeszter keretében történő – jelentéstétel során a Bizottságnak figyelembe kell vennie az egyes nemzeti rendszerek sajátosságait és a tagállami körülményeket. A tagállamoknak a saját körülményeiknek, prioritásaiknak és kihívásaiknak megfelelően teljes mértékben ki kell használniuk a rendelkezésre álló uniós támogatási lehetőségeket. E három mennyiségi célkitűzés nem érinti az arról való döntéshozatalt, hogy a 2021–2027-es időszakra szóló többéves pénzügyi keret és a Next Generation EU alapján rendelkezésre álló uniós támogatási eszközöket miként fogják végrehajtani.

⁽²³⁾ Ez a cél azokra a 20–34 éves fiatalokra vonatkozik, akik 1–3 éve szereztek végzettséget felső középfokú, illetve nem felsőfokú posztszekunder képzésben.

⁽²⁴⁾ Azon 20–34 éves fiatalok körében, akik 1–3 éve kerültek ki az oktatási rendszerből. A mutató alapját a 2021-től az uniós munkaerő-felmérés (EU LFS) részeként összegyűjtött azon adatok fogják képezni, amelyeket az (EU) 2019/2240 bizottsági végrehajtási rendelet a „HATWORK” változóazonosítóhoz rendelve határoz meg. Ez olyan piaci vagy nem piaci egységnél (azaz vállalatnál, kormányzati intézménynél vagy nonprofit szervezetnél) szerzett munkatapasztalatra vonatkozik, amely a válaszadó legmagasabb iskolai végzettségét eredményező hivatalos oktatási program tantervének részét képezte. Ha a válaszadó egynél több helyen szerzett munkatapasztalatot, a munkatapasztalat összesített időtartamát kell figyelembe venni. A munkatapasztalatot teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni.

⁽²⁵⁾ Ez az adott naptári évben mobilitásban részt vevő tanulóknak az ugyanabban az évben a szakképzésben végzettek csoportjához viszonyított arányát jelenti. A mutató alapját az Erasmus+ programból származó mobilitási adatok és a szakképzésben végzettek vonatkozó, az UNESCO, az OECD és az Eurostat által közösen gyűjtött mobilitási adatok fogják képezni. Az Erasmus+ programból származó adatokat a nemzeti hatóságok mobilitási programjaiból származó adatokkal is ki lehetne egészíteni, amennyiben vannak ilyenek, valamint feltéve hogy a szóban forgó adatok – többek között a mobilitás időtartamát illetően – összehasonlíthatók az Erasmus+-adatokkal. A nemzeti hatóságoktól származó adatokat átlátható módon kell megjeleníteni.

⁽²⁶⁾ Az egész életen át tartó tanulásra szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2018. május 22-i tanácsi ajánlás a következő kulcskompetenciákat határozza meg: írás-olvasási kompetencia; többnyelvűségi kompetencia; matematikai kompetencia, valamint a természettudományokkal, a technológiával és a műszaki tudományokkal kapcsolatos kompetenciák; digitális kompetencia; személyes, szociális és a tanulás elsajátítására vonatkozó kompetencia; állampolgári kompetencia; vállalkozói kompetencia; valamint a kulturális tudatosság és kifejezőkészség kompetenciája.

- (2) A szakképzési tanterveket, képzési programokat és képesítéseket szükség szerint rendszeresen frissítik a készségekkel kapcsolatos információgyűjtés alkalmazásával (azaz a végzettek pályakövetésére szolgáló rendszerekkel és a készségigények előrejelzésére szolgáló mechanizmusokkal, többek között ágazati és regionális szinten is);
- (3) A szakképzési intézmények a nemzeti viszonyokkal összhangban megfelelő szintű autonómiával, rugalmassággal, támogatással és finanszírozással rendelkeznek ahhoz, hogy képzési kínálatukat a minőség biztosítása mellett hozzáigazítsák a változó készségigényekhez, a zöld és digitális átálláshoz és a gazdasági ciklusokhoz;
- (4) A szakképzési programok minden szinten tartalmazznak munkaalapú tanulási elemeket, amelyek többek között a szakmai továbbképzés során tovább bővülnek; a tanulószereződéses gyakorlati képzési rendszerek⁽²⁷⁾ továbbfejlesztésére kerül sor az ifjúsági garancia kínálatának⁽²⁸⁾ növelése érdekében, és azokat megfelelő támogatás⁽²⁹⁾ mellett a tanulószereződéses gyakorlati képzések kínálatának stabilizálására, valamint a kisvállalkozások sajátos kihívásainak kezelésére irányuló intézkedések is kiegészítik; annak érdekében, hogy a gazdaság különböző ágazataiban munkaalapú tanulási lehetőségek jöjjenek létre, a munkáltatók számára a nemzeti sajátosságokkal összhangban ösztönző intézkedéseket lehetne biztosítani;

A rugalmasság és a fejlődési lehetőségek a szakképzés központi elemét képezik

- (5) A szakképzési programok tanulóközpontúak, mind személyes, mind digitális, illetve vegyes tanulási formák igénybevételét lehetővé teszik, rugalmas és moduláris tanulási pályákat kínálnak a nem formális és az informális tanulás eredményeinek elismerése alapján, továbbá megnyitják a szakmai és tanulási előmenetel lehetőségét; a szakmai továbbképzés kialakítása lehetővé teszi a munkaerőpiaci, az ágazati vagy az egyéni tovább- és átképzési igényekhez való alkalmazkodást;
- (6) A szakképzési programok a tanulási eredmények moduljain vagy egységein alapulnak, és az érvényben lévő érvényesítési mechanizmusok lehetővé teszik az egyének tanulási eredményeinek átvitelét, elismerését és összegyűjtését azzal a céllal, hogy az érintettek a nemzeti viszonyoknak megfelelő képesítést vagy részleges képesítést szerezzenek; ⁽³⁰⁾ A szakmai alapképzésben az elsődleges cél a teljes képesítés megszerzése.

A szakképzés az innováció és a növekedés motorja, felkészít a digitális és zöld átállásra és a rendkívül keresett foglalkozásokra

- (7) A szakképzést rezilienssé teszi, hogy része a – többek között a gazdasági helyreállításhoz, valamint a zöld és a digitális átálláshoz kapcsolódó – gazdasági, ipari és innovációs stratégiáknak. Következésképpen a szakképzési kínálatot – főként a felnőttek esetében – jelentősen módosítani és/vagy bővíteni kell a vállalkozói, a digitális és a zöld készségek elsajátításának előmozdításával.
- (8) A szakképzési kiválósági központok katalizátorként működnek a helyi üzleti beruházások számára, támogatják a helyreállítást, a zöld és digitális átállást, az európai és regionális innovációt és az intelligens szakosodási stratégiákat, a szakképzés fejlesztését magasabb (EKKR 5–8.) szinten is, a nemzeti viszonyokkal összhangban, valamint innovatív szolgáltatásokat kínálnak – például klasztereket és üzleti inkubátorházakat az induló innovatív vállalkozások számára és technológiai innovációt a kkv-k számára –, továbbá átképzési lehetőségeket biztosítanak az elbocsátás kockázatának kitett dolgozók számára;
- (9) A szakképzési intézmények hozzáférnek a legkorszerűbb infrastruktúrához, rendelkeznek a nemzeti viszonyokkal összhangban lévő digitalizációs stratégiákkal⁽³¹⁾, és programjaikba és szervezeti irányításukba beépítik a környezeti és társadalmi fenntarthatóságot, hozzájárulva ezáltal az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak megvalósításához;

A szakképzés vonzó lehetőség, amelynek során a képzés/készségfejlesztés modern és digitalizált módon történik

- (10) A szakmai alap- és továbbképzés az egész életen át tartó tanulás részét képezi. Rugalmas és átjárható tanulási pályák állnak rendelkezésre mind a szakmai alap- és továbbképzés, mind az általános oktatás és a felsőoktatás között;

⁽²⁷⁾ A színvonalas és eredményes tanulószereződéses gyakorlati képzés európai keretrendszeréről szóló, 2018. március 15-i tanácsi ajánlásban foglalt meghatározás szerint.

⁽²⁸⁾ Az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlásban foglalt meghatározás szerint.

⁽²⁹⁾ Ide tartozhatnak egyebek mellett a vállalkozói képzési központok is.

⁽³⁰⁾ A nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló, 2012. december 20-i tanácsi ajánlással összhangban.

⁽³¹⁾ A SELFIE önértékelési eszköz például támogatja a szakképzési intézményeket abban, hogy a tanítás során és a tanuláshoz hatékonyan alkalmazzák a digitális technológiákat, és fokozottabban működjenek együtt a munkáltatókkal a munkaalapú tanulási programok terén.

- (11) Az EKRR 5–8. szintű szakképzési programjait a nemzeti viszonyokkal összhangban továbbfejlesztik a magasabb szintű szakmai készségek iránti megnövekedett igények kielégítése érdekében;
- (12) A szakképzési programok a nyitott, digitális és részvételen alapuló tanulási környezetek – többek között a tanulást elősegítő munkahelyek – megfelelő kombinációjával valósulnak meg, és azokat a legkorszerűbb és hozzáférhető infrastruktúra, berendezések és technológia, valamint sokoldalú pedagógiai módszerek és eszközök támogatják, például IKT-alapú szimulátorok vagy virtuális és kiterjesztett valóság, amelyek segítségével növelhető a képzéshez való hozzáférés és annak hatékonysága, többek között a kisvállalkozások számára is ⁽³²⁾;
- (13) A szakképzésben dolgozó tanárok, oktatók és egyéb dolgozók szakmai alap- és továbbképzésen vesznek részt annak érdekében, hogy: színvonalas képzést nyújtsanak; elősegítsék a műszaki és digitális készségek, valamint a hatékony innovatív képzési módszerek elsajátítását, beleértve a virtuális környezetben történő oktatást is; a legkorszerűbb szakképzési és digitális pedagógiai módszerekkel összhangban digitális tanulási eszközökkel, sokszínű és multikulturális környezetben dolgozzanak. Ezáltal pályafutásuk vonzóbbá válik a szélesebb körű munkaerő-felvételi megközelítések, a jobb karrierlehetőségek ⁽³³⁾, valamint egyrésztől a szakmai oktatók, másrésztől a vállalatok és egyéb munkahelyek közötti fokozott együttműködés révén;
- (14) A nemzetköziesítési stratégiák támogatják a szakképzés terén folytatott nemzetközi együttműködés stratégiai megközelítését, többek között az EU határ menti régióiban; az ilyen stratégiák világszerte előmozdítják a sikeres nemzeti gyakorlatokat, és különböző eszközökkel hajthatók végre – például a tanulók és tanárok/oktatók mobilitásával, valamint nemzetközi készségfejlesztési versenyeken való részvétellel és az azokra való közös felkészüléssel;
- (15) Rendelkezésre állnak a szakképzésben részt vevő tanulók és alkalmazottak tanulási célú mobilitásának lehetőségei – ideértve a virtuális és a hosszú távú, valamint a harmadik országokba irányuló mobilitást is –, amelyeket a tanulási eredmények egységeinek alkalmazása és elismerése, és a vonatkozó európai eszközök ⁽³⁴⁾ felhasználása is elősegít;
- (16) A magas színvonalú, egész életen át tartó tanulási és pályaeorientációs szolgáltatások egyértelmű és felhasználóbarát tájékoztatást biztosítanak az egész EU-ban a rendelkezésre álló tanulási és karrierlehetőségekről, valamint érvényesítési lehetőségekről, teljes mértékben kihasználva az Európást és az egyéb digitális szolgáltatásokat;

A szakképzés előmozdítja az esélyegyenlőséget

- (17) A szakképzési programok inkluzívak és azokat a kiszolgáltatott csoportok – például a fogyatékkal élők, az alacsony iskolai végzettségű / alacsonyan képzett személyek, a kisebbségekhez tartozók, a migráns háttérrel rendelkezők és a földrajzi helyzetük és/vagy társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetük miatt kevesebb lehetőséggel rendelkezők – is igénybe tudják venni; célzott intézkedések és rugalmas képzési formák szolgálják az oktatás és a képzés korai elhagyásának megelőzését, valamint támogatják az iskola és a munkahely közötti átmenetet;
- (18) A szakképzési programok – különösen a hátrányos helyzetű csoportok és a vidéki, illetve távoli területeken élők számára – igénybe vehető digitális tanulási platformokon keresztül, melyeket tanulási eszközök, informatikai eszközök és internetkapcsolat támogatnak;
- (19) célzott intézkedések mozdítják elő a nemek közötti egyensúlyt a hagyományosan „férfi”, illetve „női” szakmákban, amely intézkedések általában is kezelik a nem alapú és a más típusú sztereotípiákat;

A szakképzés a minőségbiztosítás kultúrájára támaszkodik

- (20) A II. mellékletben ismertetett Szakképzés Európai Minőségbiztosítási Referenciakeretét (az EQAVET keretrendszert) alkalmazzák a nemzeti minőségbiztosítási rendszerekben mind a szakmai alapképzés, mind a továbbképzés tekintetében; a referenciakeret kiterjed az állami és a magánszolgáltatók által bármely tanulási környezetben (például iskolai és munkaalapú, beleértve a tanulószerveződéses gyakorlati képzési rendszereket is) és valamennyi tanulási formában (digitális, személyes vagy vegyes) nyújtott szakképzésre, és azt a II. mellékletben felsorolt, a szakképzés minőségbiztosítására szolgáló indikatív jellemzők és közös referenciamutatók támasztják alá, amelyeket – a nemzeti sajátosságokkal összhangban – rendszer- és szolgáltatói szinten egyaránt alkalmaznak;

⁽³²⁾ Ezek továbbá kiterjedhetnek az együttműködésen alapuló oktatásra, az interdiszciplináris és projektalapú tanulásra, a képzési intézmények és vállalatok új szervezeti módszereire, valamint a mesterséges intelligenciára.

⁽³³⁾ Ezek magukban foglalhatnak több szakmai előmeneteli pályát, a korábbi szakmai tapasztalat elismerését, hibrid szaktanárokat/oktatókat a nemzeti kontextusnak megfelelően.

⁽³⁴⁾ Például az egyetértési megállapodások és a tanulmányi megállapodások sablonjai.

- (21) A szakképzés nemzeti minőségbiztosítási referenciapontjai továbbra is összefogják az összes érdekelt felet nemzeti és regionális szinten annak érdekében, hogy:
- konkrét kezdeményezéseket tegyenek az EQAVET keretrendszer alkalmazására és továbbfejlesztésére,
 - tájékoztassák és mozgósítsák az érdekelt felek széles körét – köztük a szakképzési kiválósági központokat is – az EQAVET keretrendszer végrehajtásához való hozzájárulás érdekében,
 - támogassák az önértékelést mint a minőségbiztosítás kiegészítő és hatékony eszközét, hogy ily módon mérhetőek legyenek az elért eredmények és azonosíthatók legyenek a hiányosságok, többek között a szakképzési rendszerek és intézmények digitális felkészültsége tekintetében,
 - aktívan részt vegyenek az európai szakképzési minőségbiztosítási hálózatban,
 - nyújtsanak naprakész leírást az EQAVET keretrendszeren alapuló nemzeti minőségbiztosítási intézkedésekről,
 - a minőségbiztosítási intézkedések átláthatóságának és következetességének fokozása, valamint a tagállamok közötti bizalom erősítése érdekében vegyenek részt a minőségbiztosítás uniós szintű szakértői értékelésében ⁽³⁵⁾;

Nemzeti szintű végrehajtás

Ajánlott, hogy a tagállamok a szociális partnerekkel és más érdekelt felekkel közösen tegyenek lépéseket a szakpolitika nemzeti szintű végrehajtása érdekében. Ennek során:

- (22) Támogassák a szakképzés irányítására irányuló fenntartható partnerségeket a nemzeti sajátosságokkal összhangban, és adott esetben a köz- és magánszféra közötti partnerségeken keresztül. Vonják be a szociális partnereket és az összes érdekelt felet, köztük a szakképzési intézményeket, az ipar képviselőit és a legkülönbözőbb méretű vállalkozásokat, az állami és magán foglalkoztatási szolgáltatókat, a szakképzésben dolgozó tanárokat és oktatókat és képviselőiket, a közvetítő szerveket, például az iparkamarákat, a kereskedelmi és kézműves kamarákat, a szakmai és ágazati szervezeteket, az ifjúsági garancia, az ESZA és más uniós kezdeményezések nemzeti koordinátorait, az informatikai ágazatot, a szakképzési kiválósági központokat, a klasztereket, a tanulói és szülői szervezeteket, valamint a helyi, regionális és nemzeti hatóságokat. Mind regionális, mind ágazati szinten mozgítsák elő az ilyen partnerségeket;
- (23) A lehető legjobban használják ki az európai átláthatósági eszközöket, például az európai képesítési keretrendszert, az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszert, az Europasst, valamint a készségek, kompetenciák, képesítések és foglalkozások európai osztályozását (ESCO), könnyítsék meg a képesítések és a külföldi tanulmányi időszakok eredményeinek automatikus kölcsönös elismerését ⁽³⁶⁾, tegyék lehetővé a tanulók számára az Europass különböző funkcióinak használatát (pl. a tapasztalatok, készségek és képesítések rögzítése egy olyan online profilban, amely a pályaorientációt szolgálja, mobilitási tapasztalat, digitálisan aláírt tanúsítványok beszerzése, továbbá tanulási és álláslehetőségekre, képesítésekre, érvényesítésre és elismerésre vonatkozó javaslatok fogadása, illetve ezek keresése);
- (24) A lehető legjobban használják ki a szakképzési reformokat és/vagy szakképzési beruházásokat többek között a digitalizáció és a környezeti fenntarthatóság területén támogató olyan európai uniós alapokat és eszközöket, mint a Next Generation EU (a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz, a REACT-EU), az Európai Szociális Alap Plusz, a SURE eszköz, az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az InvestEU, az Erasmus+, az Európai horizont, az Interreg, a Digitális Európa, a méltányos átállást támogató mechanizmus, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap és a modernizációs alap; ösztönözzék a további szakképzési beruházásokat a köz- és magánszféra részéről egyaránt;
- (25) Az elfogadását követő 18 hónapon belül – a vonatkozó hatályos nemzeti intézkedésekre és pénzügyi keretekre építve – határozzák meg az ezen ajánlás nemzeti szintű végrehajtásához szükséges intézkedéseket, és kövessék nyomon azok végrehajtását, többek között nemzeti szinten megfelelő nemzeti forráselosztással, és nagy hangsúlyt helyezve a digitalizáció és a környezeti fenntarthatóság beépítésére a teljes szakképzési ágazatba, megfelelően figyelembe véve az oktatási és képzési intézmények felelősségi körét/autonómiáját, a nemzeti sajátosságokkal összhangban.

⁽³⁵⁾ A szakértői értékelés egyfajta önkéntes kölcsönös tanulási tevékenység, amelynek célja a minőségbiztosítási intézkedések javításának és átláthatóságának – akkreditációs eljárásokat nem magában foglaló – rendszerszintű támogatása az európai szakképzési minőségbiztosítási hálózat által kidolgozandó konkrét módszertan alapján.

⁽³⁶⁾ A felsőfokú és a felső középfokú képesítések, valamint a külföldi tanulmányi időszakok eredményei automatikus kölcsönös elismerésének ösztönzéséről szóló, 2018. november 26-i tanácsi ajánlással összhangban.

ÜDVÖZLI A BIZOTTSÁG AZON SZÁNDÉKÁT, HOGY A SZUBSZIDIARITÁS KELLŐ FIGYELEMBEVÉTELÉVEL:

végrehajtsa az Unió szakképzési politikáját, támogatva a tagállamok fellépéseit, többek között az alábbiak révén:

- (26) az uniós szakképzési politika hatékony irányításának biztosítása a háromoldalú Szakképzési Tanácsadó Bizottságon keresztül, folytatódó munkaprogram alapján, illetve a szakképzési főigazgatókkal ⁽³⁷⁾, a tanulók képviselőivel és a szakképző intézményekkel együttműködésben;
- (27) annak biztosítása, hogy a szakképzésre vonatkozó uniós politika teljes mértékben tükröződjön az uniós helyreállítási terv, az európai zöld megállapodás, az új európai ipari stratégia és a célzott kkv-stratégia továbbvitelében, valamint szerves alkotórésze legyen a fenntartható versenyképességet, társadalmi méltányosságot és rezilienciát támogató európai készségfejlesztési programnak, a digitális oktatási cselekvési tervnek, az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködésre vonatkozó átfogó keretnek és az európai oktatási térségnek;
- (28) a tanulószereződéses gyakorlati képzést érintő strukturális reform további támogatásának biztosítása a tanulószereződéses gyakorlati képzések támogatási szolgáltatásai révén, valamint friss lendületet adva A Tanulószereződéses Gyakorlati Képzés Európai Szövetségének az ifjúsági garanciával szinergiában; a szakképzést támogató szolgáltatások hatókörének fokozatos kiterjesztése a CEDEFOP-pal együttműködve;
- (29) A mikrotanúsítványok elgondolásának és többek között a szakképzésben való alkalmazásának a feltérképezése a tagállamok és az érdekelt felek bevonásával, például az EKKR tanácsadó csoportja keretében, amint azt az európai készségfejlesztési program is javasolja;
- (30) Azon cél támogatása, amely szerint a tagállamokkal és az érdekelt felekkel karöltve, az Europass platform részeként, illetve lehetőség szerint kiegészítve az európai átláthatósági eszközök keretében kifejlesztett, szakképzésre vonatkozó digitális tartalmakkal, fokozatosan létre kell hozni és fejleszteni kell a szakképzési kiválósági központok európai platformjait, valamint fel kell térképezni az európai szakmai alapprofilokat, megkönnyítve mindezzel a tanulók és a munkavállalók mobilitását, valamint a képesítések átláthatóságát és elismerését;
- (31) A szakképzés minőségi és hatékony digitalizációjának támogatása az iskolai és a munkaalapú tanulás területén egyaránt, az európai kompetencia-keretrendszerek ⁽³⁸⁾ és önértékelési eszközök ⁽³⁹⁾ használatának ösztönzésével, továbbá a szakképző intézmények részére egy uniós szintű felmérés megvalósíthatóságának vizsgálatával;
- (32) Az európai készségfejlesztési programban megfogalmazottaknak megfelelően a Tanulószereződéses Gyakorlati Képzés Európai Szövetségének és a digitális készségekkel és munkahelyekkel foglalkozó koalícióknak a megerősítése;
- (33) Az európai szakképzési rendszerek népszerűsítése nemzetközi összefüggésben – hogy a szakképzés résztvevői számára elismertté váljanak mint globális referenciapontok –, mégpedig például támogatva a szakképzési rendszereknek többek között az uniós tagjelölt országok és a szomszédságpolitikai partnerországok tekintetében, az Európai Képzési Alapítvánnyal együttműködve végrehajtott nemzetköziesítését, továbbá a szakképzés vonzerejének fokozását és arculatának javítását célzó készségfejlesztési versenyek és kommunikációs kampányok révén, valamint felhasználóbarát hozzáférést biztosítva a szakképzésre és a kapcsolódó karrierlehetőségekre vonatkozó információkhoz az Europass funkcióira támaszkodva és azokat továbbfejlesztve;
- (34) Együttműködés nemzetközi szervezetekkel – különösen az OECD-vel, az ILO-val, az UNESCO-val és a Világbankkal – a szakképzés területén;
- (35) A tagállamok ezen ajánlás végrehajtására irányuló erőfeszítéseinek támogatása, a szakképző intézmények kapacitásának megerősítése, többek között azok digitalizációja és környezeti fenntarthatósága, valamint a szakképzési kutatás nemzeti és uniós szintű előmozdítása a vonatkozó uniós alapokból és programokból (a Next Generation EU, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz, a REACT-EU, az Európai Szociális Alap+, a SURE, az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az InvestEU, az Erasmus+, az Európai horizont, az Interreg, a Digitális Európa, a méltányos átállást támogató mechanizmus, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap és a modernizációs alap) származó finanszírozással;

⁽³⁷⁾ A szakképzési főigazgatókat a tagállamok jelölik ki.

⁽³⁸⁾ Ilyen például a Lakossági Digitális Kompetenciakeret (DigComp), az Oktatói Digitális Kompetenciakeret (DigCompEdu) és a Szervezetek Digitális Kompetenciakerete (DigCompO).

⁽³⁹⁾ Például a SELFIE.

- (36) Minőségi és mennyiségi ellenőrzés biztosítása az ezen ajánlásban meghatározott közös célokkal összhangban, más releváns adatok – többek között a beruházásokra vonatkozó adatok – rendelkezésre bocsátása és felhasználása az európai szemeszter és a vonatkozó európai nyomonkövetési és jelentéstételi keretek égisze alatt, valamint a nemzeti és az európai szinten rendelkezésre álló adatokra és a Cedefop éves nyomon követésére építve ötévenkénti jelentéstétel a Tanácsnak az ajánlás végrehajtásáról.

Ez az ajánlás felváltja a szakoktatás és szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakeretének létrehozásáról szóló, 2009. június 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlást, valamint az Európai szakoktatási és szakképzési kreditrendszer (ECVET) létrehozásáról szóló, 2009. június 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlást.

Kelt Brüsszelben, 2020. november 24-én.

a Tanács részéről
az elnök
M. ROTH

I. MELLÉKLET

A készségek, az oktatás és a képzés területére vonatkozó releváns uniós jogi aktusok

- (1) A Tanács ajánlása (2011. június 28.) a korai iskolaelhagyás csökkentését célzó szakpolitikákról ⁽¹⁾;
- (2) A Tanács 2012. december 20-i ajánlása a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről ⁽²⁾;
- (3) A Tanács és a Bizottság 2015. évi közös jelentése az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének végrehajtásáról (Oktatás és képzés 2020) – Az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés új prioritásai ⁽³⁾;
- (4) A Tanács ajánlása (2016. december 19.) a kompetenciafejlesztési pályákról: Új lehetőségek felnőttek számára ⁽⁴⁾;
- (5) A Tanács ajánlása (2017. május 22.) az egész életen át tartó tanulás európai képesítési keretrendszeréről, valamint az egész életen át tartó tanulás európai képesítési keretrendszerének létrehozásáról szóló 2008. április 23-i európai parlamenti és tanácsi ajánlás hatályon kívül helyezéséről ⁽⁵⁾;
- (6) A Tanács ajánlása (2017. november 20.) a pályakövetésről ⁽⁶⁾;
- (7) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/646 határozata (2018. április 18.) a készségekkel és képesítésekkel kapcsolatban nyújtott jobb szolgáltatások közös keretrendszeréről (Europass) és a 2241/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről ⁽⁷⁾;
- (8) A Tanács ajánlása (2018. május 22.) az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról ⁽⁸⁾;
- (9) A Tanács következtetései az európai oktatási térség létrehozásának lépéseiről ⁽⁹⁾;
- (10) A Tanács ajánlása (2018. november 26.) a felsőfokú és a felső középfokú képesítések, valamint a külföldi tanulmányi időszakok eredményei automatikus kölcsönös elismerésének ösztönzéséről ⁽¹⁰⁾;
- (11) A Tanács következtetései a „kompetenciafejlesztési pályákról: Új lehetőségek felnőttek számára” tárgyú tanácsi ajánlás végrehajtásáról ⁽¹¹⁾;
- (12) A Tanács állásfoglalása az európai oktatási térségnek a jövőorientált oktatási és képzési rendszerek támogatása érdekében történő továbbfejlesztéséről ⁽¹²⁾;
- (13) A Tanács következtetései a jóléti gazdaságról ⁽¹³⁾;
- (14) A Bizottság közleménye: „2020. évi éves fenntartható növekedési stratégia” ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ HL C 191, 2011.7.1., 1. o.

⁽²⁾ HL C 398., 2012.12.22., 1. o.

⁽³⁾ HL C 417, 2015.12.15., 25. o.

⁽⁴⁾ HL C 484., 2016.12.24., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 189., 2017.6.15., 15. o.

⁽⁶⁾ HL C 423., 2017.12.9., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 112., 2018.5.2., 42. o.

⁽⁸⁾ HL C 189., 2018.6.4., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 195., 2018.6.7., 7. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 444., 2018.12.10., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL C 189., 2019.6.5., 23. o.

⁽¹²⁾ HL C 389., 2019.11.18., 1. o.

⁽¹³⁾ 13432/19.

⁽¹⁴⁾ COM(2019) 650 final.

II. MELLÉKLET

A Szakképzés Európai Minőségbiztosítási Referenciakerete (EQAVET)

A. rész: Az EQAVET indikatív jellemzői

Ez a melléklet javasolt indikatív jellemzőket tartalmaz, amelyek az őket megfelelőnek ítéelő tagállamokat és a szakképző intézményeket hivatottak támogatni az EQAVET keretrendszer végrehajtásában. Ezek a minőségbiztosítási ciklus szakaszai szerint épülnek fel: *Tervezés – Végrehajtás – Értékelés – Felülvizsgálat*. Mind a szakmai alapképzésre, mind a szakmai továbbképzésre, illetve minden tanulási környezetben alkalmazhatók: iskolai alapú és munkaalapú tanulás, beleértve a tanulószervezéses gyakorlati képzési rendszereket is.

Minőségi kritériumok	Indikatív jellemzők a szakképzési rendszer szintjén	Indikatív jellemzők a szakképző intézmények szintjén
A tervezés az érdekelt felek közös stratégiai jövőképét tükrözi, és egyértelműen meghatározott célokat/célkitűzéseket, intézkedéseket és mutatókat tartalmaz.	<p>A szakképzés céljai/célkitűzései közép- és hosszú távon kerülnek meghatározásra és az európai és fenntartható fejlődési célokhoz kapcsolódnak, figyelembe véve a környezeti fenntarthatóság szempontjait is.</p> <p>A szociális partnerek és minden más érdekelt fél részt vesz a szakképzés céljainak és célkitűzéseinek meghatározásában az egyes szinteken.</p> <p>A célértékeket specifikus mutatók segítségével tűzik ki és kísérik figyelemmel (sikerkritériumok).</p> <p>Mechanizmusokat és eljárásokat hoztak létre a munkaerőpiac és a társadalom képzési igényeinek meghatározására.</p>	<p>A szakképző intézmények által kitűzött helyi célok tükrözik az európai, országos és regionális szakképzési politikai célokat/célkitűzéseket.</p> <p>A célokat/célkitűzéseket egyértelműen meghatározzák és nyomon követik, a programokat pedig úgy alakítják ki, hogy az említett célok/célkitűzések teljesüljenek.</p> <p>Az egyes helyi/egyéni igények meghatározása érdekében folyamatos konzultáció folyik a szociális partnerekkel és minden más érdekelt féllel.</p> <p>A minőségirányítási és minőségfejlesztési felelősségi körök egyértelműen pontos elosztása megtörtént.</p> <p>A személyzetet már a korai szakasztól bevonják a tervezésbe, többek között a minőségfejlesztésbe.</p>
	<p>Tájékoztatási politikát alakítottak ki a minőségi eredményeknek a nemzeti/regionális adatvédelmi követelményeknek megfelelő optimális nyilvánosságra hozatala biztosítására.</p> <p>Az egyéni kompetenciák elismerésére, érvényesítésére és hitelesítésére szolgáló normák és iránymutatások megállapításra kerültek.</p> <p>A szakképesítések leírása tanulási eredmények felhasználásával történik.</p> <p>Mechanizmusokat hoztak létre a szakképesítések kidolgozásának, értékelésének és felülvizsgálatának minőségbiztosítására.</p> <p>A szakképzési programokat úgy alakították ki, hogy rugalmas tanulási útvonalakat tegyenek lehetővé, és gyorsan reagáljanak a változó munkaerőpiaci igényekre.</p>	<p>Az intézmények együttműködési kezdeményezéseket terveznek az érdekelt felekkel.</p> <p>Az érdekelt felek részt vesznek a helyi igények elemzésének folyamatában.</p> <p>A szakképző intézmények egyértelműen meghatározott és átlátható minőségbiztosítási rendszerrel rendelkeznek.</p> <p>Az intézkedéseket olyan módon dolgozzák ki, hogy azok megfeleljenek az adatvédelmi szabályoknak.</p>

Minőségi kritériumok	Indikatív jellemzők a szakképzési rendszer szintjén	Indikatív jellemzők a szakképző intézmények szintjén
<p>A végrehajtási tervek, amelyeket az érdekelt felekkel konzultálva állítottak össze, egyértelműen meghatározott elveket tartalmaznak.</p>	<p>A végrehajtási terveket az egyes szinteken a szociális partnerekkel, a szakképző intézményekkel és más érintett felekkel együttműködve állították össze.</p> <p>A végrehajtási tervek kidolgozásakor figyelembe veszik a szükséges erőforrásokat, a felhasználók kapacitását és a támogatáshoz szükséges eszközöket és iránymutatásokat.</p> <p>A különböző szinteken végrehajtási iránymutatásokat és normákat állítottak össze. Ezek az iránymutatások és normák magukban foglalják a képesítések értékelését, érvényesítését és tanúsítását.</p> <p>A végrehajtási tervek konkrét támogatást tartalmaznak a tanárok és oktatók képzéséhez, többek között a digitális készségek és a környezeti fenntarthatóság tekintetében.</p>	<p>A végrehajtási tervekben meghatározott célok elérése érdekében az erőforrások belső elrendezése/elosztása megfelelően megtörtént.</p> <p>Az eltervezett intézkedések végrehajtása érdekében egyértelműen meghatározott módon támogatást élveznek a megfelelő és integratív partnerségek, ideértve a tanárok és oktatók közötti partnerségeket is.</p> <p>A személyzet kompetenciáinak fejlesztésére irányuló terv megállapítja a tanárok és oktatók képzési szükségleteit.</p> <p>A személyzet rendszeresen képzésen vesz részt, és együttműködést alakít ki a megfelelő külső érdekelt felekkel a kapacitásépítés és a minőségjavítás támogatása, valamint a teljesítmény fokozása érdekében.</p>
	<p>Egyértelműen meghatározott és átlátható a szakképző intézmények felelőssége a végrehajtási folyamatban.</p> <p>Országos és/vagy regionális minőségbiztosítási keretet állítottak össze, amely a folyamatos javulás és az önszabályozás elősegítésére a szakképző intézményi szinten iránymutatásokat és minőségi normákat tartalmaz.</p>	<p>A szakképző intézmények programjai lehetővé teszik a tanulók számára, hogy elérjék a várt tanulási eredményeket, és részt vegyenek a tanulási folyamatban.</p> <p>A szakképző intézmények olyan tanulóközpontú megközelítés alkalmazásával elégitik ki az egyének tanulási igényeit, amely lehetővé teszi a tanulók számára a várt tanulási eredmények elérését.</p> <p>A szakképző intézmények a digitális technológiák és az online tanulási eszközök használatának segítségével előmozdítják az innovációt a tanítási és tanulási módszerek terén, az iskolában és a munkahelyen.</p> <p>A szakképző intézmények érvényes, pontos és megbízható módszereket alkalmaznak az egyének tanulási eredményeinek értékeléséhez.</p>
<p>Az eredményeket és a folyamatokat rendszeresen ellenőrzik, és ezt mérésekkel támasztják alá.</p>	<p>Értékelési módszertant állítottak össze, amely mind a belső, mind a külső értékelésre kiterjed.</p> <p>Megállapodás történt az érdekelt felek részvételéről a nyomonkövetési és értékelési folyamatban, és ez egyértelműen le van írva.</p> <p>Az országos/regionális minőségjavítási és minőségbiztosítási normák és folyamatok relevánsak és az ágazat igényeivel arányosak.</p> <p>A rendszereket szükség szerint önértékelésnek, valamint belső és külső felülvizsgálatnak vetik alá.</p>	<p>A nemzeti és regionális szabályozás/keret szerint vagy a szakképző intézmény kezdeményezésére időszakonként önértékelésre kerül sor, amely kiterjed a szakképző intézmények digitális felkészültségére és környezeti fenntarthatóságára is.</p> <p>Az értékelés és a felülvizsgálat kiterjed az oktatási és képzési folyamatokra és eredményekre, köztük a tanulók elégedettségének, valamint a személyzet teljesítményének és elégedettségének az értékelésére is.</p>

Minőségi kritériumok	Indikatív jellemzők a szakképzési rendszer szintjén	Indikatív jellemzők a szakképző intézmények szintjén
	<p>Korai figyelmeztető rendszerek működnek.</p> <p>Teljesítménymutatókat alkalmaznak.</p> <p>A siker mérése és a hiányosságok meghatározása érdekében releváns, rendszeres és koherens adatgyűjtésekre kerül sor. Megfelelő adatgyűjtési módszertanok kerültek kidolgozásra (pl. kérdőívek vagy mutatók/mérőszámok).</p>	<p>Az értékelés és a felülvizsgálat magában foglalja az adatok gyűjtését és felhasználását, valamint megfelelő és hatékony mechanizmusokat tartalmaz a belső és külső érdekelt felek bevonására.</p> <p>Korai figyelmeztető rendszerek működnek.</p>
Felülvizsgálat	<p>A felülvizsgálatok elvégzésére szolgáló eljárások, mechanizmusok és eszközök minden szinten meghatározásra és alkalmazásra kerülnek a képzés minőségének javítása érdekében.</p> <p>A folyamatokat rendszeresen felülvizsgálják, a változtatásokhoz pedig cselekvési terveket állítanak össze. A rendszereket ennek megfelelően kiigazítják.</p> <p>Nyilvánosan hozzáférhető az értékelési eredményekről szóló információk.</p>	<p>A tanulási és tanítási környezetről és az egyéni tanulási tapasztalatról szóló tanulói visszajelzéseket összegyűjtik. Ezeket a tanárok, az oktatók és minden más érdekelt fél visszajelzéseivel együtt a további intézkedésekbe.</p> <p>Széles körben és nyilvánosan hozzáférhető a felülvizsgálat eredményeiről szóló információk.</p> <p>A visszajelzési és felülvizsgálati eljárások a szervezeten belüli stratégiai tanulási folyamat részét képezik, támogatják a magas színvonalú szolgáltatás kialakítását és javítják a tanulók lehetőségeit.</p> <p>Az értékelési folyamat eredményeit megvitatják az érdekelt felekkel, és megfelelő cselekvési terveket állítanak össze.</p>

B. rész: Az EQAVET mutatóinak referenciacsoportja

Ez a szakasz olyan referenciamutatókat javasol, amelyek az EQAVET keretrendszer végrehajtása során a nemzeti/regionális szakképzési rendszerek és/vagy szakképző intézmények értékelésének és minőségjavításának támogatására használhatók.

Mutató	Mutatótípus	Az eljárás célja
Átfogó minőségbiztosítási mutatók		
1. mutató		
<p>A minőségbiztosítási rendszerek relevanciája a szakképző intézmények esetében:</p> <p>a) jogszabályban vagy saját kezdeményezésre meghatározott belső minőségbiztosítási rendszert használó szakoktatási és szakképző intézmények aránya</p> <p>b) akkreditált szakképző intézmények aránya</p>	Környezeti / bemeneti mutató	<p>A minőségjavítás kultúrájának előmozdítása a szakképző intézmények szintjén</p> <p>A képzésminőség átláthatóságának fokozása</p> <p>A szakképzés iránti kölcsönös bizalom erősítése</p>
2. mutató		
<p>A tanárok és oktatók képzésébe történő befektetés:</p> <p>a) továbbképzésen részt vevő tanárok és oktatók aránya</p>	Bemeneti / folyamatmutató	<p>A tanárok és az oktatók felelősségvállalásának előmozdítása a szakképzési minőségfejlesztés folyamatában</p>

Mutató	Mutatótípus	Az eljárás célja
b) a befektetett összeg, ideértve a digitális készségekre fordított összegeket is		Annak biztosítása, hogy a szakképzés érzékenyebben reagáljon a munkaerőpiaci kereslet alakulására Az egyéni tanulási kapacitásépítés növelése A tanulók eredményeinek javítása

A szakképzési politikák minőségi célkitűzéseit támogató mutatók

3. mutató

A szakképzési programokban résztvevők aránya: A szakképzési programok résztvevőinek ⁽¹⁾ száma a program típusa és az egyéni kritériumok szerint ⁽²⁾	Bemeneti / folyamat- / kimeneti mutató	Alapvető információszerzés a szakképzés vonzerejéről rendszer- és intézményi szinten Célirányos támogatás a szakképzéshez való hozzáférés javítására, többek között a hátrányos helyzetű csoportok számára
--	--	---

4. mutató

A szakképzési programokat elvégzők aránya: A szakképzési programokat sikeresen elvégző vagy elhagyó személyek száma a program típusa és az egyéni kritériumok szerint	Eljárás-/ kimeneti/ eredményességi mutató	Alapvető információszerzés az oktatási eredményekről és a szakképzési folyamatok minőségéről A lemorzsolódók és a résztvevők egymáshoz viszonyított arányainak kiszámítása A szakképzési minőség egyik fő célkitűzéseként a képzés sikeres elvégzésének támogatása A megfelelően adaptált, többek között hátrányos helyzetű csoportoknak szóló képzés szolgáltatásának támogatása
--	---	--

5. mutató

A szakképzési programok résztvevőinek elhelyezkedési aránya: a) a szakképzésben részt vett tanulók elhelyezkedése meghatározott időpontban a képzés elvégzése után, a program típusa és az egyéni kritériumok szerint ⁽³⁾ b) a szakképzésben részt vett tanulók közül a foglalkoztatottak aránya meghatározott időpontban a képzés elvégzése után, a program típusa és az egyéni kritériumok szerint	Eredményességi mutató	A foglalkoztathatóság támogatása Annak javítása, hogy a szakképzés érzékenyebben reagáljon a munkaerőpiaci igények alakulására A megfelelően adaptált, többek között hátrányos helyzetű csoportoknak szóló képzés szolgáltatásának támogatása
---	-----------------------	---

⁽¹⁾ A szakmai alapképzés esetében: a tanuló résztvevőnek tekintéséhez hathetes képzési időszak szükséges. Az egész életen át tartó tanulás esetében: a lakosság hány százaléka vesz részt formális szakképzési programokban.

⁽²⁾ A nemre és a korra vonatkozó alapinformációkon túl más társadalmi kritériumok is alkalmazhatók, pl. korai iskolaelhagyók, legmagasabb iskolázottság, migránsok, fogyatékosággal élő személyek, munkanélküliség hossza stb.

⁽³⁾ A szakmai alapképzés esetében: többek között az iskolaelhagyó tanulók elhelyezkedésére vonatkozó információk.

Mutató	Mutatótípus	Az eljárás célja
6. mutató		
<p>A megszerzett képességek hasznosítása a munkahelyen:</p> <p>a) az egyének által – a szakképzés befejezését követően – gyakorolt foglalkozás, a képzés típusa és az egyéni kritériumok szerint</p> <p>b) az egyének és a munkaadók elégedettségi aránya a megszerzett képességekkel / kompetenciákkal</p>	<p>Eredményességi mutató</p> <p>(minőségi és mennyiségi adatok keveréke)</p>	<p>A foglalkoztathatóság növelése</p> <p>Annak biztosítása, hogy a szakképzés érzékenyebben reagáljon a munkaerőpiaci kereslet alakulására</p> <p>A megfelelően adaptált, többek között hátrányos helyzetű csoportoknak szóló képzés szolgáltatásának támogatása</p>
Kontextusadatok		
7. mutató		
<p>Munkanélküliségi ráta (*), egyéni kritériumok szerint</p>	Kontextusmutató	<p>Háttér-információ a szakképzésre vonatkozó rendszerszintű politikai döntéshozatalhoz</p>
8. mutató		
<p>A veszélyeztetett társadalmi csoportok túlsúlya:</p> <p>a) a szakképzésben részt vevő, hátrányos helyzetű csoportba sorolt résztvevők százalékos aránya (egy meghatározott régióban vagy gyűjtőterületen) kor és nem szerint</p> <p>b) a hátrányos helyzetű csoportok sikerességi aránya kor és nem szerint</p>	Kontextusmutató	<p>Háttér-információ a szakképzésre vonatkozó rendszerszintű politikai döntéshozatalhoz</p> <p>A szakképzéshez való hozzáférés támogatása a hátrányos helyzetű csoportok esetében</p> <p>A megfelelően adaptált, hátrányos helyzetű csoportoknak szóló szakképzés támogatása</p>
9. mutató		
<p>A munkaerőpiaci szakképzési igények azonosításának mechanizmusai:</p> <p>a) információk a különböző szinteken tapasztalható változó igények meghatározására szolgáló mechanizmusokról</p> <p>b) az ilyen mechanizmusok alkalmazására és eredményességére vonatkozó bizonyítékok</p>	<p>Kontextus- / input-mutató (minőségi információ)</p>	<p>Annak biztosítása, hogy a szakképzés érzékenyebben reagáljon a munkaerőpiaci kereslet alakulására</p> <p>A foglalkoztathatóság támogatása</p>
10. mutató		
<p>A szakképzéshez való jobb hozzáférés előmozdítására és a szakképzésben (potenciálisan) részt vevő tanulóknak nyújtott tanácsadásra szolgáló programok:</p> <p>a) a különböző szinteken meglévő programokra vonatkozó információk</p> <p>b) bizonyítékok ezek eredményességére</p>	<p>Folyamatmutató (minőségi információ)</p>	<p>A szakképzéshez való hozzáférés előmozdítása, többek között a hátrányos helyzetű csoportok esetében</p> <p>A szakképzésben (potenciálisan) részt vevő tanulóknak nyújtott tanácsadás</p> <p>A megfelelően adaptált szakképzés támogatása</p>

(*) Az ILO meghatározása: 15–74 év közötti aktív munkakereső, de munkával nem rendelkező egyének, akik készek munkába állni.

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

**a felülvizsgált bankszanálási keretrendszer egyes jogszabályi rendelkezéseinek értelmezéséről,
válaszul a tagállamok hatóságai által feltett kérdésekre (a Bizottság második közleménye)**

(2020/C 417/02)

Az Európai Bizottság által 2016 novemberében javasolt reformcsomagot az Európai Parlament és a Tanács 2019. május 20-án fogadta el, majd 2019. június 7-én közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában. A csomag magában foglalja többek között az uniós bankszanálási keretrendszernek a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, BRRD) módosításáról szóló (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ (SRMR) módosításáról szóló (EU) 2019/877 rendelettel⁽⁴⁾ bevezetett változásait. A reform végrehajtja az Unióban a Pénzügyi Stabilitási Tanács által a globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozóan 2015 novemberében elfogadott teljes veszteségviselő képességre vonatkozó (TLAC-)standardot, továbbá valamennyi bank tekintetében kiterjeszti a szavatolóitókére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény (MREL) alkalmazását. A felülvizsgált keretrendszernek erősítenie kell a bankok veszteségviselő képességét, és elő kell segítenie a pénzügyileg nehéz helyzetbe került, majd ezt követően szanálás alá vont bankok feltőkésítését magánforrásból.

Az (EU) 2019/879 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamoknak 2020. december 28-ig kell átültetni nemzeti jogukba az irányelv rendelkezéseit. Annak érdekében, hogy megkönnyítse az időben végrehajtott, egységes és pontos átültetést, a Bizottság 2020. szeptember 29-én közleményben válaszolt a tagállamok hatóságai által feltett, a BRRD egyes

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o.).

rendelezéseinek értelmezését, valamint azoknak az SRMR-rel, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ (tőkekövetelmény-rendelet, CRR), valamint a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁶⁾ (tőkekövetelmény-irányelv, CRD) ⁽⁷⁾ való kapcsolatát érintő kérdésekre.

Tekintettel a tagállamok hatóságaitól kapott további kérdésekre, ezekre a Bizottság a második közlemény mellékletében kíván válaszolni.

Ennek alapján a Bizottság ebben a közleményben az alábbi jogi aktusokkal kapcsolatos kérdésekre adott válaszait rögzíti:

- 2014/59/EU irányelv (BRRD), az (EU) 2019/879 irányelv szerinti módosításokkal,
- 806/2014/EU rendelet (SRMR), az (EU) 2019/877 rendelet szerinti módosításokkal,
- 575/2013/EU rendelet (CRR), az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ szerinti módosításokkal,
- 2013/36/EU irányelv (CRD), az (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ szerinti módosításokkal.

Ez a közlemény az alkalmazandó jogszabályokban már megtalálható rendelkezéseket teszi egyértelművé. Semmilyen módon nem terjeszti ki az említett jogszabályokból fakadó jogokat és kötelezettségeket, és nem vezet be további követelményeket az érintett vállalkozók és az illetékes hatóságok számára. A közlemény kizárólagos célja, hogy segítse a tagállamok hatóságait a vonatkozó jogszabályi rendelkezések nemzeti jogba való átültetésében és végrehajtásában. Az uniós jog hitelt érdemlő értelmezése az Európai Unió Bírósága kizárólagos hatáskörébe tartozik. Az e közleményben kifejezésre juttatott vélemények nem előlegezhetik meg az Európai Bizottságnak az Európai Unió Bírósága és a nemzeti bíróságok előtt esetleg képviselendő álláspontját.

A második közlemény a Bizottság által 2020. szeptember 29-én már elfogadott közleményt egészíti ki.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáféréstről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽⁷⁾ A bizottság közleménye a felülvizsgált bankszanálási keretrendszer egyes jogszabályi rendelkezéseinek értelmezéséről, válaszul a tagállamok hatóságai által feltett kérdésekre (HL C 321., 2020.9.29., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitétségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitétségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a egyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmozás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

MELLÉKLET

A rövidítések jegyzéke

ABAK – alternatív befektetésialap-kezelők;

AT1 tőkeinstrumentumok – a CRR 52. cikkének (1) bekezdésében említett kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok;

BRRD – az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ módosított 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾;

BRRD I – a módosítások előtti 2014/59/EU irányelv;

CBR – a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény;

CET1 tőke – a CRR 50. cikkében említett elsődleges alapvető tőke;

CRD – az (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ módosított 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾;

CRR – az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ módosított 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾;

EBH – Európai Bankhatóság;

ESMA – Európai Értékpapírpiazi Hatóság;

Külső MREL-követelmény – a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény a szanálás alá vonható szervezetek esetében a BRRD 45e. cikke szerint;

G-SII – globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

Belső MREL-követelmény – a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény a szanálás alá vonható szervezet vagy harmadik országbeli szervezet olyan leányvállalatai esetében, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek a BRRD 45f. cikke szerint;

M-MDA – a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg a BRRD 16a. cikke szerint;

MiFID – a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾;

MPE – több pontból kiinduló szanálási stratégia;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttéti mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerriskó, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitétségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitétségek, a nagy kockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

MREL – a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény;

NCWO-elv – a szanálás során a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul a rendes fizetésektelenségi eljáráshoz képest;

SEL – alárendelt leírható, illetve átalakítható kötelezettség, amely kielégíti a CRR 72e. cikkében előírt feltételeket a CRR 72a. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 72b. cikkének (3)–(5) bekezdésében meghatározott feltételek kivételével;

ESZT – Egységes Szanálási Testület;

SRM – Egységes Szanálási Mechanizmus;

SRMR – az (EU) 2019/877 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) módosított 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**);

SRMR I – a módosítások előtti 806/2014/EU rendelet;

TEM – a CRR 429. és 429a. cikke szerint számított teljes kitettségi mérték;

T2 tőkeinstrumentumok – a CRR 2. cikke (1) bekezdésének 73. pontjában említett járulékos tőkeinstrumentumok;

TLAC – teljes veszteségviselő képesség;

TLAC-minimumkövetelmény – a TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumszintje a CRR 92a. és 92b. cikke, valamint a BRRD 45d. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének a) pontja szerint;

TLAC-standard – a Pénzügyi Stabilitási Tanács által 2015 novemberében közzétett, a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó feltételeket tartalmazó dokumentum;

Legjelentősebb bankok – az olyan szanálás alá vonható, a BRRD 45c. cikkének (5) bekezdésében említett csoportok szanálás alá vonható szervezetei, amelyek eszközeinek értéke meghaladja a 100 milliárd EUR-t;

TREA – a CRR 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték;

ÁÉKBV – átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás.

Eltérő rendelkezés hiányában a melléklet jogszabályi rendelkezésekre való hivatkozásai a BRRD megfelelő jogszabályi rendelkezéseire vonatkoznak.

A. A FOGALOMMEGHATÁROZÁSOKKAL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK

1. Kérdés (2. cikk)

A 2. cikk (1) bekezdésének 71b. pontjában meghatározott „alárendelt leírható instrumentumok” a 44a. cikkben hivatkozott „alárendelt leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket” is tartalmazzák?

Válasz

A BRRD 44a. cikkében hivatkozott „alárendelt leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” beletartoznak a BRRD 2. cikke (1) bekezdésének 71b. pontjában meghatározott „alárendelt leírható instrumentumok” fogalmába. Az utóbbi fogalom tágabb, mint az előbbi, mivel az „alárendelt leírható instrumentumok” magukban foglalják azokat a T2 tőkeinstrumentumokat is, amelyek kielégítik a CRR 72a. cikke (1) bekezdése b) pontjának feltételeit.

2. Kérdés (2. cikk)

A 2. cikk (1) bekezdésének 83b. pontjában meghatározott „szanálás alá vonható csoport” fogalom meghatározásának alkalmazásakor várhatóan milyen feltételek mellett és mely harmadik országbeli szervezetek tartoznak a szanálás alá vonható csoportba?

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

Válasz

A harmadik országbeli szervezetek a csoportszintű szanalási tervben megadott stratégiától függően kerülhetnek be szanalás alá vonható csoportba. A stratégiát *végeredményben* a releváns szanalási hatóság döntése határozza meg a 12. cikk (1)–(3) bekezdésével és a 45e. cikk (2) bekezdésével összhangban.

Ha a csoportszintű szanalási terv rendelkezései szerint a harmadik országbeli leányvállalat csődje esetén az EU-szintű anyavállalat támogatást nyújtana a leányvállalatnak, akkor be kell kerülnie az adott EU-szintű anyavállalat által vezetett szanalási csoportba. Ha azonban a csoportszintű szanalási terv szerint a harmadik országbeli leányvállalat csődjét az adott harmadik ország hatóságainak kell kezelniük harmadik országbeli szanalási vagy egyéb eljárás keretében, akkor a leányvállalatnak nem szabad bekerülnie az EU-szintű anyavállalat által vezetett szanalási csoportba.

3. Kérdés (2. cikk)

Mi a célja a 7. cikkre való hivatkozásnak a „leányvállalat” 2. cikk (1) bekezdésének 5. pontjában szereplő fogalom meghatározásában?

Válasz

A „leányvállalat” fogalomnak a BRRD 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában szereplő meghatározását az (EU) 2019/879 irányelv módosította, hogy egyértelműsítse a tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézeteknek, maguknak a központi szervezeteknek és ezek leányvállalatainak a kezelését a sajátos csoportszerkezetük figyelembevételével.

A „leányvállalat” fogalom meghatározása második részének bevezetésével egyértelművé vált, hogy a 7., 12., 17., 18., 45–45m., 59–62., valamint 91. és 92. cikk alkalmazásakor a „leányvállalatra” való hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az a 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontjában hivatkozott szanalás alá vonható csoport részét képező szervezeteket is tartalmazza, vagyis a tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézeteket, magukat a központi szervezeteket és ezek leányvállalatait. Az említett csoportok sajátos tulajdonosi szerkezete miatt ezek a szervezetek jellemzően nem esnek a „leányvállalat” fogalom meghatározásának első részébe. Azonban a „leányvállalat” fogalmát kizárólag megfelelő esetben és módon szabad így kiterjeszteni, figyelembe véve, hogy az adott szanalás alá vonható csoportokba tartozó mely szervezeteknek kell megfelelniük a 45e. cikk (3) bekezdésének a szanalási hatóság döntése értelmében.

A 7. cikkre való hivatkozás a „leányvállalat” fogalom meghatározásának második részében egyértelművé teszi, hogy ez a rendelkezés, amely megköveteli az EU-szintű anyavállalat és minden egyes leányvállalat szintjén megvalósítható intézkedéseket meghatározó, csoportszintű helyreállítási tervek készítését, a 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontjában hivatkozott szanalás alá vonható csoportok részét képező szervezetekre is érvényes. Habár a helyreállítási terveket az egész csoportra, nem pedig a szanalási hatóság által a csoportszintű szanalási tervben feltüntetett szanalás alá vonható csoportokra nézve készítik el, a jogalkotó szándéka annak egyértelművé tétele volt, hogy a 7. cikkben a „leányvállalatra” való hivatkozás, megfelelő esetben és módon, magában foglalhatja az előzőekben említett szanalás alá vonható csoportokba tartozó szervezeteket is.

4. Kérdés (2. cikk)

Mi a BRRD 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában hivatkozott „központi szerv” fogalom meghatározása?

Válasz

A BRRD nem adja meg a „központi szerv” fogalom meghatározását, ugyanis a fogalom a tagállamok nemzeti szabályozásától függően eltérő lehet. Mindegyik tagállam a saját jogszabályaiban határozhatja meg a központi szerv fogalmát azzal a kitételrel, hogy annak több kapcsolt intézménnyel kell rendelkeznie. Habár a CRR 10. cikkének (1) bekezdésében említett és a BRRD 45g. cikkének a)–d) pontjában megismételt jellemzőkből ki lehet indulni, ezek nem a „központi szerv” fogalmát határozzák meg, hanem a központi szervhez kapcsolódás jellemzőit. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a nemzeti jog értelmében központi szervnek tekinthető szervezetek csak akkor élhetnek az adott rendelkezésekben szereplő mentességekkel, amennyiben azok feltételeit kielégítik.

A központi szervekre való hivatkozások nem új keletűek, hiszen már a BRRD I is tartalmazta ezeket, különös tekintettel a 4. cikk (8) és (9) bekezdésére.

B. A BIZONYOS NYERESÉGGIFIZETÉSEK MEGTILTÁSÁRA VONATKOZÓ, A BRRD 16A. CIKKE SZERINTI HATÁSKÖRREL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK**5. Kérdés (16a. cikk)**

Hogyan alkalmazható a 16a. cikk azokra a szervezetekre, amelyek szanalási terve rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolást ír elő, és amelyeknél a vonatkozó MREL szintje meghaladja a 45c. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt veszteségviselési összeget?

Válasz

A BRRD 16a. cikke (1) bekezdésének rendelkezése szerint a bizonyos kifizetések korlátozására vonatkozó hatáskör akkor gyakorolható, ha a szervezet a CRD 141a. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett szavatolóteke-követelményekkel együtt vizsgálva megfelel, a BRRD 45c. és 45d. cikkében említett követelményekkel (azaz az MREL-követelményekkel) együtt vizsgálva viszont nem felel meg a CBR-nek. Ez a rendelkezés a BRRD 45c. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett szervezetekre is érvényes, amennyiben ezek a szervezetek nincsenek kizárva a BRRD 16a. cikke (1) bekezdésének alkalmazási köréből.

6. Kérdés (16a. cikk)

A 16a. cikkben kapott hatáskör lehetővé teszi a szanalási hatóságok számára, hogy kizárólag akkor tiltsák meg az MMDA mértékét meghaladó nyereségkifizetést, ha az érintett intézmény a TREA alapján számított MREL-lel együtt vizsgálva nem felel meg a CBR-nek.

Ez a helyzet azokat az eseteket is tartalmazza, amikor egy szervezet a 45m. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott közbenső MREL-célszinttel együtt vizsgálva nem felel meg a CBR-nek? A hatáskörnek csak azokban az esetekben kell érvényesnek lennie, amikor egy szervezet a végső MREL-célszinttel együtt vizsgálva nem felel meg a CBR-nek?

Válasz

A szanalási hatóságok kizárólag akkor gyakorolhatják a 16a. cikk (1) bekezdése szerinti, bizonyos nyereségkifizetések korlátozására szóló hatáskörüket, ha a szervezet a rá vonatkozó szavatolóteke-követelményekkel együtt vizsgálva megfelel, az MREL-lel együtt vizsgálva azonban nem felel meg a CBR-nek. Mivel a 45m. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott közbenső MREL-célszint a szervezetre nézve kötelező érvényű az adott rendelkezéssel összhangban, a szanalási hatóságoknak a 16a. cikk (1) bekezdése szerinti hatáskörüket akkor is gyakorolniuk kell, amikor a szervezet a rá vonatkozó szavatolóteke-követelményekkel együtt vizsgálva megfelel, a közbenső MREL-célszinttel együtt vizsgálva azonban nem felel meg a CBR-nek. A hatóságok saját mérlegelésük alapján gyakorolhatják a hatáskört, amelyre a 16a. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek alkalmazandók.

7. Kérdés (16a. cikk)

A 16a. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása maga után vonja-e, hogy a változó javadalmazás kifizetésére irányuló kötelezettségek nem tilthatók meg, ha azok még azelőtt keletkeztek, hogy a szervezet nem felelt meg a CBR-nek az adott rendelkezésben foglalt helyzetben?

Válasz

Ha a szanalási hatóságok bizonyos nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatásköre gyakorlásának feltételei fennállnak, a szanalási hatóság megtilthatja a szervezetnek az MMDA mértékét meghaladó nyereség kifizetését az alábbi formákban:

- a CET1 tőkéhez kapcsolódó nyereségkifizetések,
- változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjuttatás kifizetése,
- AT1 tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

A 16a. cikk (1) bekezdésének b) pontja kifejezetten kimondja, hogy a korlátozások a változó javadalmazás kifizetésére irányuló, újonnan keletkező és meglévő kötelezettségekre is érvényesek, „ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor a szervezet nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt”. Ha tehát a változó javadalmazás kifizetésére irányuló kötelezettség azelőtt keletkezett, hogy a szervezet nem felelt meg a CBR-nek, a kifizetésre a 16a. cikk (1) bekezdésében szereplő korlátozások nem érvényesek.

C. A SZANÁLÁSI TERVEZÉssel KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK

8. Kérdés (12. cikk)

A BRRD 12. cikke (3) bekezdésének e) pontja szerint a csoportszintű szanálási terv „meghatározza az ezen irányelvben nem említett olyan további intézkedéseket, amelyeket az érintett szanálási hatóságok kívánnak alkalmazni az egyes szanálás alá vonható csoportokon belüli szervezetek tekintetében.” Milyen típusú intézkedésekre utal a rendelkezés?

Válasz

A BRRD 12. cikke (3) bekezdésének e) pontjában említett csoportszintű szanálási tervben szereplő további intézkedések általában a nemzeti jogban biztosított olyan eszközökre és hatáskörökre utalnak, amelyek a BRRD alapján nem merülnek fel a BRRD 1. cikkének (2) bekezdése és 37. cikkének (9) bekezdése szerint.

A csoportszintű szanálási terv ezen elemét már a BRRD I is biztosította. A 12. cikk (3) bekezdése e) pontjának az (EU) 2019/879 irányelvvel bevezetett módosításai kizárólag a szanálás alá vonható csoportokra való utalással egészítették ki.

9. Kérdés (17. és 18. cikk)

Az (EU) 2019/879 irányelv az „intézmény” fogalom „szervezet” fogalommal való felcserélésével módosította a BRRD 17. és 18. cikkét, amelyek a szanálási hatóságok szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörét szabályozzák.

Tekintettel arra, hogy az „intézmény” fogalom kizárólag a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra utal, míg a „szervezet” a BRRD 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában szereplő összes szervezetre, ez azt jelenti, hogy a BRRD módosított 17. és 18. cikke ezentúl a BRRD 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában szereplő összes szervezetet illetően biztosítja a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskör alkalmazhatóságát?

Válasz

Az (EU) 2019/879 irányelvben meghatározott módosítás bővítette a 17. és 18. cikk alkalmazási körét, és ezentúl lehetővé teszi a szanálási hatóságoknak a rendelkezések alkalmazását a BRRD 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetekre (vagyis intézményekre, pénzügyi vállalkozásokra és bizonyos holding társaságokra).

10. Kérdés (17. cikk)

A 17. cikk (3) bekezdése szerint, amennyiben a szervezetet értesítették, hogy a szanálhatóságnak jelentős akadályai vannak, az érintett szervezet köteles lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak az akadályok kezelésére vagy megszüntetésére. A szanálási hatóságnak ezután értékelnie kell, hogy a javasolt intézkedések hatékonyan kezelik vagy megszüntetik-e a szóban forgó jelentős akadályt.

Amennyiben a szanálási hatóság elfogadja, a javasolt intézkedések kötelező érvényűek a szervezetre nézve, és a szanálási hatóság által végrehajthatók?

Válasz

A BRRD nem határozza meg részletesen a szervezet által javasolt, a szanálhatóság előtt álló, a szanálási hatóság által felismert jelentős akadályok kezelésére vagy megszüntetésére irányuló intézkedések kötelező joghatását, miután az intézkedéseket a szanálási hatóság hatékonyan értékelté.

Azonban a jelentős akadályok hatékony kezelése vagy megszüntetése érdekében a szervezet által javasolt intézkedéseknek ugyanolyan mértékben kötelező érvényűeknek és végrehajthatóknak kell lenniük, mint a szanálási hatóság által a 17. cikk (4) és (5) bekezdése értelmében meghatározott alternatív intézkedéseknek. Ezért a szanálási hatóságnak meg kell tudnia követelni a szervezettől, hogy orvoslja a szervezet által javasolt intézkedések helytelen vagy elégtelen megvalósítását.

A BRRD nem határozza meg, hogy milyen módon kell gondoskodni a végrehajtásról. Ezért erről a nemzeti jogalkotó saját belátása szerint dönthet. Egy tagállam például dönthet úgy a BRRD-t átültető nemzeti jogban, hogy a szervezet által javasolt intézkedések onnantól kezdve kötelező érvényűek, amikor a szanálási hatóság elfogadta azokat. De a nemzeti szabályozás azt is megkövetelheti a szanálási hatóságoktól, hogy a hatóság az érintett szervezeteknek címzett közigazgatási határozatban hagyja jóvá a javasolt intézkedéseket és írja elő azok megvalósítását.

11. Kérdés (17. cikk)

A 17. cikk (4) bekezdésének rendelkezése szerint a szanálhatóság akadályainak megszüntetésére irányuló bizonyos intézkedések mérlegelésekor „a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie, hogy a szanálhatóság előtt álló akadályok milyen fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, és hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak a szervezet üzleti tevékenységére, stabilitására, valamint arra a képességére, hogy hozzájáruljon a gazdasághoz.”

Milyen intézkedésekre utal a 17. cikk (4) bekezdése második albekezdésének utolsó mondata, amelyeket a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie: az eredetileg a szervezet által javasolt, a szanálhatóság akadályainak megszüntetésére irányuló intézkedésekre vagy a szanálási hatóság által javasolt alternatív intézkedésekre?

Válasz

A 17. cikk (4) bekezdése második albekezdésének utolsó mondatában szereplő „intézkedések”, amelyeknek az érintett szervezet üzleti tevékenységére és stabilitására, valamint arra a képességére gyakorolt hatását, hogy hozzájáruljon a gazdasághoz, a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie, azokat az alternatív intézkedéseket jelentik, amelyeket a szanálási hatóságnak kell meghatároznia ugyanezen rendelkezés első mondatának megfelelően. A 17. cikk (4) bekezdésének második albekezdése az alternatív intézkedések szanálási hatóságok által történő meghatározására alkalmazandó.

12. Kérdés (18. cikk)

Ami a szanálhatóság előtt álló akadályok csoportszintű kiküszöbölését illeti, a 18. cikk (4) bekezdésének második mondata „csoportszintű szanálási hatóságról” beszél. A hivatkozásba beleértendő a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága is?

Válasz

A 18. cikk (4) bekezdésének második mondata magában foglalja az anyavállalat és a BRRD hatálya alá eső összes leányvállalat szanálási hatóságát. Azoknak a szanálás alá vonható szervezeteknek a szanálási hatóságait, amelyek önmagukban nem EU-szintű anyavállalatok, „a leányvállalatok szanálási hatóságaira” való hivatkozás foglalja magában.

13. Kérdés (18. cikk)

A 18. cikk szanálhatóság előtt álló akadályok csoportszintű kiküszöböléséről szóló (6), (6a) és (7) bekezdése szerint, ha az ugyanezen cikk (5) bekezdésében említett együttes határozat meghozatalára nyitva álló vonatkozó időszak végén egy szanálási hatóság egy, az ugyanezen cikk (9) bekezdésében említett ügyet az EBH elé utal kötelező erejű közvetítés céljából, akkor a csoportszintű szanálási hatóságnak, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának és a leányvállalat szanálási hatóságának el kell halasztania a döntését, és meg kell várnia az EBH bármely határozatát.

A 18. cikk (9) bekezdésében említett ügyeket bármelyik szanálási hatóság az EBH elé utalhatja, az is, amelyeknek az együttes határozat hiányában döntést kell hoznia?

Válasz

A 18. cikk (6), (6a) és (7) bekezdésében hivatkozott határozatokat fel kell függeszteni, ha egy szanálási hatóság egy, a 18. cikk (9) bekezdésében említett ügyet az EBH elé utal kötelező erejű közvetítés céljából a 18. cikk (5) bekezdésében említett időszakon belül. Ez a szanálási hatóság bármelyik szanálási hatóság lehet, az is, amelyik az együttes határozat hiányában meghozza a 18. cikk (6), (6a) vagy (7) bekezdésében hivatkozott határozatot.

14. Kérdés (13., 16., 18. és 45h. cikk)

A 13. cikk (4) bekezdése, a 16. cikk (3) bekezdése és a 18. cikk (1) bekezdése értelmében a csoportszintű szanálási terv elfogadása, a csoport szanálhatóságának értékelése és a szanálhatóság előtt álló jelentős akadályok kezelésére vagy megszüntetésére irányuló intézkedések elfogadása a teljes csoport szintjén meghozott egyetlen együttes határozatban történik.

Másrészről a 45h. cikk rendelkezése szerint az MREL-lel kapcsolatos együttes határozatokat a szanálás alá vonható csoport szintjén, de minden esetben a csoportszintű szanálási hatóság bevonásával kell meghozni, akkor is, ha az eltér a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságától.

Ez az MPE-stratégiával rendelkező csoportok esetén azt jelenti, hogy a szanálás alá vonható csoportba nem tartozó leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok nem vesznek részt a szóban forgó szanálás alá vonható csoport MREL-jével kapcsolatos együttes határozat meghozatalában?

Válasz

A BRRD (EU) 2019/879 irányelvvel bevezetett módosításai eltérő döntéshozatali eljárást állapítottak meg a szanálási tervekhez és az MREL meghatározásához az MPE-csoportok esetén (vagyis ha egy csoport több szanálás alá vonható szervezettel rendelkezik).

A 12. cikk (3) bekezdésének a) és aa) pontja szerint a csoportszintű szanálási terveknek meg kell határozniuk a szanálási intézkedéseket az adott csoport szanálás alá vonható szervezeteivel kapcsolatban. A 13. cikk (4) bekezdése ennek megfelelően úgy rendelkezik, hogy a csoportszintű szanálási terveket a csoportszintű szanálási hatóság és a leányvállalatok szanálási hatóságainak együttes határozata formájában kell elfogadni, és a csoport egyes szanálás alá vonható szervezeteire vonatkozó szanálási intézkedési tervet is az együttes határozatba kell foglalni. Ezért tehát csak egy csoportszintű szanálási terv létezik, amelyet a szanálás alá vonható csoportok számától függetlenül egyetlen együttes határozat formájában kell elfogadni. Ugyanez igaz a csoport szanálhatóságának 16. cikk szerinti értékelésére és a 18. cikkben hivatkozott, szanálhatóság előtt álló akadályok kezelésére vagy megszüntetésére irányuló intézkedések elfogadására is.

Az MREL meghatározásakor azonban változik a döntéshozatali eljárás: az nem a csoport átfogó szerkezetétől függ, hanem az egyes szanálás alá vonható csoportok szerkezetén alapul. Sőt, a 45h. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy az egyes szanálás alá vonható szervezetek és az ugyanazon szanálás alá vonható csoport részét képező leányvállalataiknak az MREL-jét egy együttes határozat formájában kell meghatározni. Ezt az együttes határozatot a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának, a csoportszintű szanálási hatóságnak (amennyiben eltér az előzőtől), valamint a szanálás alá vonható csoportnak az egyedi alapon az MREL-re vonatkozó követelmény hatálya alá tartozó leányvállalataiért felelős szanálási hatóságoknak kell elfogadniuk. Ezért MPE-stratégia esetén, amíg a csoportszintű szanálási hatóság mindig részt vesz az egyes szanálás alá vonható csoportok MREL-jével kapcsolatos együttes döntéshozatali eljárásban, addig az eltérő szanálás alá vonható csoporthoz tartozó leányvállalatok szanálási hatóságai nem vesznek részt ebben az eljárásban.

D. SZANÁLÁSI INTÉZKEDÉS HATÁLYA ALÁ NEM TARTOZÓ INTÉZMÉNYEKKEL ÉS SZERVEZETEKKEL SZEMBENI FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁSOKKAL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK

15. Kérdés (32b. cikk)

A 32b. cikk kimondja, hogy egy intézményt vagy szervezetet az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően, rendezett módon fel kell számolni, ha azok tényleges vagy valószínű csődhelyzetben vannak, és ha alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedés nem akadályozná meg időben a csődhelyzetet, és a szanálási intézkedést nem indokolja közérdek.

A 32b. cikkben az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek vonatkozásában hivatkozás történik a 32. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában foglalt feltételekre. Azonban a 32. cikk (1) bekezdése csak intézményekre alkalmazandó (vagyis az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett szervezetekre). A 32. cikk (1) bekezdése a b), c) és d) pontokban említett szervezetekre csak közvetett módon, a 33. cikk eme rendelkezésére történő kereszt-hivatkozás útján érvényes. Ezeknek a szervezeteknek az esetében a 32b. cikkben nem a 33. cikkre kellene hivatkozni a 32. cikk helyett?

Válasz

A 32b. cikk csak a 32. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában említett feltételekre utal, és nem a 32. cikk teljes (1) bekezdésére. A megfelelő hivatkozás a 32. cikk (1) bekezdése, mert az ebben a rendelkezésben szereplő, hivatkozott feltételek a 33. cikkben történő utalás révén az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetekre is vonatkoznak.

16. Kérdés (32b. cikk)

Hogyan kell végrehajtaniuk a tagállamoknak a BRRD 32b. cikkét a nemzeti jogban, és milyen kapcsolatban áll ez a cikk egy szervezet engedélyének visszavonásával?

Válasz

A BRRD 32b. cikkének megfogalmazása tág, hogy tükrözze a BRRD 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett intézmények és egyéb pénzügyi szervezetek fizetési képtelenségét szabályozó nemzeti jogok közötti különbségeket. Ezért a csődhelyzetben lévő szervezet szanálására vonatkozó közérdek hiányában a nemzeti szinten rendelkezésre álló fizetési képtelenségi eljárások alkalmazandók, amennyiben azok:

- kielégítik a BRRD 2. cikkének 47. pontjában a rendes fizetési képtelenségi eljárással szemben meghatározott feltételeket, és
- a szervezet felszámolásához vezetnek a BRRD 32b. cikkével összhangban.

Ami a BRRD 32b. cikkében megfogalmazott feltételeknek megfelelő szervezet engedélyének visszavonását illeti, a rendelkezés nem határoz meg semmilyen kifejezett követelményt az engedély visszavonására nézve, ha a feltételek teljesülnek, és nem is módosítja az engedély visszavonását szabályozó rendelkezéseket. Ezért az engedély visszavonásának alapja ugyanaz maradt, mint amely a BRRD 32b. cikkének hatálybalépését megelőzően volt, nevezetesen a CRD 18. cikke és az alkalmazandó nemzeti rendelkezések.

A tagállamoknak kell értékelniük, hogy az engedély visszavonásának hiánya akadályozza-e a BRRD 32b. cikkének megfelelő végrehajtását, és hogy lehetségesek és szükségesek-e a nemzeti szintű intézkedések ebben a tekintetben.

E. A FIZETÉSI VAGY SZÁLLÍTÁSI KÖTELEZETTSÉGEK FELFÜGGESZTÉSÉRE VONATKOZÓ, 33A. ÉS 69. CIKK SZERINTI HATÁSKÖRREL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK

17. Kérdés (33a. cikk)

A 33a. cikk (1) bekezdése kötelezi a tagállamokat, hogy „biztosítsák, hogy a szanalási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – amely hatóságnak kellő időben válaszolnia kell – felfüggeszék (...) minden fizetési vagy szállítási kötelezettségét”.

A 45d. cikk (4) bekezdése ezenkívül kimondja, hogy „amennyiben egynél több, ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet szanalás alá vonható szervezet, az érintett szanalási hatóságoknak a (3) bekezdésben említett összeget ki kell számítaniuk”.

Egy határokon átnyúló pénzügyi vállalkozás vagy csoport esetében megkövetelheti a BRRD a tagállamoktól, hogy az átültető jogszabályban kötelezzék a tagállam joghatóságán kívül eső, illetékes vagy szanalási hatóságokat?

Válasz

A BRRD átültetésekor a tagállam kötelezettsége az adott tagállam joghatóságán és hatáskörén belül lehetséges kötelezettségekre korlátozódik.

Ezért a 33a. cikk (1) bekezdése és a 45d. cikk (4) bekezdése nem követeli meg a tagállamoktól, hogy a joghatóságán kívül eső hatóságok számára előírja az abban foglalt kötelezettségeket.

18. Kérdés (33a. cikk)

A BRRD 33a. cikkében rájuk ruházott hatáskörükben a nemzeti szabályozó hatóságok felfüggeszthetnek bizonyos kötelezettségeket (moratórium), miután megállapították, hogy egy szervezet csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut. A 33a. cikk (3) bekezdése értelmében a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek megfelelő napi összegekhez hozzáférjenek.

Attól függően, hogy a 33a. cikket hogyan ültetik át a nemzeti jogba, az pontosan szabályozhatja a napi összegekhez való hozzáférés biztosítására vonatkozó hatáskör gyakorlásának módját, ideértve az adott összeg jogszabályban való közvetlen számszerűsítését is, vagy ehelyett a napi összegek meghatározására vonatkozó feltételeket szabhat a szanalási hatóságnak az egyes esetekben. A szanalási hatóságnak ezután meg kellene felelnie ezeknek a feltételeknek a hatáskör gyakorlásakor.

Az SRM kapcsán az ESZT közvetlen felelőssége alá tartozó intézmények esetében a moratóriummal kapcsolatos hatáskört nemzeti szanalási hatóságnak kell gyakorolnia az ilyen intézményeknek címzett ESZT-határozatok maradéktalan végrehajtása érdekében.

Azokban a tagállamokban, amelyek a 33a. cikk (3) bekezdésének átültetésekor azt a lehetőséget választják, hogy felhatalmazzák a szanalási hatóságokat annak eldöntésére, hogy kell-e, és ha igen, milyen mértékben kell biztosítani a betétesek hozzáférését napi összegekhez, melyik hatóságnak kell meghoznia ezeket a döntéseket az ESZT közvetlen hatásköre alá tartozó szervezetek esetében: a nemzeti szanalási hatóságnak vagy magának az ESZT-nek?

Válasz

Amikor a 33a. cikk átültetésekor a szanalási hatóságot felhatalmazzák annak eldöntésére, hogy kell-e biztosítani a betétesek hozzáférését napi összegekhez, és ez milyen összeg legyen, akkor ezt a hatáskört az ESZT a közvetlen hatásköre alatt álló szervezetek esetében az SRMR alapján rendelkezésre álló eljárásokkal összhangban gyakorolhatja. Ez a rendelkezés semmiféleképpen nem akadályozza, hogy az ESZT a nemzeti szanalási hatóságok hatáskörébe utalja a napi összegekhez vonatkozó döntést anélkül, hogy további megállapodásra lenne szükség az ESZT-vel az összeget illetően.

A feladat különleges jellegére tekintettel, figyelembe véve továbbá, hogy a megfelelő összeg megállapítása a nemzeti sajátosságoktól függhet, az ESZT-nek együtt kell működnie a nemzeti szanalási hatóságokkal a vonatkozó összeg megállapításában, az SRMR 30. cikkével összhangban.

19. Kérdés (33a. és 69. cikk)

A 33a. cikk (3) bekezdése és a 69. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében „A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben a fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskört biztosítható betétek tekintetében kell alkalmazni, a szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek ezekből a betétekből megfelelő napi összegekhez hozzáférjenek.” Hogyan kell kiszámítani ezt a napi összeget?

Ezenkívül az EBH betétbiztosítási rendszerek kifizetéseiről szóló 2019. október 30-i véleményének 3. és 4. oldalán a következő állítás található: „Az uniós jogi keretet úgy kívánatos módosítani, hogy hozzáférést biztosítson egy megfelelő napi összeghez a saját betéteikből azon betétesek számára, akik nem rendelkeznek hozzáféréssel esedékes és fizetendő betétekhez, akiknek azonban a betétjeit nem nyilvánították hozzá nem férhetőnek. Ezt a megfelelő napi összeget nem a betétbiztosítási rendszer forrásaiból, hanem az intézmény forrásaiból kell biztosítani.” Ez azt jelenti, hogy a betétbiztosítási rendszer forrásai nem használhatók a 33a. és 69. cikkben említett napi összegek kifizetésére?

Válasz

A napi összeg megállapításának meghatározása a tagállam feladata. Erre lehetőség van az adott összeg átültető jogszabályban való pontosabb meghatározásán keresztül, vagy a szanálási hatóság hatáskörébe utalható a feladat, hogy eseti alapon hozzon döntést.

A napi összeg biztosítása mögött meghúzódó alapelv, hogy a betétesek a szanálás alatt is hozzáférhessenek az intézményben elhelyezett betéteik egy részéhez. A kifizetést ezért az intézmény forrásaiból kell támogatni a betétes számláján rendelkezésre álló összeg keretéig. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelvének 11. cikkében⁽¹⁰⁾ nem található jogalap, amely a betétbiztosítási rendszer beavatkozásán keresztül támogatná a napi összegek kifizetésének finanszírozását az intézmény szanálása alatt.

20. Kérdés (33a. cikk)

A 33a. cikk (8) bekezdése azokat az eseteket is magában foglalja, ahol megállapítást nyer, hogy egy, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet (pénzügyi vállalkozások vagy bizonyos holding társaságok) csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut?

Válasz

A 33a. cikk, ideértve a (8) bekezdést is, az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetekre vonatkozik. Ami annak megállapítását illeti, hogy ezek a szervezetek csődhelyzetben vannak vagy valószínűleg csődbe jutnak-e, a 33a. cikk (8) bekezdése a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában szereplő feltételre hivatkozik, amely ezekre a szervezetekre is vonatkozik a 33. cikkben lévő keresztivatkozás útján.

F. ALÁRENDELTE LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGEK LAKOSSÁGI ÜGYFELEKNEK TÖRTÉNŐ ÉRTÉKESÍTÉSÉVEL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK**21. Kérdés (44a. cikk)**

SEL bármely, ilyen kötelezettség értékesítésére jogosult személy által értékesíthető, akinek ilyen a birtokában van, például nem pénzügyi szervezet vagy természetes személy. Ebben az esetben minden ilyen szervezetnek és személynek meg kell felelnie a 44a. cikk (1)–(4) bekezdésében foglaltaknak?

Válasz

A BRRD 44a. cikke a MiFID 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozásokra, valamint a hitelintézetekre, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra és az alternatív befektetésialap-kezelőkre vonatkozik, amelyek befektetési szolgáltatásai, illetve befektetési tevékenysége eredményeként alárendelt leírható, illetve átalakítható kötelezettségek átruházására kerül sor lakossági ügyfelek részére. Ezek a szervezetek a BRRD 44a. cikke alkalmazásában „eladók”, ugyanis csak ezek a szervezetek alkalmasak a 44a. cikkben szereplő feltételek teljesítésére, különösen a 44a. cikk (1) bekezdése szerinti megfelelőségi vizsgálat elvégzésére (lásd a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 10. kérdését). Ezért az SEL-ek lakossági ügyfeleknek történő olyan értékesítése, amelynek eladóként nem része egyetlen ilyen intézmény sem, nem tartozik a 44a. cikk (1)–(4) bekezdésének hatálya alá, és ebben az esetben az SEL-ek eladóira az ott előírt feltételek nem vonatkoznak.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

22. Kérdés (44a. cikk)

A Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 10. kérdése szerint a BRRD 44a. cikkének (1) bekezdésében említett „eladó” fogalma „az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra és az alternatív befektetési alap-kezelőkre vonatkozik, amelyek befektetési szolgáltatásai, illetve befektetési tevékenysége eredményeként alárendelt leírható, illetve átalakítható kötelezettségek átruházására kerül sor lakossági ügyfelek részére”. Megerősítenék, hogy ez csak azokra az esetekre vonatkozik, ahol az ÁÉKBV-alapkezelők és az ABAK-ok a MiFID által szabályozott szolgáltatásokat nyújtanak önálló lakossági ügyfelek részére, és az olyan esetekre nem, ahol kollektív portfóliókezelést nyújtanak?

Válasz

A BRRD 44a. cikke a MiFID 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozásokra, valamint a hitelintézetekre, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra és az alternatív befektetési alap-kezelőkre vonatkozik, amelyek befektetési szolgáltatásai, illetve befektetési tevékenysége eredményeként alárendelt leírható, illetve átalakítható kötelezettségek átruházására kerül sor lakossági ügyfelek részére. Ezek a szervezetek a BRRD 44a. cikke alkalmazásában „eladók” (lásd a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 10. kérdését).

Ebben az összefüggésben, hogy a BRRD 44a. cikkének (1)–(4) bekezdése vonatkozzon rájuk, az így meghatározott eladónak lakossági ügyféllel kapcsolatban kell befektetési szolgáltatásokat nyújtaniuk vagy befektetési tevékenységeket végezniük, ideértve azt az esetet is, amikor SEL-ek lakossági ügyfeleknek történő értékesítésében partnerként vesznek részt.

23. Kérdés (44a. cikk)

Az „eladó” fogalmának a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 10. kérdésében szereplő értelmezését illetően a tagállamok hogyan követelhetik meg a 44a. cikk (1)–(4) bekezdésében szereplő kötelezettségeket a befektetési vállalkozásoktól, az ÁÉKBV-alapkezelőktől és az ABAK-októl azt a tényt figyelembe véve, hogy ezek az 1. cikk szerint nem tartoznak a BRRD hatálya alá, és ezek a kötelezettségek nem szerepelnek az ezekre a szervezetekre alkalmazandó jogi aktusokban?

Válasz

A 44a. cikk nem határozza meg, hogy a végrehajtásáért pontosan melyik hatóság felelős. Ez azt jelenti, hogy a tagállamok bármely megfelelő hatóságot vagy hatóságokat kijelölhetik a 44a. cikk végrehajtására, így a MiFID alapján kijelölt hatóságokat (a piaci magatartás felügyeletével foglalkozó hatóságokat) is. A 44a. cikk végrehajtásáért felelős hatóságoknak a rendelkezésükre álló minden intézkedést és szankciót alkalmazniuk kell annak biztosítására, hogy az eladók és lakossági ügyfelek hatékonyan alkalmazzák a 44a. cikket. A szankcióknak arányos mértékűeknek kell lenniük, és tiszteletben kell tartaniuk az uniós jog szerinti alapjogokat. Lásd még a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 13. kérdését.

24. Kérdés (44a. cikk)

A Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 10. kérdésére adott válasz szerint a BRRD 44a. cikke számos szervezetre alkalmazandó, ideértve a befektetési vállalkozásokat is, azonban a „befektetési közvetítőket” nem foglalja magában. A MiFID alól annak 3. cikke szerint mentesülő személyekre érvényes a BRRD 44a. cikke?

Válasz

A MiFID alól annak 3. cikke alapján mentesülő személyek nemzeti rendszerek hatálya alá tartoznak, és nem részesülnek a MiFID alapján abban a jogosultságban, hogy más tagállamban is szolgáltatásokat nyújtsanak vagy tevékenységeket végezzenek, és ezzel fióktelepeket hozzanak létre más tagállamokban. Ennek a nemzeti rendszernek legalább a MiFID rendszerével azonos szintű követelményeket kell támasztania többek között a MiFID 25. cikk (2) bekezdésében említett alkalmassági értékelést illetően.

Ami kifejezetten az SEL-eket illeti, a BRRD 44a. cikke még szigorúbbá tette ezeket az alkalmassági követelményeket. Ezért a befektetők MiFID 3. cikkével összhangban lévő, magas szintű védelmének biztosítása érdekében a tagállamoknak olyan többletkövetelményeket kell támasztaniuk a MiFID alól mentességet élvező személyek számára (befektetési közvetítők), amelyek legalább a BRRD 44a. cikkében szereplő szigorúbb követelményekkel azonos szintűek, amikor azok lakossági ügyfeleknek értékesítenek SEL-eket.

25. Kérdés (44a. cikk)

A 44a. cikk (1) bekezdésének második albekezdése lehetőséget ad a tagállamoknak, hogy a cikk rendelkezéseit kiterjesszék más, szavatolóként vagy hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségnek minősülő instrumentumokra is.

Ha a BRRD-t átültető nemzeti jogszabályban egy tagállam él a 44a. cikk (1) bekezdésében adott lehetőséggel, és a részvényeket is bevonja a rendelkezés hatálya alá, mi történik abban az esetben, ha egy hitelintézet olyan részvényjegyzési jogokat kínál a meglévő részvényeseknek, amelyek esetében a részvényesek új részvényeket kapnak osztalék helyett? Ebben az esetben az eladónak köteleznie kell a jogokat jegyző személyeket a 44a. cikk (1) bekezdése szerinti megfeleléségi vizsgálatra?

Válasz

A 44a. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a rendelkezés alkalmazási körét kiterjesszék a szavatolótőkére és a 2. cikk (1) bekezdésének 71. pontjában meghatározott hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségre is (lásd a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 14. kérdését). A 44a. cikk (1) bekezdésének hatálya kiterjeszhető részvényekre is. Ebben a vonatkozásban az (EU) 2019/879 irányelv (16) preambulumbekzdése a következőként rendelkezik:

„A tagállamok számára emellett annak is lehetségesnek kell lennie, hogy bizonyos egyéb instrumentumok forgalmazását és értékesítését tovább korlátozzák egy adott befektetői körre.”

Vagyis a 44a. cikk (1) bekezdésének kiterjesztett hatálya alá tartozhat bármely olyan tranzakció, amelynek során részvények kerülnek átruházásra lakossági ügyfél részére, amennyiben a részvényesek gazdasági és tulajdonosi jogai nem sérülnek.

26. Kérdés (44 a. cikk)

Milyen eljárás követendő, ha egy eladó a BRRD 44a. cikkének (1) bekezdésében említett megfeleléségi vizsgálat időpontjában vagy azt követően megállapítja, hogy az információk, amelyeket a lakossági ügyfélnek ugyanezen cikk (3) bekezdése alapján szolgáltatnia kell, pontatlanok? Mivel a megfeleléségi vizsgálatot a MiFID rendelkezései szerint kell lefolytatni, helyénvaló lenne a MiFID 25. cikkének (3) bekezdésében leírt eljárást követni, ami azt jelentené, hogy az eladónak csak figyelmeztetnie kellene az ügyfelet, hogy a befektetési vállalkozás nincs abban a helyzetben, hogy megállapítsa, hogy az előirányzott szolgáltatás vagy termék a számára megfelelő-e, de a szolgáltatást továbbra is nyújthatná?

Előírhatnak-e a tagállamok szigorúbb intézkedéseket olyan esetekre, amikor a lakossági ügyfél nem felel meg a 44a. cikk (3) bekezdésének, például a szolgáltatásnyújtás megtagadását, vagy a BRRD 44a. cikkének (3) bekezdése maga után vonja, hogy az illetékes hatóságoknak szankcionálniuk kell a lakossági ügyfeleket, ha azok nem teljesítik a kötelezettségüket, miszerint pontos információkat kell szolgáltatniuk az eladó részére?

Válasz

A BRRD 44a. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban lakossági ügyfelek számára csak akkor értékesíthetők SEL-ek, ha az eladó a MiFID 25. cikkének (2) bekezdése szerinti megfeleléségi vizsgálat elvégzése után kielégítő módon megbizonyosodik arról, hogy az ilyen kötelezettségek az adott lakossági ügyfél számára megfelelőek (lásd a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 15. kérdésére adott választ).

A BRRD 44a. cikkének (2) bekezdése értelmében az eladónak gondoskodnia kell arról, hogy a lakossági ügyfelek SEL-ekbe történő befektetése ne haladhasson meg bizonyos korlátokat.

Ha tehát a lakossági ügyfél által szolgáltatott információk nem pontosak vagy nem elegendőek a megfeleléségi vizsgálat lefolytatásához vagy a BRRD 44a. cikkének (2) bekezdésében említett korlátok ellenőrzéséhez, az eladónak nem szabad SEL-eket eladnia a lakossági ügyfélnek.

A megfeleléségi szabályok nem írják elő a lakossági ügyfelek szankcionálását. Az eladónak kell biztosítania minden észszerű lépést megtéve, hogy az ügyfelekről a megfeleléség felmérésének vonatkozásában gyűjtött információk megbízhatóak legyenek. Ez magában foglalja a következők biztosítását:

- az ügyfelek tudatában legyenek a pontos és naprakész információszolgáltatás fontosságának,
- az ügyfél tudásának és tapasztalatának felmérésére irányuló eszközök a célnak megfelelőek, és az ügyfelek általi használatra alkalmasak legyenek,
- a kérdések érthetőek legyenek az ügyfelek számára, és
- lépéseket tegyenek az ügyfélinformációk következetességének biztosítására, például a nyilvánvaló pontatlanságok megvizsgálásával.

A Bizottság (EU) 2017/565 felhatalmazáson alapuló rendeletének ⁽¹¹⁾ 54. cikke meghatározza a következményeket is azokra az esetekre, amikor a befektetési vállalkozás nem kapja meg a szükséges információkat: nem javasolhat befektetési szolgáltatást vagy pénzügyi eszközt az ügyfélnek vagy potenciális ügyfélnek.

Az ESMA iránymutatásai ⁽¹²⁾ a MiFID szerinti alkalmassági követelmények bizonyos szempontjairól további információkat nyújtanak arra vonatkozóan, hogy az ügyfelek által történő önértékelést hogyan kell a vállalkozásnak objektív kritériumokkal ellensúlyoznia:

„A vállalkozásoknak (...) észszerű lépéseket kell tenniük az ügyfelekről gyűjtött információk megbízhatóságának, pontosságának és következetességének ellenőrzésére. A vállalkozások továbbra is felelősséggel tartoznak annak biztosításáért, hogy megfelelő információkat szerezzenek az alkalmassági értékelés elvégzéséhez. E tekintetben az ügyfél által aláírt minden olyan megállapodás, vagy a vállalkozás által tett nyilatkozat, amely a vállalkozás felelősségének az alkalmassági értékelés tekintetében történő korlátozására irányul, nem felel meg a MiFID II-irányelv és a kapcsolódó felhatalmazáson alapuló rendelet vonatkozó követelményeinek.”

27. Kérdés (44a. cikk)

A 44a. cikk (2) bekezdése szerint az SEL-ek eladójának gondoskodnia kell arról, hogy a lakossági ügyfél SEL-ekbe történő befektetése ne haladhatson meg bizonyos, az ügyfél pénzügyeszköz-portfóliója arányában meghatározott korlátot.

A 44a. cikk (4) bekezdése értelmében a lakossági ügyfél pénzügyeszköz-portfóliója magában foglalja a készpénzbetéteket és a pénzügyi eszközöket is, a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközök kivételével. A „biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközök” kifejezés az ügyfél által biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközöket foglalja magában, vagy az ügyfél által biztosítékként kapott pénzügyi eszközöket is?

Válasz

A 44a. cikk (4) bekezdésében szereplő „biztosítékként nyújtott” kifejezés a lakossági ügyfélnek biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközökre utal.

A lakossági ügyfélnek harmadik fél által biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközök a 44a. cikk (2) bekezdése szerinti, tartható SEL-ekre vonatkozó korlátok tekintetében nem kerülhetnek be az ügyfél pénzügyeszköz-portfóliójába. Ha ezeken a pénzügyi eszközökön veszteség keletkezik, az nem érinti közvetlenül a lakossági ügyfél pénzügyi helyzetét, ugyanis a biztosítékként nyújtott eszközök csak a harmadik fél lakossági ügyfél felé fennálló adósságát garantáló mögöttes eszközök. Ezért az ügyfélnek nyújtott biztosíték az SEL-ekbe történő befektetések engedélyezett korlátainak kiszámítását illetően nem kerülhet be az ügyfél pénzügyeszköz-portfóliójába.

Azonban a lakossági ügyfél által saját, harmadik fél felé fennálló adósságának garantálása érdekében biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközöknek be kell kerülniük a lakossági ügyfelek pénzügyi portfóliójába, mivel az ezeken az eszközökön elszenvedett veszteséget közvetlenül a lakossági ügyfél viseli. Ezeket az eszközöket vissza kell szolgáltatni a lakossági ügyfélnek, miután a lakossági ügyfél harmadik fél felé fennálló adóssága megszűnik. Ezért az ügyfél által nyújtott biztosíték az SEL-ekbe történő befektetések engedélyezett korlátainak kiszámítását illetően releváns.

28. Kérdés (44a. cikk)

A 44a. cikk (1)–(4) bekezdésében és (5) bekezdésében szereplő lehetőségek a BRRD nemzeti jogba való átültetések kombinálhatók? Fokozható-e például az (5) bekezdésben említett minimális névérték a 44a. cikk (2) bekezdésének b) pontjában szereplő feltétellel, amely szerint a befektetés nem haladhatja meg a teljes befektetési portfólió 10 %-át?

Válasz

Az (EU) 2019/879 irányelv (16) preambulumbekzdése egyértelművé teszi, hogy a 44a. cikk (1)–(4) bekezdését, valamint a 44a. cikk (5) bekezdését nem együttesen kell átültetni, ehelyett azok két eltérő alternatívát takarnak. Azonban a lakossági befektetők védelmének fokozása érdekében a tagállam az SEL-ek tekintetében meghatározhat az 50 000 EUR-nál magasabb minimális névértéket is, ha a 44a. cikk (5) bekezdésének átültetését választja (lásd még a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 16. kérdésére adott választ).

⁽¹¹⁾ A Bizottság (EU) 2017/565 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. április 25.) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 87., 2017.3.31., 1. o.).

⁽¹²⁾ Iránymutatások a MiFID II-irányelv szerinti alkalmassági követelmények bizonyos szempontjairól, 2018. november 6., ESMA35-43-1163.

29. Kérdés (44a. cikk)

A 44a. cikk (5) bekezdésében említett legalább 50 000 EUR minimális névérték egyetlen kötelezettségre vagy kötelezettségek egy csoportjára vonatkozik (mint csomagonkénti érték)?

Válasz

A minimális névértékre vonatkozó szabály minden egyes SEL-nek minősülő pénzügyi eszközre vonatkozik. A szabály *logikai alapját* az (EU) 2019/879 irányelv (16) preambulumbekkezdése adja meg:

„Annak biztosítása érdekében, hogy a lakossági befektetők ne fektessenek be túlzott mértékben egyes, a[z] MREL teljesítésére elismerhető hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokba, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy **az ilyen instrumentumok minimális névértéke** viszonylag magas legyen (...) (kiemelés utólag).”

30. Kérdés (44a. cikk)

Ha egy tagállam a 44a. cikk (6) bekezdésének átültetése mellett dönt, akkor nem megengedett az ugyanazon cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdésének a) pontjában, valamint (3) és (4) bekezdésében foglalt követelmények átültetése is?

Válasz

A 44a. cikk (6) bekezdésében szereplő lehetőség csak akkor áll rendelkezésre, ha az ott meghatározott 50 milliárd EUR küszöbértéket teljesítik (lásd a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 19. kérdését). Ennek a lehetőségnek a választásakor a tagállamnak csak a 44a. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett, legalább 10 000 EUR kezdeti összegre vonatkozó követelményt szabad alkalmaznia a MiFID-ben előírt általános befektetővédelmi szabályok mellett.

Az említett tagállam azonban alkalmazhat bizonyos, a 44a. cikk (1)–(5) bekezdésében előírt kiegészítő követelményeket, például a 44a. cikk (1) bekezdésében említett alkalmassági vizsgálatot vagy az 50 000 EUR-nál alacsonyabb névértékű SEL-ek minimális névértékére vonatkozó szabályt. Ezt az indokolja, hogy a 44a. cikk (6) bekezdése alacsonyabb szintű védelmet biztosít a lakossági ügyfeleknek, mint a 44a. cikk (1)–(4) bekezdésében és a 44a. cikk (5) bekezdésében szereplő két fő alternatíva.

Ugyanakkor ezt a lehetőséget a 44a. cikk (1)–(4) bekezdésében vagy a 44a. cikk (5) bekezdésében említett lehetőségek egyikével együttesen kell alkalmazni a másik tagállamban letelepedett azon szervezetek által kibocsátott SEL-eket illetően, amelyek nem részesülnek a 44a. cikk (6) bekezdésében említett lehetőség által biztosított elbánásban (lásd a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 12. kérdését).

31. Kérdés (44a. cikk)

Ha egy tagállam a BRRD 44a. cikke (6) bekezdésének átültetése mellett dönt, az SEL-t vásárolni kívánó bármely vevő ügyfélnek minősül a 44a. cikk (2) bekezdésének b) pontja értelmében?

Válasz

Ha az SEL-ek vevője nem a MiFID 4. cikke (1) bekezdése 11. pontjának meghatározása szerinti lakossági ügyfél, akkor a 44a. cikk (6) bekezdése nem alkalmazható, ugyanis a nem lakossági ügyfeleknek történő értékesítés nem tartozik a 44a. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, amely alól a 44a. cikk (6) bekezdése mentesít. Ezenkívül a MiFID-ben meghatározott befektetővédelmi követelmények is alkalmazandók.

32. Kérdés (44a. cikk)

A 44a. cikk (6) bekezdésében szereplő 50 milliárd EUR-os küszöbértéket a szervezetek szanálás előtti, szanálás megkezdésének időpontjában vagy az SEL-ek kibocsátásának időpontjában fennálló teljes eszközértékét alapul véve kell kiszámítani?

Válasz

Azon tagállamok számára, amelyek a BRRD 44a. cikkének (6) bekezdése szerinti 50 milliárd EUR-os küszöbérték alapján kis méretű és kevésbé likvid piaccal rendelkeznek, az említett bekezdés sajátos lehetőséget ad az átültetésre. Ezt a küszöbértéket a tagállamnak az (EU) 2019/879 irányelv átültetésekor kell értékelnie. Mivel ez az átültetési lehetőség a küszöbérték teljesítésének feltételéhez kötött, ennek megfelelően a tagállam köteles rendszeresen

figyelemmel kísérni és értékelni azt, hogy a piaca teljesíti-e az 50 milliárd EUR-os küszöbértéket, és továbbra is indokolt-e a BRRD 44a. cikkének (6) bekezdése szerinti lehetőség igénybevétele. Ha a küszöbérték már nem teljesül, a tagállamnak választania kell a BRRD 44a. cikke átültetésének két fő alternatívája között, és a választott alternatívának megfelelő szabályokat nemzeti jogszabályokban kell rögzítenie (lásd a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 20. kérdését).

G. A SZAVATOLÓTŐKÉRE ÉS A LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGEKRE VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNNYEL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK

a) *Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek*

33. Kérdés (45b. és 45f. cikk)

A BRRD 45b. és 45f. cikke a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kritériumait határozza meg a szanálás alá vonható szervezetek, illetve a szanálás alá vonható szervezetek olyan leányvállalatai esetében, melyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek. Melyek az azokra a szervezetekre alkalmazandó elismerhetőségi kritériumok, amelyek szanálási terve rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolást ír elő? Hogyan kell kezelni a CRD 104a. cikkében meghatározott, kiegészítő szavatolótőke-követelményeket ezen szervezetek MREL-célszintjének meghatározásakor, ha az adott szervezet számára egyénileg nem határoztak meg kiegészítő szavatolótőke-követelményeket?

Válasz

A BRRD csak két elismerhetőségi kritérium-halmazt határoz meg az MREL teljesítéséhez:

- a BRRD 45b. cikkének (1)–(3) bekezdése a szanálás alá vonható szervezetek elismerhetőségi kritériumait fekteti le, valamint
- a BRRD 45f. cikkének (2) bekezdése az olyan intézményekre alkalmazandó elismerhetőségi kritériumokat fekteti le, amelyek szanálás alá vonható szervezet vagy harmadik országbeli szervezet leányvállalatai, de maguk nem szanálás alá vonható szervezetek.

Az olyan szervezetekre vonatkozó, konkrét elismerhetőségi kritériumok hiányában, amelyek szanálási terve felszámolást ír elő a BRRD 45c. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban, ezt a két kritériumhalmazt kell megfelelően alkalmazni. Az olyan szervezetekre, amelyek nem szanálás alá vonható szervezet leányvállalatai, a BRRD 45b. cikkének (1)–(3) bekezdésében szereplő kritériumok alkalmazandók. Ez olyan szervezetek esetében releváns, amelyek anyavállalatok, nem összevont alapú felügyelet alá tartozó csoport részei, vagy olyan anyavállalat leányvállalatai, amelyek szanálási terve szintén a felszámolásukat írja elő. Az olyan szervezetekre, amelyek szanálás alá vonható szervezet leányvállalatai, a BRRD 45f. cikkének (2) bekezdésében szereplő kritériumokat kell alkalmazni.

Az elismerhetőségi kritériumokat minden esetben a konkrét körülmények tükrében kell alkalmazni. Például azon szervezetek esetében, amelyek nem szanálás alá vonható szervezet leányvállalatai, előfordulhat, hogy a CRR 72b. cikke (2) bekezdése b) pontjának i. alpontjában szereplő (a BRRD 45b. cikkének (1) bekezdésén keresztül alkalmazandó) feltétel – amely szerint a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket azonos szanálendő csoportba tartozó szervezetek nem birtokolhatják – nem alkalmazható, mivel ebben az esetben a felszámolandó szervezet nem része szanálás alá vonható csoportnak. Ugyanígy azon szervezetek esetében, amelyek szanálás alá vonható szervezet leányvállalatai, nem relevánsak a BRRD 45f. cikke (2) bekezdésének azon korlátozásai, amelyek a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a szanálás alá vonható szervezet és a meglévő részvényesek általi, valamint a szavatolótőke harmadik felek általi tulajdonlására vonatkoznak. Ilyen helyzetekben lényegtelenülé válik az annak biztosítására irányuló igény, hogy a leírási és átalakítási hatáskörök gyakorlása ne legyen hatással a szanálás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzésre, mivel a leányvállalat csődhelyzet esetén felszámolásra kerül.

Ha az illetékes hatóság nem írt elő a CRD 104a. cikke szerinti kiegészítő szavatolótőke-követelményeket ugyanolyan alapon, amelyen az MREL-határozatot meghozza, akkor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az adott szervezet kiegészítő szavatolótőke-követelményei nullával egyenlőek. Ha azonban a szanálási hatóságok úgy ítélik meg, hogy az MREL kizárólag az egyedi alapon alkalmazandó prudenciális követelmények figyelembevételével történő meghatározása nem tükröznék megfelelően többek között a BRRD 45c. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett szervezet üzleti modelljét vagy kockázati profilját, akkor a BRRD 45c. cikkének (2) bekezdésével összhangban értékelhetik, hogy az MREL-t a veszteségviselés összegére kell-e korlátozni, és növelni kell-e az MREL-t annak érdekében, hogy megfelelően tükrözze az illetékes hatóság által a CRD 104a. cikke alapján meghatározott konszolidált kiegészítő szavatolótőke-követelményt. Lásd még a szeptember 29-i bizottsági közlemény mellékletében szereplő 35. kérdésre adott választ ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ A Bizottság közleménye a felülvizsgált bankszanálási keretrendszer egyes jogszabályi rendelkezéseinek értelmezéséről, válaszul a tagállamok hatóságai által feltett kérdésekre (HL C 321., 2020.9.29., 1. o.).

34. Kérdés (45b. cikk)

Milyen kapcsolat van, ha van, a BRRD 45b. cikk (4) bekezdésében szereplő, a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállományra vonatkozó 8 %-os követelmény esetleges csökkentése, és a CRR 72b. cikkének (3) bekezdésében szereplő, az elősorolt kötelezettségeknek a TLAC-minimumkövetelmény teljesítése érdekében történő, 3,5 %-ot meg nem haladó felhasználásának esetleges engedélyezése között? G-SII-k esetében a kettőt mindig együtt kell biztosítani, még ha csak részlegesen is, ha „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv szerinti értékelés megengedi?

Válasz

A CRR 72b. cikkének (3) bekezdésében szereplő, az elősorolt kötelezettségeknek a TLAC-minimumkövetelmény teljesítése érdekében történő, 3,5 %-ot meg nem haladó felhasználásának engedélyezése és a BRRD 45b. cikke (4) bekezdésében szereplő, alárendeltségre vonatkozó minimumkövetelmény csökkentése együtt is biztosítható.

Az engedélyezés és a csökkentés jogalapja azonos, név szerint a CRR 72b. cikke (3) bekezdésének (a)–(c) pontjában említett feltételek, melyek „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv megsértése kockázatának hiányára utalnak. Ugyanakkor az engedélyezés és a csökkentés eltérő követelményekre vonatkozik, melyekből eltérő névértékek következhetnek. Emiatt lehetséges, hogy míg az egyik követelmény kielégíti a CRR 72b. cikkének (3) bekezdésében foglalt feltételeket, a másik követelmény nem, vagy csak részlegesen.

Ezért, habár az engedélyezés és a csökkentés valóban biztosítható a TLAC-minimumkövetelmény CRR 92a. cikke szerinti teljesítése és a BRRD 45b. cikkének (4) bekezdése szerint alkalmazandó alárendeltségi szint meghatározása céljából, a BRRD nem követeli meg ezek együttes biztosítását. A CRR 72b. cikke (3) bekezdésének (a)–(c) pontjában említett, alkalmazandó jogszabályi feltételeknek mindkét esetben meg kell felelni.

35. Kérdés (45b. cikk)

A BRRD jelenleg kizárólag a „szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány” kifejezést használja, míg korábban a BRRD I 45. cikkének (1) bekezdése a „teljes kötelezettségállomány és szavatolótőke” kifejezést használta. Ez a módosítás kizárólag szemantikus, vagy lényeges változást jelent az összegek kiszámítására nézve?

Válasz

A BRRD I magyar változata 45. cikkének (1) bekezdése a „teljes kötelezettségállomány és szavatolótőke” kifejezést használta, melyet az (EU) 2019/879 irányelv szóhasználata átírt. Az (EU) 2019/879 irányelv megjelenésével a szóhasználat egységesítésre került a BRRD I és az (EU) 2019/879 irányelvvel módosított BRRD többi rendelkezésével, amely a „szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány” kifejezést használta. A módosítás nem változtatja meg a kifejezés jelentését, amelyet emiatt ugyanúgy kell értelmezni a BRRD egészében.

b) Az MREL meghatározása**36. Kérdés (45c. cikk)**

Megerősítenék, hogy a 45c. cikkben használt „kritikus gazdasági funkciók” kifejezés nem új fogalom, és a jelentése megegyezik a BRRD többi rendelkezésében már használt és meghatározott „kritikus funkciók” kifejezéssel?

Válasz

A 45c. cikk (3) bekezdésének nyolcadik albekezdésében és a 45c. cikk (7) bekezdésének nyolcadik albekezdésében használt „kritikus gazdasági funkciók” kifejezést ugyanúgy kell értelmezni, mint a BRRD egészében használt és a 2. cikk (1) bekezdésének 35. pontjában meghatározott „kritikus funkciók” kifejezést.

37. Kérdés (45c. cikk)

A 45c. cikk (2) bekezdése előírja, hogy amikor a felszámolás az előnyben részesített szanalási stratégia, a szanalási hatóságnak „meg kell vizsgálnia, hogy indokolt-e (...) korlátozni” az MREL-t a veszteségviselés összegére.

Amikor a szanalási hatóság vizsgálata szerint nem indokolt ezeknek a szervezeteknek az MREL-jét a veszteségviselés összegére korlátozni, igaz-e, hogy a 45c. cikk (2) bekezdése nem kívánja meg a szanalási tervben megfogalmazott stratégia módosítását felszámolásról szanalásra, hanem lehetőséget ad a szanalási hatóságnak, hogy a veszteségviselés összegénél nagyobb MREL-követelményt határozzon meg?

Válasz

A 45c. cikk (2) bekezdésének második és harmadik albekezdése rendelkezik az MREL megállapításának módjáról azoknál a szervezeteknél, amelyek szanalási terve felszámolást ír elő csődhelyzet esetén.

E rendelkezés szerint a szanalási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy ezeknél a szervezeteknél indokolt-e az MREL-t a 45c. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett veszteségviselési összegre korlátozni. Vizsgálata során a szanalási hatóságnak különösen azt kell értékelnie, hogy az ilyen MREL milyen hatással lehet a pénzügyi stabilitásra, valamint a pénzügyi rendszerre való átterjedés kockázatára. Ha a vizsgálatot követően a szanalási hatóság arra a következtetésre jut, hogy ezeknek a szervezeteknek az MREL-jét nem indokolt a veszteségviselés összegére korlátozni, akkor megállapíthat a 45c. cikk (3) bekezdése a) pontjának i. alpontjából és b) pontjának i. alpontjából vagy a 45c. cikk (7) bekezdése a) pontjának i. alpontjából és b) pontjának i. alpontjából következő összegnél nagyobb MREL-t. Lásd még a Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének ⁽¹⁴⁾ 37. kérdését.

38. Kérdés (45c. cikk)

A 45c. cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerint a szanalási hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy indokolt-e azoknak a szervezeteknek az MREL-jét a veszteségviselés összegére korlátozni, amelyeket rendes fizetési kép telenségi eljárás keretében fel kell számolni. A rendelkezés harmadik albekezdése ezenkívül azt is megköveteli a szanalási hatóságoktól, hogy vegyék figyelembe a pénzügyi stabilitásra, valamint a pénzügyi rendszerre való átterjedés kockázatára gyakorolt esetleges hatásokat.

A vizsgálat elvégzésekor milyen megközelítést kell alkalmazni:

- általános megközelítést, amelynek során egy egyszeri többletet kell kiszámítani és hozzáadni a rendes fizetési kép telenségi eljárás keretében felszámolandó szervezetek veszteségviselési összegéhez az illetékes szanalási hatóság hatáskörében, vagy
- egyedi megközelítést, amelynek során a többlet meghatározására irányuló döntések és a kalibrálás eseti alapon történnek?

Válasz

A 45c. cikk (2) bekezdésének második és harmadik albekezdését, amely az MREL megállapításának módjáról rendelkezik azoknál a szervezeteknél, amelyek szanalási terve felszámolást ír elő csődhelyzet esetén, eseti alapon kell alkalmazni. A BRRD MREL meghatározására vonatkozó rendelkezéseinél ez az általános alapelv.

Ez nem sérti a szanalási hatóságok azon lehetőségét, hogy belső szabályzatokkal rendelkezzenek a kérdést illetően, amelyeket azután az egyedi esetekre alkalmazhatnak.

39. Kérdés (45c. cikk)

A feltőkésítési összeg számításakor jogilag lehetséges szigorú plafon megállapítása a TREA és a TEM lehetséges csökkentésére a szanalást követően a 45c. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdése alkalmazásában, vagy a TREA-t és a TEM-et mindig a mérlegfőösszeg *de facto* csökkenése alapján kell számolni, a veszteségviselés összegét figyelembe véve?

Válasz

A 45c. cikk (3) bekezdésének első albekezdése szerint a feltőkésítési összegnek lehetővé kell tennie, hogy a szervezet az előnyben részesített szanalási stratégia végrehajtását követően ismét megfeleljen a teljes szavatolótőkére és a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményeknek.

Ha a feltőkésítés összegét az MREL kalibrálásának részeként határozzák meg, a 45c. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdése megköveteli, hogy a TREA-t és a TEM-et korrigálni kell a szanalási tervben meghatározott szanalási intézkedésekből (vagyis a 2. cikk (1) bekezdésének 40. pontja szerint egy intézmény szanalás alá helyezéséről szóló döntésből, szanalási eszköz alkalmazásából vagy egy vagy több szanalási hatáskör gyakorlásából) eredő változások hatásaival.

Ez maga után vonja, hogy a feltőkésítési összeg esetleges korrigálásának eseti alapon kell történnie, és összhangban kell lennie a tervezett szanalási intézkedésekből eredő változások hatásaival. A szanalási tervezés és az MREL kalibrálásának pillanatában a feltőkésítési összeget a szanalást követő feltőkésítési igényre vonatkozó becslések (vagyis a mérlegfőösszeg növekedésére vagy csökkenésére, valamint a szervezet szanalást követő szavatolótőke követelményeiben és tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményeiben bekövetkező változásokat előre jelző egyéb

⁽¹⁴⁾ A Bizottság közleménye a felülvizsgált bankszanalási keretrendszer egyes jogszabályi rendelkezéseinek értelmezéséről, válaszul a tagállamok hatóságai által feltett kérdésekre (HL C 321., 2020.9.29., 1. o.).

tényezőkre vonatkozó becslések) alapján kell korrigálni. A 45c. cikk (3) bekezdésének a jogalkotó szándékával és az MREL-követelmény szerkezetével összhangban történő alkalmazása tehát magában foglalná, hogy a feltőkésítési összeg számításakor a szanálás során várható, a mérlegfőösszeg csökkenését eredményező veszteség, az ötödik albekezdés a) pontjában említettek szerint, egyenlő az első albekezdés a) pontjának i. alpontja és b) pontjának i. alpontja szerint kiszámított veszteségviselési összeggel.

40. Kérdés (45c. cikk)

A 45c. cikk (3) és (7) bekezdése szerint a külső MREL és a belső MREL kalibrálása azonos. A szanálási hatóság hatáskörébe tartozó szervezetek esetében jogilag lehetséges az adott szanálási hatóság számára, hogy a szóban forgó rendelkezések hatodik albekezdésében említett piaci bizalmi puffert csak bizonyos esetekben alkalmazza (például a leányvállalat bankközi finanszírozásra való támaszkodásához kapcsolódó kritériumok igénybevételével)?

Válasz

A külső és belső MREL-követelmények egyidejű kalibrálásakor a 45c. cikk (3) és (7) bekezdése kimondja, hogy a szanálási hatóság a TREA alapján történő számítás esetén hatáskörrel rendelkezik a feltőkésítési összeg növelésére egy olyan összeggel, amely elegendő a piaci bizalom fenntartására. Az említett rendelkezések szerint a szanálási hatóság saját mérlegelése alapján gyakorolhatja, és eseti alapon kell gyakorolnia ezt a hatáskört. Ez nem sérti a szanálási hatóságok azon lehetőségét, hogy belső szabályzatokkal rendelkezzenek a kérdést illetően, amelyeket azután az egyedi esetekre alkalmazhatnak.

41. Kérdés (45c. cikk)

Tisztáznák, hogy a szanálási hatóságnak milyen módon kell figyelembe vennie a 45c. cikk (6) bekezdésében említett kritériumokat, amikor az ugyanannak a cikknek az (5) bekezdésében szereplő követelmények olyan szanálás alá vonható szervezetre való alkalmazását mérlegeli, amely nem G-SII, nem egy G-SII része és nem a legjelentősebb bankok egyike?

Válasz

Annak eldöntésekor, hogy a 45c. cikk (5) bekezdésében lefektetett követelményeket alkalmazni kell-e olyan szanálás alá vonható szervezetre, amely nem G-SII, nem egy G-SII része és nem része 100 milliárd EUR-t meghaladó eszközállománnyal rendelkező (a legjelentősebb bankok közé tartozó) szanálás alá vonható csoportnak sem, a kulcsfontosságú tényező a szanálási hatóság döntésében annak vizsgálata, hogy a szóban forgó szanálás alá vonható szervezet csőd esetén milyen valószínűséggel jelentene rendszerkockázatot.

Az említett vizsgálat mellett a szanálási hatóságnak a következő kritériumokat is figyelembe kell vennie:

- a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben,
- a tőkepiacokhoz való hozzáférés mértéke a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében,
- a szanálás alá vonható szervezet CET1 tőkére való támaszkodásának mértéke az MREL teljesítése érdekében.

Tekintettel arra, hogy a szanálási hatóság által meghozandó döntés maga után vonja, hogy az érintett szanálás alá vonható szervezetre szigorúbb követelmények fognak vonatkozni az MREL kalibrálását (45c. cikk (5) bekezdése) és az alárendeltséget (45b. cikk (4), (7) és (8) bekezdése) illetően, ezek a kritériumok segítenek biztosítani, hogy az ilyen jellegű döntés az elérni kívánt célokkal arányos legyen, és figyelembe vegye az érintett szervezet jellemzőit. Ezért megfontolható, hogy amikor az előzőekben említett kritériumok teljesülnek egy szanálás alá vonható szervezet tekintetében (vagyis a betétek előfordulási gyakorisága a finanszírozásban, korlátozott hozzáférés a hitelpiacokhoz, CET1 tőkére való támaszkodás az MREL teljesítése érdekében), a szanálási hatóságnak az ilyen szervezetre nem szabad alkalmaznia a 45c. cikk (5) bekezdésében megfogalmazott követelményeket, ha azok alkalmazása aránytalan MREL-követelményeket eredményezne. Nem szabad azonban automatikusan erre a következtetésre jutni, mert az minden esetben a konkrét eset sajátosságaitól függ.

Az előzőekben említett három kritérium a 45m. cikk (7) bekezdésében is megtalálható, ahol általánosságban az átmeneti időszakok arányos hosszának meghatározására szolgálnak. A 45m. cikk (7) bekezdésében szereplő kritériumokra a 45m. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése hivatkozik a 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakok meghatározásának vonatkozásában. Mindazonáltal az átmeneti időszak 2024. január 1-jén túl történő meghosszabbítására irányuló döntésnél a szanálási hatóságoknak a következőket is figyelembe kell venniük:

- a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása,
- kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni az MREL-követelményeknek és annak alárendeltségre vonatkozó részeinek,

- a szervezet képes-e felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó feltételeknek, és ha nem, akkor az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható be.

Ezért a 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakok meghatározása a 45m. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése szerint önmagában nem gátolja meg a szanálási hatóságot abban, hogy a 45c. cikk (5) bekezdésében lefektetett követelmények alkalmazása mellett döntsön ugyanarra a szanálás alá vonható szervezetre nézve. Ugyanígy az a szanálás alá vonható szervezet is rendelkezhet a 45m. cikk (7) bekezdése szerint meghatározott, 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakkal, amelyre a 45c. cikk (5) bekezdésében meghatározott követelményeket alkalmazták.

42. Kérdés (45c. cikk)

A 45c. cikk (10) bekezdése alkalmazásában kell-e a szanálási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak konzultálniuk egymással, illetve a szanálási hatóságoknak az érintett intézménytől kell-e megkövetelniük a szükséges információkat?

Válasz

A 45c. cikk (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy az MREL-követelményt, amelynek kalibrálását a 45c. cikk későbbi bekezdései részletezik, a szanálási hatóságnak kell meghatároznia az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően. A 3. cikk (4) bekezdésével és a 90. cikk (1) bekezdésével összhangban a szanálási hatóságok az MREL-követelmény kalibrálásához továbbá megkövetelhetik a BRRD-ben előírt feladatok ellátásához szükséges információkat az illetékes hatóságoktól.

c) Az MREL meghatározása a G-SII-k szanálás alá vonható szervezetei esetében

43. Kérdés (45d. cikk)

Mit jelent a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező” kifejezés a 45d. cikk (1) bekezdésében?

Válasz

A G-SII-k fogalmát a BRRD 2. cikke (1) bekezdésének 83c. pontja határozza meg kereszthivatkozással a CRR 4. cikke (1) bekezdésének 133. pontjára. Ez utóbbi rendelkezés úgy határozza meg a G-SII-eket, mint a CRD 131. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően azonosított globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket. A CRD 131. cikkének (1) bekezdése előírja a tagállamok számára azon hatóságok kijelölését, amelyek feladata, hogy összevont alapon meghatározzák a G-SII-eket a joghatósági területükön. A CRD 131. cikkének (2) bekezdése rendelkezik ennek módszertanáról.

A CRD 131. cikkének (1) bekezdése szerint G-SII a következők egyike lehet:

- EU-szintű anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett csoport; vagy
- olyan intézmény, amely nem leányvállalata valamely EU-szintű anyavállalatnak, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak.

Az előző b) pontban említett lehetőségre annak az elméleti esetnek a lefedése miatt volt szükség, amikor a G-SII önálló bank. A „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező” szanálás alá vonható szervezet tehát olyan szervezet, amely önmagában nem G-SII a CRD 131. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, de az említett rendelkezés a) pontja szerint része a G-SII prudenciális konszolidációjának. A gyakorlatban ez akkor válik relevánssá, amikor nemcsak a CRD 131. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett szervezetet, de a G-SII-k csoportjába tartozó másik szervezetet is szanálás alá vonható szervezetként azonosították, vagyis amikor MPE szanálási stratégiát követnek. Ebben az esetben mindkét szervezetre alkalmazni kell a BRRD 45b. cikkét.

44. Kérdés (45d. és 45h. cikk)

Mit jelent a BRRD 45d. cikkének (4) bekezdésében és 45h. cikkének (2) bekezdésében említett „ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet”?

Válasz

A G-SII-k fogalmát a BRRD 2. cikke (1) bekezdésének 83c. pontja és a CRR 4. cikke (1) bekezdésének 133. pontja határozza meg a CRD 131. cikkének (1) és (2) bekezdésére történő kereszthivatkozással.

A CRR 4. cikke (1) bekezdése 136. pontjának meghatározása szerint a G-SII „jogi személyiséggel rendelkező szervezet, amely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény, vagy része valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek”.

Ezek a fogalom meghatározások a BRRD 45d. cikke (4) bekezdésének és 45h. cikke (2) bekezdésének alkalmazásakor lényegesek. A gyakorlatban ezek a rendelkezések azokat a helyzeteket fedik le, ahol egy G-SII által vezetett csoport egynél több szanálás alá vonható szervezetet tartalmaz (jellemzően magát a G-SII-t és legalább még egy másik szervezetet), vagyis amikor MPE szanálási stratégiát követnek.

45. Kérdés (45d. cikk)

Mit jelent a 45d. cikk (4) bekezdésének b) pontjában szereplő „EU-szintű anyavállalat” kifejezés? Az EU-szintű anyavállalatra vagy az EU-szintű anyaintézményre utal?

Válasz

A 45d. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett „EU-szintű anyavállalat” a 2. cikk (1) bekezdésének 85. pontjában meghatározott EU-szintű anyavállalat.

d) A belső MREL-követelmény alkalmazása olyan szervezetek esetében, melyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek

46. Kérdés (45f. cikk)

A BRRD 45f. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint a kötelezettségeknek meg kell felelniük a CRR 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontjába szereplő alárendeltségi kritériumoknak ahhoz, hogy a belső MREL-követelmény tekintetében elismerhetők legyenek.

Ugyanakkor a BRRD 45f. cikke (2) bekezdése a) pontjának iii. alpontja kimondja, hogy a belső MREL-követelmény tekintetében elismerhető kötelezettségek „a rendes fizetésektől eltekintve olyan kötelezettségek mögé sorolódnak, amelyek nem teljesítik az i. pontban említett feltételt és nem tartoznak a szavatoló-tőke-követelmények tekintetében elismerhető kötelezettségek közé”.

Azonban az i. alpontban szereplő feltétel nem kapcsolódik a kielégítési sorrendben elfoglalt helyhez. Ehelyett olyan kötelezettségeket említ, „amelyeket a szanálás alá vonható szervezet részére bocsátottak ki, és amelyeket a szanálás alá vonható szervezet vásárolt meg akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanálás alá vonható csoportba tartozó más olyan szervezeteken keresztül, amelyek a szóban forgó kötelezettségeket az e cikk hatálya alá tartozó szervezettől megvásárolták, vagy – mindaddig, amíg a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek az 59–62. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést – olyan kötelezettségekkel, amelyeket olyan meglévő részvényes részére bocsátottak ki és amelyeket olyan meglévő részvényes vásárolt meg, amely nem része ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak”. Ezért a 45f. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett kötelezettségek lényegében bárhol lehetnek a kielégítési sorrendben.

Igaz az, hogy a besorolás, amelyre a 45f. cikk (2) bekezdése a) pontjának iii. alpontja utal az ugyanezen rendelkezés i. alpontjában szereplő feltételt nem teljesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helyétől függ, vagyis hogy a belső MREL-instrumentumok számára előírt besorolás azon instrumentumok besorolásától függ, amelyeket a leányvállalat ténylegesen a szanálás alá vonható csoporton kívül bocsátott ki? Ez azt vonná maga után, hogy a belső MREL-követelmény teljesítéséhez szükséges besorolást minden intézménynél eseti alapon kell vizsgálni.

Válasz

A BRRD 45f. cikke (2) bekezdése a) pontja i., ii. és iii. alpontjának együttes értelmezése a belső MREL-követelmény tekintetében elismerhető kötelezettségek fizetésektől eltekintve történő kielégítési sorrendjében elfoglalt helyére nézve a következő követelményeket eredményezi:

- teljesíteniük kell a CRR 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontjában szereplő általános alárendeltségi feltételt, vagyis a CRR 72a. cikke (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségeknek való alárendeltséget a BRRD 45f. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében,
- a BRRD 45f. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. és iii. alpontja értelmében teljesíteniük kell egy, az alárendeltségre vonatkozó további követelményt abban az értelemben, hogy minden egyéb olyan kötelezettség mögé kell sorolódniuk, amely a belső MREL-követelmény tekintetében nem elismerhető és nem szavatoló-tőke.

Az adott alárendeltségi követelmény *logikai alapja* annak biztosítása, hogy a belső MREL-követelmény tekintetében elismerhető kötelezettségek ne legyenek *egymangúak* egyéb olyan alárendelt kötelezettségekkel, amelyek a 45f. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében a belső MREL-követelmény tekintetében nem elismerhetők. Ez csökkenti „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvnek nem megfelelő követelések kockázatát a belső MREL-követelmény tekintetében elismerhető kötelezettségeknek az 59. cikk (1) bekezdésének a) pontja és (1a) bekezdése szerinti, szanálási intézkedéstől független (vagyis gazdaságilag életképtelenné válás esetén történő) leírásakor vagy átalakításakor, ugyanis ebben az esetben csak ezek a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek írhatók le vagy alakíthatók át.

47. Kérdés (45f. cikk)

A BRRD 45f. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett CET1 tőke és egyéb szavatoló-tőke összege a CRR 36., 56. és 66. cikke szerinti levonások utáni összeg?

Válasz

A külső és belső MREL-követelménynek való megfelelés vonatkozásában a „szavatolótőkére” való hivatkozásokat a BRRD 2. cikke (1) bekezdésének 38. pontjával összhangban kell értelmezni, amely a CRR 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában megadott fogalom meghatározásra utal, de figyelembe kell venni a BRRD-ben, például a 45f. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában meghatározott további feltételeket is.

Ebben az összefüggésben a CRR 4. cikke (1) bekezdése 118. pontjának rendelkezése szerint a „szavatolótőke” az alapvető tőke és a járulékos tőke összegét jelenti. Másfelől a CRR-nek az alapvető tőke (25. cikk) és a járulékos tőke (71. cikk) számítására vonatkozó rendelkezései egyértelműen kimondják, hogy az összegek a sorrendben az 56. és a 66. cikkben említett levonások után értendők.

Továbbá a BRRD 2. cikke (1) bekezdésének 68a. pontja az „elsődleges alapvető tőke” fogalmát a CRR 50. cikkére történő keresztihivatkozás útján határozza meg, ez utóbbi pedig egyértelművé teszi, hogy a CET1 tőke a CRR 36. cikke szerinti levonások utáni összeg.

48. Kérdés (45f. cikk)

Mi a különbség a 45f. cikk (3) és (4) bekezdése között?

Válasz

A 45f. cikk (3) és (4) bekezdése közötti különbség a leányvállalat, amelyre vonatkozóan el lehet tekinteni a belső MREL-követelmény alkalmazásától, és a közbelső vagy végső anyavállalata közötti tulajdonosi viszonyhoz kapcsolódik.

A (3) bekezdés a belső MREL-követelménytől való eltekintés lehetőségére utal abban az esetben, amikor a leányvállalat és a szanalás alá vonható szervezet ugyanabban a tagállamban letelepedett, és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a követelménytől el lehet tekinteni.

A (4) bekezdés a belső MREL-követelménytől való eltekintés lehetőségére utal abban az esetben, amikor a leányvállalat és egy közbelső anyavállalat ugyanabban a tagállamban letelepedett, míg a végső anyavállalat (a szanalás alá vonható szervezet) másik tagállamban letelepedett. A (3) bekezdés tehát közvetlen tulajdonosi szerkezetet ír elő, míg a (4) bekezdés legalább egy tagállamon átnyúló, úgynevezett „füzér” szerkezetet.

49. Kérdés (45f. cikk)

A 45f. cikk szerint a szanalási hatóság két esetben tekinthet el a belső MREL-követelmény alkalmazásától:

- amikor a szanalás alá vonható szervezet és a leányvállalat ugyanabban a tagállamban letelepedett ((3) bekezdés),
- amikor a leányvállalat és az anyavállalata ugyanabban a tagállamban letelepedett, akkor is, ha a szanalás alá vonható szervezet nem ugyanabban a tagállamban letelepedett, feltéve, hogy az anyavállalat szubkonszolidált alapon megfelel, többek között, a belső MREL-követelménynek ((4) bekezdés).

A 45f. cikk (5) bekezdésében előírt garanciákat illetően azonban azok biztosítását a BRRD explicit módon csak az első helyzetben irányozza elő, amikor tehát a szanalás alá vonható szervezet és a leányvállalat ugyanabban a tagállamban letelepedett.

Nem egyértelmű, hogy a határokon átnyúló szanalás alá vonható csoportok esetében miért lehet eltekinteni a követelménytől (ami „kockázatosabb” megközelítésként fogható fel), de nem engedélyezhető a belső MREL-követelmény teljesítése garancia révén (ami „kevésbé kockázatos” megközelítés).

Engedélyezhető egy leányvállalat szanalási hatósága által a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény teljes vagy részleges teljesítése az anyavállalat által a 45f. cikk (5) bekezdésében szereplő feltételek szerint biztosított garancia révén akkor is, ha a szanalás alá vonható szervezet és a leányvállalat nem ugyanabban a tagállamban letelepedett?

Válasz

A 45f. cikk (3) bekezdése az ugyanabban a tagállamban letelepedett leányvállalat és szanalás alá vonható szervezet közötti közvetlen tulajdonosi viszony esetén ad lehetőséget eltekinteni a belső MREL-követelménytől, míg a 45f. cikk (4) bekezdése olyan esetben ad lehetőséget eltekinteni a belső MREL-követelménytől, ahol bár a leányvállalat és a közbelső anyavállalata ugyanabban a tagállamban letelepedett, de a szanalás alá vonható szervezet nem feltétlenül ugyanabban a tagállamban letelepedett.

Ami annak lehetőségét illeti, hogy a leányvállalat részben vagy teljes egészében fedezett garanciákkal teljesítse a belső MREL-követelményt (45f. cikk (5) bekezdés), a rendelkezés az ugyanabban a tagállamban letelepedett leányvállalat és szanalás alá vonható szervezet közötti közvetlen tulajdonosi viszony esetét kifejezetten említi, de arra a helyzetre nem tartalmaz ezzel egyenértékű rendelkezést, ahol egy leányvállalat és a közbenső anyavállalata ugyanabban a tagállamban letelepedett.

Ugyanakkor ez utóbbi esetben is lehetségesnek kell lennie a belső MREL-követelmény teljesítése fedezett garanciákkal. Ha a követelménytől el lehet tekinteni az ugyanabban a tagállamban letelepedett leányvállalat és közvetlen anyavállalata között, akkor fedezett garanciának is használhatónak kell lennie hasonló körülmények között, különösen azért, mert az nagyobb védelmet nyújtana a leányvállalat számára, hogy megkapja a szükséges erőforrásokat, mint az, ha teljes egészében eltekintenek az MREL-követelménytől.

50. Kérdés (45f. cikk)

A belső MREL-követelményektől való eltekintés BRRD 45f. cikke (3) és (4) bekezdéseinek b) pontjában említett feltételnek és a 45f. cikk (5) bekezdésében említett fedezett garanciák használatára vonatkozó feltételnek a vizsgálatokor milyen MREL-célszinthez képest kell vizsgálni a megfelelést az MREL 2024-ig tartó bevezetési fázisában? A 2024-es végső MREL-célszinthez képest vagy a 2022-es közbenső célhoz képest kell vizsgálni a megfelelést?

A meghatározható átmeneti időszak alatt a szanalási hatóság számára megengedett, hogy (a külső MREL-célszint teljesítésén kívül) minden egyéb feltétel teljesülése esetén engedélyezze a belső MREL-követelmény teljesítését garanciákkal?

Válasz

Annak vizsgálatokor, hogy a szanalás alá vonható szervezet vagy az anyavállalat teljesíti-e a 45e. cikkben és a 45. cikk (1) bekezdésében foglalt MREL-követelményt, ahogyan azt sorrendben a 45f. cikk (3) és (4) bekezdésének b) pontja is kimondja, figyelembe kell venni a 45m. cikkben szereplő átmeneti időszakokat.

Ezért 2024 előtt a 45f. cikk (3) bekezdése b) pontjának és (4) bekezdése b) pontjának teljesítését a 45m. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján meghatározott, kötelező közbenső célszinttel szemben kell vizsgálni.

Ez azt jelenti, hogy egy szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalat esetében akkor lehet eltekinteni a belső MREL-követelmény teljesítésétől, ha a szanalás alá vonható szervezet vagy az anyavállalata konszolidált alapon teljesíti a közbenső követelményt, és teljesíti a 45f. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott egyéb feltételeket is az eltekintésről szóló döntés pillanatában.

Ugyanez vonatkozik a 45f. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett feltétel teljesítésére is annak vizsgálatokor, hogy engedélyezhető-e az MREL-követelmény teljesítése részben vagy teljes egészében fedezett garanciákkal, a 45f. cikk (5) bekezdésének első albekezdésével összhangban.

51. Kérdés (45f. cikk)

A 45f. cikk (3) és (4) bekezdése számos feltételt sorol fel, amelyek alapján el lehet tekinteni a 45f. cikk alkalmazásától. Az azonban az irányelv szövegéből nem egyértelmű, hogy ezeket a feltételeket együttesen vagy egyenként kell teljesíteni.

A 45f. cikk (3) és (4) bekezdésében felsorolt feltételek együttes feltételek, vagy elegendő a felsorolt feltételek valamelyikének teljesítése ahhoz, hogy a 45f. cikk alkalmazásától el lehessen tekinteni egy szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalat esetében?

Válasz

A kielégítő prudenciális szint és a megfelelő biztosítékok érdekében a 45f. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében meghatározott feltételeket együttesen kell teljesíteni, amikor a hatóság eltekint a belső MREL-követelmény teljesítésétől vagy engedélyezi a fedezett garanciák használatát.

52. Kérdés (45f. cikk)

Kifejtенék a 45f. cikk (5) bekezdésében meghatározott, a belső MREL-követelmény fedezett garanciákkal történő teljesítésére vonatkozó feltételek logikai alapját?

Válasz

A 45f. cikk (5) bekezdése hatáskört ad egy leányvállalat szanálási hatóságának, hogy engedélyezze számára a belső MREL-követelmény teljesítését részben vagy teljes egészében a kapcsolódó szanálás alá vonható szervezet által biztosított garancia révén, amikor a szanálás alá vonható szervezet és a leányvállalat ugyanabban a tagállamban letelepedett, ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a része, és a szanálás alá vonható szervezet teljesíti a rá vonatkozó külső MREL-követelményt (lásd még a korábban a 49. kérdésre adott választ azokat az eseteket illetően, ahol egy leányvállalat és a közbelső anyavállalata ugyanabban a tagállamban letelepedett).

A 45f. cikk (5) bekezdése határozza meg azt a feltételhalmazt, amelyet a garanciáknak teljesíteniük kell ahhoz, hogy biztosan hatékonyan fedezzék a leányvállalat veszteségeit, és lehívásuk esetén feltőkésítsék a leányvállalatot, függetlenül attól, hogy maga a szanálás alá vonható szervezet abban a pillanatban szanálás alatt van-e. Ezek a feltételek a következőket mondják ki:

- a garancia összege legalább annak a belső MREL-követelménynek az összegével egyenlő, amelyet a garancia helyettesít (a) pont),
- a garancia az összegének legalább 50 %-át kitevő mértékű fedezettel biztosított (c) pont),
- a garancia diszkrecionális (vagyis annak meghatározása, hogy a leányvállalat a továbbiakban nem életképes – gazdaságilag életképtelenné válás) és automatikus lehívási feltételeket (vagyis az esedékes adósságok vagy egyéb kötelezettségek kifizetésére való képtelenség) is tartalmaz, és a korábban bekövetkező alkalmazandó (b) pont),
- csak az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelvben⁽¹⁵⁾ meghatározott pénzügyi biztosíték elfogadható, vagyis tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások vagy értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások (elzálogosítások). Ez biztosítja a biztosíték birtokosának fokozott védelmét, ugyanis az említett irányelv feltételei szerint az adott biztosíték akkor is érvényesíthető, ha a szanálás alá vonható szervezet fizetéképtelen vagy szanálás alá vonják (c) pont),
- a biztosíték magas minőségű (tehermentes, haircutokat alkalmaznak rá) (d) és e) pont),
- a biztosíték tényleges lejárat ideje teljesíti a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó lejárat feltételt (f) pont), és
- a biztosíték átruházásának nincs akadálya, beleértve azt az esetet is, ha a szanálás alá vonható szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak (g) pont).

53. Kérdés (45f. és 45g. cikk)

Helyes azt feltételezni, hogy a 45f. cikk (3) és (4) bekezdésének c) pontjában használt „haladéktalanul” és a 45g. cikk f) pontjában használt „azonnali” kifejezés nem csak az anyavállalat és a leányvállalati közötti szavatolótoke átruházására, hanem a kötelezettségek visszafizetésére is vonatkozik.

Válasz

A belső MREL-követelmény teljesítésétől való eltekintés 45f. cikk (3) bekezdésének c) pontjában és (4) bekezdésének c) pontjában, valamint 45g. cikk f) pontjában említett feltétele biztosítja, hogy ne legyen aktuálisan vagy előreláthatóan (gyakorlati vagy jogi) akadálya sem annak, hogy a szanálás alá vonható szervezet vagy a közbelső anyavállalat haladéktalanul/azonnal szavatolótokékat ruházzon át, sem annak, hogy haladéktalanul/azonnal kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak.

e) Az MREL meghatározására irányuló eljárás

54. Kérdés (45h. cikk)

A 45h. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának, a csoportszintű szanálási hatóságnak – amennyiben eltér az előzőtől –, valamint a szanálás alá vonható csoportnak az egyedi alapon a 45f. cikkben említett követelmény hatálya alá tartozó leányvállalataiért felelős szanálási hatóságoknak a hatáskörükön belül mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttes határozatban rendelkezzenek. A határokon átnyúló tevékenységű csoportok esetében helyénvaló lenne-e az átültető nemzeti jogon belül egy rendelkezésben engedélyezni a nemzeti szanálási hatóságnak, hogy együttműködjön minden vonatkozó hatósággal?

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

Válasz

A 88. cikk (5) bekezdésének második albekezdése már előírja, hogy a szanálási kollégiumban részt vevő tagoknak szorosan együtt kell működniük. Ez a kötelezettség a 88. cikk (1) bekezdésében felsorolt összes feladatra vonatkozik, ami magában foglalja az MREL meghatározását is (az említett rendelkezés i) pontja).

Ezért a nemzeti szanálási hatóságok más vonatkozó hatóságokkal való együttműködését megengedő rendelkezés nem lenne ellentétes a BRRD meglévő szabályaival.

55. **Kérdés (45h. cikk)**

A BRRD 45h. cikkének (2) bekezdése a CRR 12. cikkére utal. Ugyanakkor a CRR (EU) 2019/876 rendelettel bevezetett módosításai törölték ezt a 12. cikket.

Megerősítenék, hogy a BRRD 45h. cikke (2) bekezdésének a CRR 12a. cikkére kellene utalnia?

Válasz

A 45h. cikk (2) bekezdésében a CRR 12. cikkére történő utalást a CRR 12a. cikkére történő utalásként kell értelmezni.

56. **Kérdés (45h. cikk)**

A 45h. cikk (4) és (5) bekezdése a szanálási hatóságok olyan helyzetekben hozott határozataira alkalmazandó, ahol véleménykülönbség áll fenn a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó MREL-követelményt (külső MREL) és a szanálás alá vonható csoport szervezeteire egyedi alapon alkalmazandó MREL-követelményt (belső MREL) illetően.

A 45h. cikk (6) bekezdése akkor alkalmazandó, ha nem születik együttes határozat az előzőekben említett követelmények egyikét illetően sem?

Válasz

A 45h. cikk (6) bekezdése azzal a helyzettel foglalkozik, amikor a szanálási hatóságok között véleménykülönbség áll fenn mind a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó követelmény szintjét, mind a szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalatokra alkalmazandó követelményeket illetően. Ebben az esetben a leányvállalatok szanálási hatóságai hoznak határozatot a leányvállalatokra egyedi alapon alkalmazandó MREL-követelmény szintjét illetően, az (5) bekezdésnek megfelelően (vagyis a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának véleményét kellőképpen figyelembe véve). A konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó követelményt illetően pedig a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága hoz határozatot a (4) bekezdésben megadott lépéseknek megfelelően.

f) **Átmeneti és a szanálást követő intézkedések**

57. **Kérdés (45m. cikk)**

A 45m. cikk (8) bekezdése szerint a szanálási hatóságok utólagosan módosíthatják akár az átmeneti időszakot, akár az MREL-célszintek tervezett mértékét. Ez a rendelkezés csak az MREL-célszint 45m. cikk (6) bekezdése szerinti tervezett mértékére vonatkozik, vagy a 45m. cikk (1) bekezdése szerint eredetileg meghatározott átmeneti időszak is módosítható utólagosan?

Válasz

A szanálási hatóságok a 45m. cikk (1) bekezdése szerint eredetileg meghatározott átmeneti időszakot is módosíthatják, nem csak az MREL-célszint 45m. cikk (6) bekezdése szerinti tervezett mértékét.

„Az (1) bekezdésre figyelemmel” fordulat azért került a 45m. cikk (8) bekezdése elejére, hogy a szanálási hatóság biztosan betartsa az ott említett szabályokat és kritériumokat az átmeneti időszak módosításakor.

58. **Kérdés (45m. cikk)**

A 45m. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint meghatározott közbenső célszint teljesítése meghosszabbítható, ha a szanálási hatóságok a 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakot határoznak meg az ugyanezen rendelkezés harmadik albekezdése szerint?

Válasz

A 45m. cikk (1) bekezdésének második albekezdése által előírt közbenső célszintet a szervezeteknek 2022. január 1-jén kell teljesíteniük, azt a szanalási hatóság nem hosszabbíthatja meg. A 45m. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében szereplő lehetőség, amely szerint a 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszak is meghatározható, csak a végső MREL-re vonatkozik.

Azonban megjegyzendő, hogy általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy a szavatolóotókéhez és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekhez kapcsolódó MREL-követelmények egy egyenletes folyamat során, fokozatosan kerüljenek teljesítésre. Ezért a végső MREL átmeneti időszakának 2024. január 1-jén túli meghosszabbítása hatással van a szanalási hatóságok által meghatározandó közbenső célszintre, mivel alacsonyabb közbenső célszinthez vezet, mint az, amely akkor kerülne meghatározásra, ha az átmeneti időszak 2024. január 1-jén érne véget.

59. Kérdés (45m. cikk)

A 45m. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint „Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy a szavatolóotókéhez és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekhez kapcsolódó követelmények egy egyenletes folyamat során, fokozatosan kerüljenek teljesítésre.”

Megerősítenék, hogy ebben a rendelkezésben a „követelmények” kifejezés nem csak az átfogó mennyiségi követelményekre, hanem az alárendeltségre is utal?

Válasz

A 45m. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint a szanalási hatóság által meghatározandó közbenső célszintek a 45e. cikkben és 45f. cikkben szereplő követelményekre (külső és belső MREL), valamint, adott esetben, a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményekre (alárendeltség) utalnak.

A szabály, amely megköveteli a szanalási hatóságoktól a fokozatos teljesítés biztosítását, a szanalási hatóságok által meghatározandó összes közbenső célszintre érvényes. Ezért az MREL átfogó kalibrálásához kapcsolódó közbenső célszintnek biztosítania kell a szanalási hatóság által meghatározott végső külső vagy belső MREL fokozatos teljesítését. Az alárendeltség közbenső célszintjét ugyanígy a szanalási hatóság által meghatározott végső alárendeltségi célszintre tekintettel kell meghatározni. Figyelembe kell venni továbbá a TLAC-minimumkövetelményt, valamint a 2022. január 1-jéig teljesítendő, a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésében szereplő követelmények minimális szintjét, ugyanis közbenső célszintnek nem határozható meg az ott szereplő minimumkövetelményeknél alacsonyabb összeg (a közbenső célszint lehet az ott szereplő minimumkövetelményeknél magasabb összeg a fokozatos teljesítésre vonatkozó szabály alapján).

H. A hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerésével kapcsolatos kérdések

60. Kérdés (55. cikk)

Az 55. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerint azoknak a kötelezettségeknek, amelyek a hitelezői feltőkésítés körébe, egyúttal pedig harmadik ország jogának hatálya alá tartoznak, olyan szerződéses feltételt kell tartalmazniuk, amely alapján a partner elismeri, hogy a kötelezettség az uniós szanalási hatóságok által gyakorolható leirási és átalakítási hatáskör hatálya alá tartozhat, amelyet magára nézve kötelezőnek fogad el.

Az 55. cikk (1) bekezdésének második albekezdése ezenkívül felruhazza a szanalási hatóságot azzal a hatáskörrel, hogy eltekintsen e követelmény alkalmazásától azon szervezetek esetében, amelyek MREL-követelménye megegyezik a veszteségviselési összeggel, amennyiben a vonatkozó kötelezettségek nem számítanak bele az MREL-követelmények teljesítésébe.

A szanalási hatóság 55. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti döntési hatásköre eseti alapon alkalmazandó, vagy általánosságban minden olyan szervezetre, amely megfelel a vonatkozó feltételeknek?

Válasz

Az 55. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett értékelést eseti alapon kell elvégezni. A rendelkezés a szanalási hatóság belátására bízta a kivétel alkalmazását („dönthetnek”) az ott említett, vonatkozó kategóriákba eső szervezeteket illetően.

Ezenkívül a szabály alkalmazásától csak akkor tekinthetnek el, ha az intézmény a fennmaradó kötelezettségekkel teljesíteni tudja a rá vonatkozó MREL-követelményt. Ezt ellenőrizni kell, mielőtt eltekintenének a szabály alkalmazásától, ez az ellenőrzés pedig csak eseti alapon tűnik elvégezhetőnek.

61. Kérdés (55. cikk)

Az 55. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett kezdőnap az (EU) 2019/879 irányelvre vagy a BRRD I-re utal?

Válasz

Az 55. cikk (1) bekezdésének d) pontja a BRRD I-re utal, amely már tartalmazta az 55. cikket, ugyanis a BRRD-nek az ezt a cikket tartalmazó szakaszának átültetésére utal, nem pedig magának a cikknek az átültetésére. Az (EU) 2019/879 irányelvvel bevezetett, új 55. cikk a korábbi 55. cikket a rendelkezés egy új változatával váltja fel, de nem váltja fel a teljes szakaszt, amelybe az 55. cikk tartozik.

62. Kérdés (55. cikk)

Hogyan értelmezendő az 55. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében szereplő „osztály” kifejezés? A kötelezettségek fizetési képtelenségi eljárások kielégítési sorrendjében elfoglalt helyére vagy az érintett pénzügyi eszköz típusára utal?

Továbbá a 45b. cikk (5) bekezdésében ugyanabban az értelemben szerepel az „osztály” kifejezés, mint az 55. cikk (2) bekezdésében?

Válasz

Az 55. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében szereplő „osztály” szó a kötelezettségek fizetési képtelenségi eljárások kielégítési sorrendjében elfoglalt helyére vonatkozik. Ez az értelmezés összhangban van a szó értelmével és használatával a BRRD többi rendelkezésében (pl. a 34. cikk (1) bekezdésének f) pontja, amely „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvre utal). Ebből az okból kifolyólag a 45b. cikk (5) bekezdésében az „osztály” kifejezést ennek megfelelően kell értelmezni.

63. Kérdés (55. cikk)

Az 55. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdése kimondja, hogy ha a szanálási hatóság a szanálhatóság értékelése keretében vagy bármely más időpontban azt állapítja meg, hogy egy kötelezettségosztályon belül azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek kivitelezhetetlenség miatt mentesítettek, valamint azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek a 44. cikk (2) és (3) bekezdése alapján ki vannak zárva vagy valószínűleg ki lesznek zárva a hitelezői feltőkésítésből, együttesen meghaladja az adott osztály 10 %-át, haladéktalanul fel kell mérnie e ténynek az adott szervezet szanálhatóságára gyakorolt hatását. Azonban ez a rendelkezés a 10 %-os küszöbérték meghaladásának értékelésénél nem említi azokat a kötelezettségeket, amelyekbe az intézmény nem foglalja bele a szerződéses feltételt (vagyis megsérti az 55. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettséget).

Helyes lenne úgy átültetni a BRRD-t, hogy a 10 %-os küszöbérték számításánál nem tartalmazza azokat a kötelezettségeket, amelyekbe az intézmény nem foglalta bele a szerződéses feltételt?

Válasz

Az 55. cikk (2) bekezdése ötödik albekezdésének szóhasználata azokra a kötelezettségekre korlátozódik, amelyekbe a szanálási hatóság határozata alapján a kivitelezhetetlenség miatt nem kell belefoglalni a szerződéses feltételt, valamint azokra, amelyek a 44. cikk (2) és (3) bekezdése alapján ki vannak zárva vagy valószínűleg ki lesznek zárva a hitelezői feltőkésítésből. Ezért az említett albekezdés szerinti, a szanálhatóságra gyakorolt hatás értékelésére vonatkozó kötelezettség átültethető csak ezekre a kötelezettségekre hivatkozva is.

A BRRD azonban nem gátolja meg a tagállamokat abban, hogy ennél bővebb formában ültessék át a rendelkezést, és azokat a kötelezettségeket is belefoglalják, amelyekbe a bank elmulasztja belefoglalni a feltételt. Ez a megközelítés összhangban lenne a szanálás és a BRRD célkitűzéseivel, ugyanis növelné az intézmény szanálhatóságának ellenőrizhetőségét.

Ezenkívül az ebben a rendelkezésben foglalt kötelezettség független a szanálási hatóság azon általános érvényű kötelezettségétől, hogy a 17. cikknek megfelelően biztosítsa az intézmény szanálhatóságát. A szanálhatóság általános értékelése keretében a szanálási hatóságnak azoknak a kötelezettségeknek a hatását is figyelembe kell vennie, amelyek azért nem tartalmazzák a szerződéses feltételt, mert az intézmény vagy szervezet elmulasztotta teljesíteni az 55. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét.

64. Kérdés (55. cikk)

Milyen feltételek mellett dönthet úgy egy szanálási hatóság, hogy nem ért egyet egy vállalkozás feltétel kikötésének kivitelezhetetlenségére vonatkozó megállapításával? Nehézségeket okozhat, ha egy szerződést már megkötöttek, majd a szanálási hatóság megállapítja, hogy annak az 55. cikk (1) bekezdésében foglalt szerződéses feltételt is tartalmaznia kell.

Ezenkívül, ha egy szervezet arra a következtetésre jut, hogy a szerződéses feltétel szerződésbe foglalása nem kivitelezhető, és erről az 55. cikk (2) bekezdésének első albekezdése szerint értesíti a szanálási hatóságot, a szervezet mikor írhatja alá a szóban forgó szerződést?

Válasz

A kivitelezhetetlenség értékelésének feltételeit egy, az EBH által az 55. cikk (6) bekezdésében adott felhatalmazás alapján kidolgozott szabályozástechnikai standardokat megfogalmazó, felhatalmazáson alapuló rendelet fogja meghatározni.

Ami a szerződés aláírhatóságának időpontját illeti, az intézmény a szanalási hatóság értesítése előtt nem kötheti meg a szerződést. Azonban annak a ténynek köszönhetően, hogy az 55. cikk (2) bekezdésének második albekezdése kimondja, hogy a feltétel szerződésbe foglalására vonatkozó kötelezettség az intézmény által küldött értesítés pillanatától felfüggesztésre kerül, az intézmény megkötheti a szerződést anélkül, hogy megvárná a szanalási hatóság kivitelezhetetlenségi feltétel meglétére vonatkozó válaszát.

65. Kérdés (55. cikk)

Hogyan kell értelmezni az 55. cikk (2) bekezdésében szereplő „észszerű időtartamon belül” kifejezést?

Az „észszerű időtartam”, különösen az említett rendelkezés első albekezdésében, a szervezetre (akinek ezen az időtartamon belül kell megadnia a szanalási hatóság által kért információt) vagy a szanalási hatóságra (akinek ezen az időtartamon belül kell kérnie az információt) vonatkozik?

Válasz

Az „észszerű időtartam” a szanalási hatóságra vonatkozik, akinek ezen az időtartamon belül kell kérnie a szükséges információt (az 55. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében), és ezen belül kell előírnia a szerződéses feltétel szerződésbe foglalását (ugyanezen bekezdés harmadik albekezdésében).

Az 55. cikk (2) bekezdésének első albekezdése nemzeti szinten a jogalkotó belátására bízva az észszerű időtartam fogalmának meghatározását, amelyen belül a szanalási hatóságnak kérnie kell a szükséges információt a szervezettől. Mindenesetre ezt az időtartamot ajánlott az 55. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében meghatározott, a feltétel szerződésbe foglalására fennálló határidővel összeegyeztethető módon megadni. Ezt az elemet egy felhatalmazáson alapuló rendelet fogja meghatározni az EBH által az 55. cikk (6) bekezdésében adott felhatalmazásnak megfelelően kidolgozott szabályozástechnikai standardok alapján.

66. Kérdés (55. és 59. cikk)

Az 55. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdése a 73. cikkre utal „a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása során”. A 73. cikk védintézkedéseket fogalmaz meg a részvényesek számára „részleges transzferek” és „a hitelezői feltőkésítés alkalmazása” esetén.

Ezt úgy kell értelmezni, hogy a 73. cikkben szereplő védintézkedések a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az 59. cikk (1) bekezdésének a) pontja és (1a) bekezdése szerinti „szanalási intézkedéstől független” leírásakor és átalakításakor is alkalmazandók?

Válasz

A 73. cikk csak a hitelezői feltőkésítésre vonatkozik, amely a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásának egy lehetséges módja, és amely „szanalás alatt álló intézmény kötelezettségei tekintetében” gyakorolható.

Azonban a 73. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt elv, amely „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alkalmazását érinti, akkor is alkalmazandó, amikor a leírás vagy átalakítás szanalási intézkedéstől függetlenül történik, az 59. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint. Az 59. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése kifejezetten kimondja, hogy „A releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanalási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlását követően el kell végezni a 74. cikkben előírt értékelést, és alkalmazni kell a 75. cikket.” Mind a 74., mind a 75. cikk maga után vonja „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alkalmazását.

I. A TŐKEINSTRUMENTUMOK ÉS LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGEK LEÍRÁSÁVAL VAGY ÁTALAKÍTÁSÁVAL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK

67. Kérdés (59. cikk)

Melyek az 59. cikk (1b) bekezdésében említett „rendkívüli körülmények”, amelyek esetén megengedhető az eltérés a szanalási tervtől?

Válasz

A BRRD (54) preambulumbekkezdése és 87. cikkének j) pontja egyértelműsíti, hogy a szanalási intézkedések meghozatalakor a szanalási hatóságoknak követniük kell a szanalási tervekben előirt intézkedéseket, kivéve, ha a konkrét eset körülményei alapján úgy értékelik, hogy a szanalási célok hatékonyabban megvalósíthatók lennének olyan intézkedések révén, amelyek a szanalási tervben nem szerepelnek. Az 59. cikk (1b) bekezdésében említett „rendkívüli körülményeket” tehát az (54) preambulumbekkezdés és a 87. cikk j) pontjának fényében kell értelmezni. Ez azokra az esetekre is vonatkozik, amikor az intézkedéseket leányvállalatokat illetően kell meghozni, és azokra is, ahol csoportszintű szanalási programra van szükség, amint azt a 91. cikk (6) bekezdésének a) pontja egyértelművé teszi.

68. Kérdés (59. cikk)

A BRRD 59. cikkének módosításával a BRRD 45f. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett feltételeket a CRR 72c. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kötelezettségek hátralévő futamidejére vonatkozó feltétel kivételével kielégítő leírható, illetve átalakítható kötelezettségek a gazdaságilag életképtelenné válás pillanatában szintén leírhatók vagy átalakíthatók.

Az ezeknek az instrumentumoknak a leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör csak azokban az esetekben alkalmazható, ahol a szanalás alá vonható szervezet kibocsátó leányvállalata ugyanannak a szanalás alá vonható csoportnak a része, mint a szóban forgó szanalás alá vonható szervezet? Vagy a hatáskör olyan helyzetekben is alkalmazható, ahol a leányvállalat maga szanalás alá vonható szervezet, ezért nem része ugyanannak a szanalás alá vonható csoportnak, mint az anyavállalat, és ahol a leányvállalat – anélkül, hogy belső MREL-követelmény vonatkozna rá – a belső MREL-követelményeket teljesítő instrumentumokat tart?

Válasz

A BRRD 59. cikkének (1a) bekezdésében említett, a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a gazdasági életképtelenné válás pillanatában történő leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör csak olyan szervezetekre nézve alkalmazható, amelyek maguk nem szanalás alá vonható szervezetek.

Ez egyértelműen következik magából a BRRD 59. cikkének (1a) bekezdéséből, amely megköveteli a 45f. cikk (2) bekezdése a) pontjának teljesítését, a kötelezettségek hátralévő futamidejére vonatkozó feltétel kivételével. A 45f. cikk csak olyan szervezetekre vonatkozik, amelyek maguk nem szanalás alá vonható szervezetek.

Sőt, a BRRD 45f. cikke (2) bekezdésének bevezető mondata egyértelművé teszi, hogy az abban foglalt rendelkezések a BRRD 45f. cikkének (1) bekezdésében említett szervezetekre alkalmazandók. Ez utóbbi rendelkezés a belső MREL-követelmény alkalmazási körét határozza meg, és egyértelművé teszi, hogy a belső MREL nem alkalmazandó a szanalás alá vonható szervezetekre.

Vagyis a szanalás alá vonható szervezetnek minősülő leányvállalatok leírható, illetve átalakítható kötelezettségei csak szanalás során írhatók le vagy alakíthatók át hitelezői feltőkésítés révén, a gazdasági életképtelenné válás pillanatában nem.

J. A JOGFELFÜGGESZTŐ SZANÁLÁSI HATÁSKÖR SZERZŐDÉSES ELISMERÉSÉVEL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK

69. Kérdés (71a. cikk)

A 71a. cikk (2) bekezdése lehetőséget ad a tagállamoknak előírni azt, hogy az uniós anyavállalatok gondoskodjanak arról, hogy harmadik országbeli leányvállalataik bizonyos pénzügyi szerződésekre foglaljanak bele olyan szerződéses feltételeket, amelyekben kizárják annak lehetőségét, hogy a szanalási hatáskör gyakorlása indokként szolgáljon a szerződés felmondására vagy egyéb végrehajtási intézkedésre. E követelmény alkalmazására az olyan harmadik országbeli leányvállalatok viszonylatában kerülhet sor, amelyek hitelintézetek, befektetési vállalkozások (vagy befektetési vállalkozások lennének, ha központi irodájuk a releváns tagállamban lenne) vagy pénzügyi vállalkozások.

Amikor a tagállamok élnek ezzel a lehetőséggel, a 71a. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében foglalt követelményeket a felsorolt szervezetkategóriák közül csak egyre vagy kettőre is alkalmazhatják (például csak olyan harmadik országbeli leányvállalatokra, amelyek hitelintézetek)?

Válasz

A 71a. cikk (2) bekezdésének átültetésekor az abban említett feltétel szerződésbe foglalása csak a második albekezdés (a)–(c) pontjában felsorolt szervezetkategóriák némelyikére nézve írható elő, amennyiben az nem ütközik a BRRD egyéb rendelkezéseivel.

K. A BRRD EGYÉB RENDELKEZÉSEIVEL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK**70. Kérdés (33. cikk)**

A 33. cikk (4) bekezdésében nem az ugyanazon cikk (2) bekezdésére kellene hivatkozni a (3) bekezdésre történő hivatkozás helyett? A 33. cikk (2) bekezdése azt a szabályt tartalmazza, amely szerint az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezetek vonatkozásában csak akkor hozható szanalási intézkedés, ha a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, a (4) bekezdésben szereplő rendelkezés pedig ezzel a szabállyal kapcsolatban tesz kivételt.

Válasz

A 33. cikk (4) bekezdésében a „(3) bekezdésre is figyelemmel” hivatkozás azt jelenti, hogy adott esetben a 33. cikk (3) bekezdésének feltételei a 33. cikk (4) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben teljesítendőek.

Konkrétabban abban az esetben, amikor egy vegyes tevékenységű holding társaság leányintézményei közvetlenül vagy közvetve közbenső pénzügyi holding társaság tulajdonában állnak, és a 33. cikk (4) bekezdésének b) és c) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, a rendelkezés a) feltételében említett szervezetet a pénzügyi holding társaságként kell értelmezni, nem pedig a vegyes tevékenységű holding társaságként. Ezért a „(3) bekezdésre is figyelemmel” szükséges egyértelműsítés, hiszen az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában mindkét típusú holding társaság szerepel.

71. Kérdés (36. cikk)

A 36. cikk (11) bekezdésének a) pontjában szereplő „tőkeinstrumentumok” kifejezést nem kellene a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezéssel felváltani?

Válasz

A 36. cikk (11) bekezdésének a) pontjában nem szükséges hivatkozni a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre”, mert ez a rendelkezés a kötelezettségek felértékelésének kizárólag a hitelezői feltőkésítés alkalmazását követő lehetőségére utal, az 59. cikk szerinti, leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörök alkalmazását követő lehetőségére nem.

Mindenestre egy végleges értékelést követően a 46. cikk (3) bekezdésével és a 60. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban lehetséges az 59–62. cikkekkel összhangban leírt instrumentumok felértékelése.

72. Kérdés (47. cikk)

A 47. cikk a részvényesek hitelezői feltőkésítés, illetve a tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása során történő kezelésének szabályait írja elő. Azonban az (EU) 2018/879 irányelvvel az 59. cikk szerinti leírási és átalakítási hatásköröket bizonyos leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre is kiterjesztették. Ezt a változást a 47. cikk miért nem tükrözte?

Válasz

A 47. cikk a hitelezői feltőkésítés alkalmazásának, illetve az 59. cikk szerinti leírási és átalakítási hatáskörök gyakorlásának összefüggésében a „részvényesekre és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosaira” vonatkozik.

Az (EU) 2018/879 irányelv a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazási körét bizonyos leírható, illetve átalakítható kötelezettségek birtokosaira is kiterjesztette. Mivel azonban ezek a birtokosok a 2. cikk (1) bekezdésének 61. és 62. pontjában szereplő fogalom meghatározások alapján nem tekinthetők „részvényeseknek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosainak”, a 47. cikk alkalmazási körének kiterjesztésére nincs szükség.

A 47. cikk rendelkezései ugyanezért a releváns tőkeinstrumentumok birtokosaira (akik már a BRRD I 59. cikkének hatálya alá is tartoztak) sincsenek hatással, mivel az előbb említett fogalom meghatározások alapján ők sem „részvényesek és a tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok birtokosai”.

Ami a 47. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában szereplő, a részvényeseknek a releváns tőkeinstrumentumok 59. cikk (2) bekezdésében említett hatáskör alapján történő átalakításán keresztül hígítására való hivatkozást illeti, azt is úgy kell értelmezni, mint amely magában foglalja a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek 59. cikkel összhangban történő átalakítását. Sőt, a 60. cikknek a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásának és átalakításának sorrendjére vonatkozó (1) bekezdése az a) pontjában utal a 47. cikk (1) bekezdésében említett egyik vagy mindkét intézkedés elvégzésének szükségességére a CET1 tőkeelemek csökkentésekor, mielőtt egyéb típusú instrumentumok érintve lennének.

73. Kérdés (108. cikk)

A BRRD 108. cikke (2) bekezdésének c) pontja előírja, hogy „a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal[jon] a kielégítési sorrendben elfoglalt, e bekezdés szerinti alacsonyabb helyükre”. A 108. cikk (2) bekezdésének c) pontját a nemzeti jogba átültető nemzeti intézkedéseknek az ezekre a nemzeti átültető intézkedésekre való hivatkozást vagy a BRRD 108. cikkének (2) bekezdésére való hivatkozást kell előírniuk a kibocsátók számára azok dokumentációiban?

Válasz

Az előírt szerződéses hivatkozást a kötelezettség kielégítési sorrendben elfoglalt, a 108. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti alacsonyabb helyére a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátója tagállamának a 108. cikk (2) bekezdését átültető nemzeti intézkedéseire való hivatkozással kell teljesíteni. Azonban ennek nem mond ellent, ha ugyanott a BRRD 108. cikkének (2) bekezdésére is hivatkoznak.

74. Kérdés (általános)

A „szervezet” fogalom, amikor nem az „intézmény” fogalommal együtt szerepel (például az „intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet” szövegrészben), magában foglalja az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézményeket is az ugyanazon rendelkezés b)–d) pontjában említett szervezetek mellett?

Továbbá a 16a. cikk (1) bekezdésében a „szervezet” kifejezés intézményre vagy pénzügyi holding társaságra utal, amelynek konszolidált alapon kell megfelelnie a prudenciális követelményeknek?

Válasz

A „szervezet” kifejezés pontos jelentése azoktól a rendelkezésektől függ, amelyekben szerepel, valamint attól, hogy mire nézve kötelezőek az azokban a rendelkezésekben vagy az azokban említett rendelkezésekben szereplő kötelezettségek. Figyelembe kell venni a BRRD-nek az 1. cikk (1) bekezdésében szereplő hatályát. A kifejezés utalhat az 1. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett összes szervezetre vagy azok egy részére, beleértve az a) pontban említett intézményeket is.

A 16a. cikk esetében a „szervezet” szóra történő hivatkozás az 1. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett összes szervezetet magában kívánja foglalni, amelyeknek a 45. cikk értelmében, akár egyéni, akár konszolidált alapon (külső vagy belső MREL-követelmény), meg kell felelniük a CBR- és MREL-követelményeknek.

L. AZ SRMR-REL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK**75. Kérdés (SRMR, 3. cikk)**

Az SRMR 3. cikke (1) bekezdésének 24a. pontjában a „szanálás alá vonható szervezet” fogalom meghatározása csak az ESZT-re utal, a nemzeti szanálási hatóságokra nem. Ezt a fogalom meghatározást az SRMR több cikke is alkalmazza (pl. 12k., 16., 21. és 27. cikk). Az SRMR „szanálás alá vonható szervezet” kifejezést tartalmazó rendelkezései olyan, a 7. cikk (3) bekezdésében említett szanálás alá vonható szervezetekre és csoportokra is alkalmazhatók, amelyek kívül esnek az ESZT közvetlen hatáskörén?

Válasz

Az SRMR 3. cikkének 24a. pontja (a BRRD 2. cikkének 83a. pontjával azonos értelmű rendelkezés) nem jogosítja fel az ESZT-t arra, hogy egy szervezetet szanálás alá vonható szervezetként azonosítson. Ez inkább annak a vonatkozó szanálási tervnek a következménye, amely az adott szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedésről rendelkezik.

Az SRMR 9. cikkének (1) bekezdése előírja a nemzeti szanálási hatóságok számára, hogy szanálási terveket készítsenek és fogadjanak el az SRMR 7. cikkének (3) bekezdésében említett szervezetekre vonatkozóan, az SRMR 8. cikkének (5)–(13) bekezdésével összhangban. A csődhelyzetben alkalmazható szanálási intézkedések szanálási tervben történő rögzítésére vonatkozó kötelezettségről az SRMR 8. cikkének (6) bekezdése rendelkezik. Ezenkívül az egyes csoportokat illetően a szanálás alá vonható szervezetek és a szanálás alá vonható csoportok azonosítására vonatkozó kötelezettségről az SRMR 8. cikke (10) bekezdésének második albekezdése rendelkezik.

76. Kérdés (SRMR, 10a. cikk)

Az SRMR 10a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, ha a szervezet abban a helyzetben van, hogy megfelel a CBR-követelménynek, de nem felel meg a TREA alapján számolt külső vagy belső MREL-követelménynek, akkor az ESZT hatáskörrel rendelkezik arra, hogy megtiltsa a szervezetnek azt, hogy több nyereséget fizessen ki az M-MDA-nál. Az ESZT e rendelkezés szerinti hatásköre az SRMR hatálya alá tartozó összes szervezetre vonatkozik, vagy csak azokra, amelyekért az ESZT közvetlenül felelős az SRMR 7. cikkének (2) bekezdése, (4) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdésének értelmében?

Ezenkívül hogyan kell az ESZT-nek alkalmaznia az SRMR 10a. cikkében szereplő hatáskört? Nevezetesen ebben az esetben a nemzeti szanálási hatóságoknak is végre kell hajtaniuk az ESZT intézkedéseit az SRMR 29. cikkével összhangban?

Válasz

Az ESZT, az SRMR 7. cikkében lefektetett feladatmegosztással összhangban, az SRMR 10a. cikkében ráruházott hatásköröket csak a közvetlen hatáskörébe tartozó szervezetekre vonatkozóan gyakorolhatja (vagyis az SRMR 7. cikkének (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint az SRMR 7. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, ha az említett bekezdések alkalmazási feltételei teljesülnek). A 7. cikk (3) bekezdésében szereplő többi szervezet esetében a releváns nemzeti szanálási hatóságnak kell gyakorolnia a kifizetések korlátozására vonatkozó hatásköröket.

Az SRMR 10a. cikke nem írja elő explicit módon, hogy az ESZT M-MDA-t meghaladó kifizetések megtiltásával kapcsolatos határozatát kinek kell címezni. Mindazonáltal ez a határozat szoros kapcsolatban áll az MREL alkalmazásával, mivel az SRMR 12j. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint az SRMR 10a. cikkében említett hatáskör az egyik olyan intézkedés, amelyen keresztül az MREL-követelmény megsértése ellen fel lehet lépni. Szintén szoros kapcsolatban áll a szanálhatóság előtt álló jelentős akadályok megszüntetésével, ugyanis az SRMR 10. cikke (9) bekezdésének második albekezdése a szanálhatóság előtt álló lehetséges jelentős akadályként jelöli meg azt a helyzetet, amikor egy szervezet a rá vonatkozó szavatolótőke-követelményekkel együtt vizsgálva megfelel, az MREL-lel együtt vizsgálva azonban nem felel meg a CBR-nek. Az ESZT mindkét esetben a nemzeti szanálási hatóságokat tájékoztatja a határozataról, amelyeknek azokat az SRMR 29. cikkével összhangban végre kell hajtaniuk – lásd az SRMR 12. cikkének (5) bekezdését és 10. cikkének (10)–(12) bekezdését.

Ezekkel a rendelkezésekkel analóg módon, valamint az ESZT és a nemzeti szanálási hatóságok közötti együttműködést alátámasztó *logikai alap* fényében az SRMR 10a. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az ESZT az alapján meghozott határozatait a vonatkozó nemzeti szanálási hatóságoknak kell címezni, amelyeknek azokat az SRMR 29. cikkével összhangban végre kell hajtaniuk.

77. Kérdés (SRMR, 10a. cikk)

Amikor egy szervezet abban a helyzetben van, hogy a rá vonatkozó MREL-követelményekkel együtt vizsgálva nem felel meg a CBR-követelménynek, az ESZT az SRMR 10a. cikke alapján hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az ott említett intézkedések bármelyike révén megtiltsa a szervezetnek az M-MDA mértékét meghaladó nyereség kifizetését.

Az SRMR 10a. cikke azonban csak az ESZT-re utal, a nemzeti szanálási hatóságokra nem. Továbbá az SRMR 10a. cikke nem szerepel a 7. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdésében található felsorolásban. A nemzeti szanálási hatóságok intézkedhetnek az SRMR 10a. cikke alapján az SRMR 7. cikkének (3) bekezdésében említett szervezetekkel és csoportokkal kapcsolatban?

Válasz

Az ESZT, az SRMR 7. cikkében lefektetett feladatmegosztás következtében, az SRMR 10a. cikkében ráruházott hatásköröket csak a közvetlen hatáskörébe tartozó szervezetekre vonatkozóan gyakorolhatja (vagyis az SRMR 7. cikkének (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint az SRMR 7. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, ha az említett bekezdések alkalmazási feltételei teljesülnek) (lásd még a 80. kérdésre adott választ). Annak ellenére, hogy az SRMR 10a. cikke nem szerepel az SRMR 7. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdésében felsorolt rendelkezések között, a nemzeti szanálási hatóságok a BRRD 16a. cikkének nemzeti jogszabályba való átültetése folytán gyakorolhatják a bizonyos kifizetések megtiltására vonatkozó hatásköröket.

Habár az SRMR 10a. cikke nem szerepel az SRMR 7. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdésében felsorolt rendelkezések között, megjegyzendő, hogy erre a cikkekre hivatkoznak más olyan rendelkezések, amelyek az SRMR 7. cikkének (3) bekezdése szerint explicit módon alkalmazandók a nemzeti szanálási hatóságokra:

- az SRMR 10. cikke (9) bekezdése második albekezdésének i. pontja az SRMR 10a. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott körülményeket a szanálhatóság előtt álló jelentős akadályt okozó lehetséges helyzetként jelöli meg,
- az SRMR 12j. cikke (1) bekezdésének b) pontja az SRMR 10a. cikkében említett hatásköröket az egyik olyan intézkedésként sorolja fel, amelyen keresztül az MREL-követelmény megsértése ellen fel lehet lépni.

78. Kérdés (SRMR, 12k. cikk)

Az SRMR 12k. cikkének (1) bekezdése szerint az ESZT-nek olyan közbenső célszinteket kell meghatároznia az SRMR 12f. vagy 12g. cikkében megállapított követelmények vagy, adott esetben, az SRMR 12c. cikkének (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények tekintetében, amelyeknek a 12. cikk (1) és (3) bekezdésében említett szervezeteknek 2022. január 1-jétől meg kell felelniük.

Ezt a rendelkezést úgy kell értelmezni, mint amely a közbenső célszintek meghatározását az SRMR 7. cikkének (3) bekezdésében szereplő olyan szervezetek esetében is megköveteli az ESZT-től, amelyek számára a nemzeti szanálási hatóságok állapítják meg az MREL-t (vagyis az SRMR 12. cikkének (3) bekezdésében említett szervezetek)?

Válasz

Az SRMR 7. cikkének (3) bekezdésében lefektetett feladatmegosztás tükrében az SRMR 12. cikkének (3) bekezdésében említett szervezetek esetében az SRMR 12k. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében szereplő közbenső célszinteket a nemzeti szanálási hatóságoknak kell megállapítaniuk.

79. Kérdés (SRMR, 18. cikk)

Az SRMR 18. cikkének (1a) bekezdése szerint az ESZT hatáskörrel rendelkezik szanálási program elfogadására valamely központi szerv és az ahhoz tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó valamennyi hitelintézet vonatkozásában, ha az adott szanálás alá vonható csoport összességében teljesíti az SRMR 18. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott feltételeket.

Az SRMR 18. cikkének (1a) bekezdése azonban kizárólag az ESZT-re utal, a nemzeti szanálási hatóságra nem. Ezenkívül az SRMR 18. cikkének (1a) bekezdése nem szerepel a 7. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdésében található felsorolásban. A nemzeti szanálási hatóságok rendelkeznek az SRMR alapján hatáskörrel szanálási program elfogadására valamely központi szerv és az ahhoz tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó hitelintézetek vonatkozásában?

Válasz

Az SRMR 7. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdése valamely központi szerv és az ahhoz tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó valamennyi hitelintézettel kapcsolatos szanálási intézkedés alkalmazását illetően nem tartalmaz utalást az SRMR 18. cikkének (1a) bekezdésére.

Mindazonáltal a nemzeti szanálási hatóságok az SRMR 18. cikkének (1a) bekezdésében említett feltételek esetén ugyanúgy rendelkeznek hatáskörrel szanálási intézkedés meghozatalára, ugyanis az SRMR 7. cikke (3) bekezdésének e) pontja előírja a szanálási hatóságok számára a közvetlen hatáskörükbe tartozó szervezetekkel és csoportokkal kapcsolatos szanálási határozatok elfogadását és szanálási eszközök alkalmazását a vonatkozó eljárásokkal és biztosítékokkal összhangban. Az SRMR 18. cikkének (1a) bekezdése az SRMR 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek konkretizálásának is tekinthető.

Továbbá a BRRD 32a. cikkét átültető nemzeti jogszabály is alkalmazandó lenne, ugyanis nem ütközne az SRMR-rel.

80. Kérdés (BRRD, 33. cikk)

Miért nem szerepel a BRRD 33. cikkének (3) bekezdésével azonos rendelkezés az SRMR-ben, és ennek milyen következményei lehetnek?

Válasz

Ez a helyzet az SRMR I és a BRRD I esetében is fennállt már.

A BRRD 33. cikkének (3) bekezdése szerint, amikor egy vegyes tevékenységű holding társaság leányintézményei közbenső pénzügyi holding társaság tulajdonában állnak, a szanálási intézkedéseknek a közbenső pénzügyi holding társaságra kell irányulniuk és nem a vegyes tevékenységű holding társaságra. Ez a cikk az (EU) 2019/879 irányelvvel módosult, de csak annyiban, hogy belekerült az a feltétel, amely szerint a szanálás tervezési fázisában a közbenső pénzügyi holding társaságot szanálás alá vonható szervezetként kell azonosítani.

A vegyes tevékenységű holding társaságok az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontjában rájuk történő hivatkozás révén a BRRD hatálya alá tartoznak. Az SRMR 2. cikke azonban nem hivatkozik a vegyes tevékenységű holding társaságokra, ami azt jelenti, hogy ezek nem tartoznak az SRMR hatálya alá. Ezért nem volt szükség a BRRD 33. cikkének (3) bekezdésével azonos rendelkezést szerepeltetni az SRMR-ben. Megjegyzendő, hogy az SRMR 10. cikkének (11) bekezdésében a BRRD 17. cikke (5) bekezdésének k) pontjához hasonló rendelkezés sem szerepel, amely lehetőséget ad a szanálási hatóságoknak, hogy a szanálhatóság előtt álló jelentős akadályok kezelése vagy megszüntetése érdekében megköveteljék a vegyes tevékenységű holding vállalatoktól külön pénzügyi holding társaság létrehozását.

81. Kérdés (45b. cikk)

A Bizottság 2020. szeptember 29-i közleményének 34. kérdésére adott válasz tükrében egyértelműsíteniék, hogy mit jelent az „SRMR hatálya alá tartozó szervezetek” kifejezés?

Továbbá, ha a tagállamok gyakorolják a 45b. cikk (8) bekezdésének utolsó albekezdésében szereplő, 30 %-nál magasabb százalékos arány meghatározására vonatkozó lehetőséget, akkor ez a százalékos arány az SRMR 7. cikkének (3) bekezdésében említett szervezetekre vonatkozik, amelyek a nemzeti szanálási hatóságok közvetlen hatáskörébe tartoznak?

Válasz

Az SRMR hatálya alá tartozó szervezetek az SRMR 2. cikkében említett szervezetek. Annak megítélése céljából, hogy mely szervezetek tartoznak az SRMR hatálya alá, az ESZT és a nemzeti szanálási hatóságok közötti feladatmegosztásra vonatkozó, az SRMR 7. cikkében szereplő rendelkezés nem releváns.

Ha egy részt vevő tagállam gyakorolja a 45b. cikk (8) bekezdésének negyedik albekezdésében szereplő lehetőséget, és 30 %-nál magasabb százalékos arányt határoz meg, akkor a megnövelt százalékos arány csak az SRMR hatálya alá nem tartozó szervezetekre vonatkozik, az SRMR 2. cikkében lefektetettek szerint. Ez annak a ténynek köszönhető, hogy az SRMR a hatálya alá tartozó minden szervezetre alkalmazandó, függetlenül az ESZT és a nemzeti szanálási hatóságok közötti feladatmegosztástól. Amikor egy nemzeti szanálási hatóság az SRMR 7. cikkének (3) bekezdésében említett szervezet vonatkozásában gyakorolja a feladatait, az SRMR szabályait kell alkalmaznia a BRRD-t átültető nemzeti szabályok alapján ráruházott hatásköröket felhasználva. Ezt az SRMR 7. cikke, pontosabban a d) pontjának első albekezdése, valamint a 7. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdése teszi egyértelművé.

Az SRMR mellett, hogy centralizált szanálási hatáskörrel ruházza fel az ESZT-t, a BRRD szabályait és elveit is igyekszik az SRM sajátosságaihoz igazítani, és megpróbál gondoskodni arról, hogy az ESZT és a nemzeti szanálási hatóságok ugyanazokat az anyagi jogi szabályokat alkalmazzák, amikor az SRMR értelmében fogadnak el határozatokat. Ezt a megközelítést mondja ki az SRMR (18), (21) és (23) preambulumbekzdése, valamint különösen a (28) preambulumbekzdése, amelynek utolsó mondata szerint „[b]izonyos körülmények fennállása esetén a nemzeti szanálási hatóságoknak e rendelet alapján és e rendelettel összhangban kell végrehajtaniuk a feladataikat, miközben gyakorolniuk kell a 2014/59/EU irányelvet átültető nemzeti jog által rájuk ruházott hatásköröket is, amennyiben ez nem áll összeütközésben e rendelettel.” Szintén ez a megkülönböztetés következik az SRMR 1. cikkének első albekezdéséből, amely az SRMR hatálya alá tartozó szervezetek tekintetében kimondja, hogy az SRMR „egységes szabályokat és egységes eljárást ír elő a (...) szervezetek szanálására vonatkozóan”.

Ezért, ahol az SRMR és a BRRD-t átültető nemzeti szabályok eltérőek, az SRMR-nek kell elsőbbséget élveznie az annak hatálya alá eső szervezetek tekintetében, az SRMR 2. cikkének rendelkezése szerint.

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2020/C 417/03)

2020. augusztus 6-án a Bizottság úgy határozott, hogy engedélyezi e bejelentett összefonódást, és a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. E határozat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul. A határozat teljes szövege csak angol nyelven hozzáférhető, és azután teszik majd közzé, hogy az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították belőle. A szöveg megtalálható lesz

- a Bizottság versenypolitikai weboldalának összefonódásokra vonatkozó részében (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal különféle lehetőségeket kínál arra, hogy az egyedi összefonódásokkal foglalkozó határozatok társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek,
- elektronikus formában az EUR-Lex honlapon (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=hu>) a 32020M9787 hivatkozási szám alatt. Az EUR-Lex biztosít on-line hozzáférést az európai uniós jogszabályokhoz.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euroátváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2020. december 1.

(2020/C 417/04)

1 euro =

Péznem	Átváltási árfolyam	Péznem	Átváltási árfolyam
USD USA dollár	1,1968	CAD Kanadai dollár	1,5522
JPY Japán yen	124,92	HKD Hongkongi dollár	9,2774
DKK Dán korona	7,4441	NZD Új-zélandi dollár	1,7010
GBP Angol font	0,89798	SGD Szingapúri dollár	1,6048
SEK Svéd korona	10,2135	KRW Dél-Koreai won	1 326,72
CHF Svájci frank	1,0836	ZAR Dél-Afrikai rand	18,3311
ISK Izlandi korona	158,20	CNY Kínai renminbi	7,8639
NOK Norvég korona	10,6028	HRK Horvát kuna	7,5515
BGN Bulgár leva	1,9558	IDR Indonéz rúpia	16 981,99
CZK Cseh korona	26,235	MYR Maláj ringgit	4,8835
HUF Magyar forint	357,20	PHP Fülöp-szigeteki peso	57,598
PLN Lengyel zloty	4,4788	RUB Orosz rubel	90,7837
RON Román lej	4,8710	THB Thaiföldi baht	36,215
TRY Török líra	9,4122	BRL Brazil real	6,3573
AUD Ausztrál dollár	1,6274	MXN Mexikói peso	24,0465
		INR Indiai rúpia	88,1535

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A pénzforgalomba szánt euróérmék új nemzeti előlapja

(2020/C 417/05)

A Görögország által kibocsátott új kéteurós, pénzforgalomba szánt emlékérme nemzeti előlapja

A pénzforgalomba szánt euróérmék törvényes fizetőeszköznek minősülnek az euróövezet egészében. A nyilvánosság és a pénzürmék kezelő felek tájékoztatása céljából a Bizottság közlésezi az új érmék rajzolatának leírását⁽¹⁾. A 2009. február 10-i tanácsi következtetéseknek⁽²⁾ megfelelően az euróövezeti tagállamok és azok az országok, amelyek az Európai Unióval létrejött monetáris megállapodás alapján euróérmét bocsátanak ki, bizonyos feltételek – többek között a kéteurós címletre való korlátozás – betartása mellett pénzforgalomba szánt euró-érmék kibocsátását ki. Technikai jellemzőit tekintve e pénzérme megegyezik a többi kéteurós érmével, de nemzeti előlapján a megemlékezéshez kapcsolódó, nemzeti vagy európai szinten kiemelkedő szimbolikus jelentéssel bíró rajzolat szerepel.

Kibocsátó ország: Görögország

A megemlékezés tárgya: A thermopülai csata 2 500. évfordulója

A rajzolat leírása: A rajzolat egy ókori görög sisakot ábrázol. A belső körgyűrű peremén az „A THERMOPÜLAI CSATA 2500. ÉVFORDULÓJA”, valamint a „GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG” felirat húzódik. A háttérben a kibocsátás éve, „2020” és egy palmetta (a Görög Állami Pénzverde verdejele) is megjelenik. A sisak alatt jobb oldalon a művész (Georgiosz Sztamatopulosz) monogramja látható. A thermopülai csata a görögök kudarca ellenére is a hősiesség ellenállás időtlen szimbóluma marad.

Az érme külső gyűrűjén az európai zászló 12 csillaga látható.

Becsült kibocsátandó mennyiség: 750 000 darab

A kibocsátás időpontja: 2020. január

⁽¹⁾ A 2002-ben kibocsátott pénzürmék nemzeti előlapjait lásd: HL C 373., 2001.12.28., 1. o.

⁽²⁾ Lásd a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2009. február 10-i következtetéseit, valamint a pénzforgalomba szánt euróérmék nemzeti előlapjára és kibocsátására vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, 2008. december 19-i bizottsági ajánlást (HL L 9., 2009.1.14., 52. o.).

A pénzforgalomba szánt euróérmék új nemzeti előlapja

(2020/C 417/06)

A Görögország által kibocsátott új kéteurós, pénzforgalomba szánt emlékérme nemzeti előlapja

A pénzforgalomba szánt euróérmék törvényes fizetőeszköznek minősülnek az euróövezet egészében. A nyilvánosság és a pénzérméket kezelő felek tájékoztatása céljából a Bizottság közzéteszi az új érmék rajzolatának leírását ⁽¹⁾. A 2009. február 10-i tanácsi következtetéseknek ⁽²⁾ megfelelően az euróövezeti tagállamok és azok az országok, amelyek az Európai Unióval létrejött monetáris megállapodás alapján euróérmét bocsátanak ki, bizonyos feltételek – többek között a kéteurós címletre való korlátozás – betartása mellett pénzforgalomba szánt euró-érmék bocsáthatnak ki. Technikai jellemzőit tekintve a pénzérme megegyezik a többi kéteurós érmével, de nemzeti előlapján a megemlékezéshez kapcsolódó, nemzeti vagy európai szinten kiemelkedő szimbolikus jelentéssel bíró rajzolat szerepel.

Kibocsátó ország: Görögország**A megemlékezés tárgya:** Trákia és Görögország egyesítésének 100. évfordulója

A rajzolat leírása: A rajzolat a trákiai Abdera város egykori, griffet ábrázoló érméjét jeleníti meg. A belső gyűrű peremén a „TRAKIA ÉS GÖRÖGORSZÁG EGYESÍTÉSÉNEK 100. ÉVFORDULÓJA” és a „GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG” felirat, valamint a kibocsátás éve, „2020” és egy palmetta (a Görög Állami Pénzverde verdejele) látható. A bal oldalon a művész (Georgiosz Sztamatopoulosz) monogramja helyezkedik el. Az ország északkeleti részén található Trákia régió az első világháború végét követően egyesült Görögországgal.

Az érme külső gyűrűjén az európai zászló 12 csillaga látható.

Becsült kibocsátandó mennyiség: 750 000 darab**A kibocsátás időpontja:** 2020. május

⁽¹⁾ A 2002-ben kibocsátott pénzérmék nemzeti előlapjait lásd: HL C 373., 2001.12.28., 1. o.

⁽²⁾ Lásd a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2009. február 10-i következtetéseit, valamint a pénzforgalomba szánt euróérmék nemzeti előlapjára és kibocsátására vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, 2008. december 19-i bizottsági ajánlást (HL L 9., 2009.1.14., 52. o.).

V

(Hirdetmények)

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Összefonódás előzetes bejelentése

(Ügyszám: M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni)

Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2020/C 417/07)

1. 2020. november 24-én a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott egy tervezett összefonódásról.

E bejelentés az alábbi vállalkozásokat érinti:

- a Talanx csoport (a továbbiakban: Talanx, Németország) irányítása alá tartozó HDI Assicurazioni S.p.A. (a továbbiakban: HDI, Olaszország),
- Amissima Assicurazioni S.p.A. (a továbbiakban: Amissima, Olaszország).

A HDI az összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében teljes irányítást szerez az Amissima felett.

Az összefonódásra részesedés vásárlása útján kerül sor.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

- a HDI esetében: életbiztosítási és nem-életbiztosítási szolgáltatások nyújtása és értékesítése Olaszországban,
- a Talanx esetében: biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások nyújtása és értékesítése világszerte,
- az Amissima esetében: nem-életbiztosítási szolgáltatások nyújtása és értékesítése Olaszországban.

3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.

A Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye ⁽²⁾ szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.

4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az összefonódás kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő tíz napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az alábbi hivatkozási számot minden esetben fel kell tüntetni:

M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (az összefonódás-ellenőrzési rendelet).

⁽²⁾ HL C 366., 2013.12.14., 5. o.

Az észrevételeket faxon, e-mailben vagy postai úton lehet a Bizottsághoz eljuttatni. Az elérhetőségi adatok a következők:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postai cím:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám: M.9977 — EPGC/Metro)
Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2020/C 417/08)

1. 2020. november 23-án a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott egy tervezett összefonódásról.

E bejelentés az alábbi vállalkozásokat érinti:

- Daniel Křetínský (Csehország) irányítása alá tartozó EP Global Commerce a.s. (a továbbiakban: EPGC, Csehország),
- Metro AG (a továbbiakban: Metro, Németország).

Az EPGC az összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében kizárólagos irányítást szerez a Metro egésze felett.

Az összefonódásra 2020. szeptember 13-án meghirdetett nyilvános vételi ajánlat útján kerül sor.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

- az EPGC esetében: a Metroban jelenleg ellenőrzésre nem jogosító részesedéssel rendelkező, az ügylet lebonyolítására létrehozott társaság. Az EPGC Daniel Křetínský irányítása alatt áll, aki érdekeltségekkel rendelkezik az energia-, a közüzemi, a média- és az e-kereskedelmi ágazatban tevékenykedő vállalatokban,
- a Metro esetében: napi fogyasztási cikkek nagykereskedelmével foglalkozik.

3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.

A Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye ⁽²⁾ szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.

4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az összefonódás kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő tíz napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az alábbi hivatkozási számot minden esetben fel kell tüntetni:

M.9977 — EPGC/Metro

Az észrevételeket faxon, e-mailben vagy postai úton lehet a Bizottsághoz eljuttatni. Az elérhetőségi adatok a következők:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postai cím:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (az összefonódás-ellenőrzési rendelet).

⁽²⁾ HL C 366., 2013.12.14., 5. o.

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám: M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2020/C 417/09)

1. 2020. november 25-én a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott egy tervezett összefonódásról.

E bejelentés az alábbi vállalkozásokat érinti:

- Bain Capital Investors L.L.C. (a továbbiakban: Bain Capital, USA),
- Ahlstrom-Munksjö Oyj (a továbbiakban: Ahlstrom-Munksjö, Finnország).

A Bain Capital az összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében kizárólagos irányítást szerez az Ahlstrom-Munksjö egésze felett. Az összefonódásra részesedés vásárlása útján kerül sor.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

- a Bain Capital esetében: magántőke-befektetési társaság, amely számos ágazatba tartozó vállalkozásokba fektet be, ideértve többek között az információtechnológia, az egészségügy, a kiskereskedelmi termékek és fogyasztási cikkek, a kommunikáció, a pénzügy és az ipar/gyártás területét,
- az Ahlstrom-Munksjö esetében: száralapú anyagok globális gyártója és beszállítója. Termékpalettájában szűrőalapanyagok, elváló védőfóliák, élelmiszer- és italcsomagoló anyagok, dekorpapírok, csiszolópapír-hátlapok és ragasztószalag-papírok, elektrotechnikai szigetelőpapírok, üvegszálás anyagok, egészségügyben használt száralapú anyagok és diagnosztikai megoldások, valamint ipari és fogyasztói végfelhasználásra szánt speciális papírok találhatók.

3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.

4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az összefonódás kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzététel követő tíz napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az alábbi hivatkozási számot minden esetben fel kell tüntetni:

M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö

Az észrevételeket faxon, e-mailben vagy postai úton lehet a Bizottsághoz eljuttatni. Az elérhetőségi adatok a következők:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postai cím:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (az összefonódás-ellenőrzési rendelet).

EGYÉB JOGI AKTUSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Kérelem közzététele a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. cikkének (6) bekezdése alapján

(2020/C 417/10)

Ez a közzététel az (EU) 2019/787 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 27. cikke alapján jogot keletkeztet a kérelem elleni felszólalásra.

A MŰSZAKI DOKUMENTÁCIÓ FŐ ELŐÍRÁSAI

„VASI VADKÖRTE PÁLINKA”

Ügyiratszám: PGI-HU-02408 – 22.12.2017

1. A lajstromozandó földrajzi árujelző

„Vasi vadkörte pálinka”

2. A szeszes ital kategóriája

Gyümölcs párlat (a 110/2008/EK rendelet II. mellékletének 9. kategóriája)

3. A szeszes ital leírása

3.1. Fizikai-kémiai jellemzők és/vagy érzékszervi tulajdonságok

Kémiai és fizikai tulajdonságok:

Hidrogénianid-tartalom: legfeljebb 5 g/hl abszolút alkoholra vonatkoztatva

Réztartalom: legfeljebb 9 mg/l késztermék

Érzékszervi tulajdonságok:

Tükrösen tiszta, színtelen.

Illatában kifejezett körte citrusos, fűszeres jegyek mellett visszafogott parfümösség, fanyar illat jellemzi.

Ízében száraz, diszkrét frissesség és fűszeresség mellett egy kevés méz, füstös jegyek jelennek meg, lecsengésében pikáns, citrusos aromák és diszkrét fanyarság, rusztikuság is megjelenhet.

A felhasznált gyümölcs jellemző ízét és illatát a pihentetés során megőrzi.

3.2. Egyedi tulajdonságok (összehasonlítva az azonos kategóriához tartozó szeszes italokkal)

A párlat egyediségét a „Vasi vadkörte pálinka” érzékszervi jellemzői biztosítják: illatában és ízében is megjelenő frissesség, jellegzetes, enyhe fanyarság, citrusos illat-íz, fűszeres, mézes jegyek, kevésbé selymes, inkább rusztikusabb textúra, amelyek a „Vasi vadkörte pálinka” cefrőzéséhez felhasznált vadkörteinek köszönhetőek.

⁽¹⁾ HLL 130., 2019.5.17., 1. o.

A „Vasi vadkörte pálinkát” a 4. pontban meghatározott megyék közigazgatási területén termelt vadkörte, őshonos és államilag elismert körtefajták gyümölcséből készítik. A „Vasi vadkörte pálinka” alapanyagát legalább 75 %-ban vadkörte, a fennmaradó legfeljebb 25 %-ban őshonos és államilag elismert körtefajták (Bosc kobak, Conference, Clapp kedveltje, Hardenpont téli vajkörte, Tüskés körte, Sózó körte) alkotják. A cefre minimum 75 %-át biztosító, nehezen gyűjthető vadkörte alacsony cukortartalmának és a vadkörte gyümölcs fanyarságának köszönhetően alakul ki a „Vasi vadkörte pálinka” pikáns fanyarsága, illetve frissessége.

4. Az érintett földrajzi terület

A „Vasi vadkörte pálinka” előállítása Vas és Zala megye közigazgatási határain belül történik. Kizárólag ezen a földrajzi területen elhelyezkedő kereskedelmi pálinkafőzdekekben szabad cefrézni, erjeszteni, lepárolni, pihentetni.

5. A szeszes ital előállításának módja

A pálinkakészítésnek főbb szakaszai:

- a) A gyümölcs kiválasztása és átvétele
- b) Cefrekészítés és erjesztés
- c) Lepárlás
- d) A pálinka pihentetése, tárolása
- e) A pálinka összeállítása, kezelése, házasítása

a) A gyümölcs kiválasztása és átvétele

Fajtáját tekintve az átvett körtemennyiség minimum 75 %-ának vadkörteinek (közönséges vadkörte *Pyrus pyrae* ssp. *pyrae*), a fennmaradó maximum 25 %-ának őshonos és elismert körtefajtának kell lennie.

Az őshonos, államilag elismert körtefajták: Bosc kobak, Conference, Clapp kedveltje, Hardenpont téli vajkörte, Tüskés körte, Sózó körte.

A pálinka alapja a megfelelő érettségű, azaz legalább 14 ref. % szárazanyag-tartalmú, jó vagy kitűnő minőségű gyümölcs. A gyümölcs mennyiségi átvétele mérlegelésen alapszik. Az átvétel során a minősítés mintavétel alapján történik. Érzékszervi minősítés (érettségi fok – érettől túlérrettig –, egészséges, tiszta, idegen anyagtól – föld, levél, gally, kő, fém, egyéb – mentes, valamint penésztől és rothadástól mentes stb.) és szárazanyag-tartalom-vizsgálat alapján történik meg a minőségi ellenőrzés és átvétel (cukortartalom, pH mérés). A gyümölcsnek rendelkeznie kell továbbá a származás dokumentumaival. Követelmény, hogy a beszállító nyilatkozzon a gyümölcs eredetéről, és az élelmezés-egészségügyi várakozási idő betartásáról.

b) Cefrekészítés és erjesztés

Cefrekészítés:

A „Vasi vadkörte pálinka” cefréjének egyedi jellemzője, hogy a cukortartalma 3–5 % közötti, amely abból fakad, hogy nagyon alacsony a felhasznált vadkörte cukortartalma.

Erjesztés:

Az erjesztés során 16–23 °C közötti hőmérsékletet kell biztosítani, valamint a pH értéket optimalizálni kell 2,8–3,2 között. Az erjedés időtartama a felhasznált körték beltartalmi értékeitől függően optimálisan 10 nap.

A kierjedt cefrét minél hamarabb le kell párolni, vagy a lepárlás megkezdéséig a szakszerű tárolás alapfeltételeit biztosítani kell (minél hidegebb, 0–10 °C között, vízzár alkalmazása, tartályok telítése).

c) Desztillálás

A „Vasi vadkörte pálinka” egylépcsős oszlopos lepárló rendszeren és hagyományos kisüsti főzőrendszeren készülhet. A lepárolt termék alkoholtartalma 55–85 V/V%.

d) *A pálinka pihentetése, tárolása*

A finomítást követően rozsdamentes acéltartályokban kell pihentetni, tárolni tömény állapotban a pálinkát.

e) *A pálinka összeállítása, kezelése, házasítása*

A pálinkát -5 és -3 °C közötti hőmérsékletre kell hűteni, majd lapszűrőn keresztül történő szűréssel az egyéb szennyeződések el kell távolítani. Szűrés után a tárolás addig tart, míg $18-20$ °C-ra melegszik a pálinka. A pálinkát házasítani csak úgy szabad, hogy a beszállított alapanyag cefrecukor-tartalma min. 75 %-a vadkörte, a többi, max. 25 %-a korábban említett körtefajtákból származhat.

A pálinka alkoholtartalmát a fogyasztási szeszfokra a palackozott árura vonatkozó előírás tűrését figyelembe véve ($\pm 0,3$ V/V%), ivóvíz minőségű vízzel a palackozás előtt kell beállítani.

6. **Kapcsolat a földrajzi környezettel vagy földrajzi származással**

6.1. *A földrajzi területnek vagy az eredetnek a kapcsolat szempontjából releváns adatai*

A vadkörte – vagy népies magyar nevén vackor – Vas és Zala megyében őshonos körtefaj. Elsősorban a természetes erdők területén található.

Vas és Zala megye nyugati része az Alpok lábánál terül el, ahol kelet felé haladva a domborzat egyre lankásabbá válik. A terület nagy részét erdő borítja. A területre elsősorban a barna-, csernozjom típusú közepesen kötött, enyhén savas talajok a jellemzőek. A megyék fekvéséből adódóan az ország egyik legcsapadékosabb területe, az Alpokalja is itt található, ugyanakkor kelet fele haladva az éves csapadék mennyisége is csökken. A megyék éghajlata változékony: a nyugati területektől a megye keleti, sík részei felé haladva egyre inkább szárazabb, kontinentális jelleget mutat, ugyanakkor a nagy kiterjedésű erdőknek köszönhetően, azok környezetében a hőmérséklet alacsonyabb az erdővel nem fedett részekhez képest. A vadkörte termőterületét a lankásabb hegyláb felszínének és az ehhez kapcsolódó területek alkotják, a csapadék éves átlagban $600-800$ mm között van, ugyanakkor az érési időszakban, szeptemberben és októberben csapadékszegényebb időjárás jellemző. A napsütéses órák száma magas, $1700-1800$ óra/év. Az Alpok közelségének köszönhetően a terület kissé hűvösebb a szomszédos megyékhez viszonyítva.

A vadkörte kedveli a déli fekvésű, érési időszakban meleg, pangó vizektől mentes, száraz és napfényes területeket, azok barna-, csernozjom típusú kötöttebb talaját, és kevésbé záródott lombkoronájú erdőket. Ahol a vadkörte gyümölcsfa jól érzi magát és megfelelő számára a fentebb említett talaj és mikroklíma, ott hosszú évtizedekig vagy akár évszázadokig is élhet a vadkörtefa. Az eltérő évenkénti időjárási viszonyok a termés mennyiségét befolyásolhatják.

6.2. *A szesz italnak a földrajzi területtel összefüggő egyedi tulajdonságai*

A „Vasi vadkörte pálinka” kapcsolata a földrajzi területtel a termék minőségén és hírnevén alapul.

A „Vasi vadkörte pálinka” egyedi érzékszervi tulajdonságai annak köszönhetőek, hogy a cefrezéshez felhasznált, Vas és Zala megyéből származó vadkörte aránya magas, legalább 75 %.

A magas napsütéses órák számának és a csapadék eloszlásának köszönhetően a vadkörtek jól be tudnak érni. A vadkörte gyümölcsének gyűjtése szakértelmet igényel: az érettségi fok szín alapján, illetve tapintás útján állapítható meg. Cél a minél nagyobb mennyiségű teljesen érett gyümölcs begyűjtése.

A barna-, csernozjom, enyhén savanyú pH-val rendelkező talajok, valamint a terület hűvösebb éghajlatának hatására a vadkörte gyümölcsnek magasabb a savtartalma, amely a párlat aromaanyagaiban is visszaköszön: frissességet, citrusosságot okoz, annak fanyarságához hozzájárul.

A többi gyümölcsöshöz viszonyítva a vadkörte cukortartalma rendkívül alacsony, ezért egységnyi pálinka előállításához nagyobb mennyiségű vadkörte van szükség, mint egy közönséges körtepálinka esetében. Ez a magas arányú vadgyümölcs-felhasználás a „Vasi vadkörte pálinka” aromaanyagaiban is megjelenik. A vadkörte nemcsak a „Vasi vadkörte pálinkára” jellemző fanyarság, hanem a pikánság, kevésbé selymes, inkább rusztikus textúra, fűszeres és mézes jegyek is köszönhetőek.

Mivel a „Vasi vadkörte pálinka” a felhasznált nagyarányú vadkörteinek köszönhetően enyhén fanyar ízű, ezért nagy szakértelmet igényel az, hogy az előpárlattól mikor kell leválasztani a párlatot, hogy ne legyen olyan ízanyagok kerüljenek a párlatba, amelyek ízhibát okozhatnak.

A „Vasi vadkörte pálinka” hírnevét az alábbi elnyert elismerések támasztják alá:

- 2011-ben a II. Vas Megyei Nyílt Pálinka- és Párlatversenyen arany minősítés,
- 2013-ban a IV. Vas Megyei Nyílt Pálinka- és Párlatversenyen ezüst minősítés,
- 2015-ben a VI. Vas Megyei Nyílt Pálinka- és Párlatversenyen ezüst minősítés,
- 2015-ben a Vas Megyei Alma Termésű Pálinka és Párlat Versenyen arany minősítés,
- 2016-ban a VII. Vas Megyei nyílt Pálinka- és Párlatversenyen ezüst minősítés,
- 2017-ben a Vas Megyei Alma Termésű Pálinka és Párlat Versenyen bronz minősítés.

2006-tól több nagy országos kiállításon, rendezvényen került sor a „Vasi vadkörte pálinka” bemutatására, kóstoltatására. Ilyen rendezvény az évente megrendezésre kerülő Gyulai Pálinkafesztivál, Budapesti Pálinkafesztivál, Békéscsabai Sör- és Csülökfesztivál, Szombathelyi Savária Karnevál, Ízutazás Sopron, Budapesten a Sirha, a FeHoVa és az Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás (OMÉK) nemzetközi kiállítások.

7. **Európai uniós vagy nemzeti/regionális előírások**

- 1997. évi XI. törvény a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról
- 2008. évi LXXIII. törvény a pálinkáról, a törkölypálinkáról és a Pálinka Nemzeti Tanácsról
- 158/2009. (VII. 30) Korm. rendelet a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi árujelzőinek oltalmára és a termékek ellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokról
- 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatalról
- 49/2013. (IV.29.) VM rendelet az élelmiszerekben előforduló egyes szennyezőanyagokra és természetes eredetű ártalmas anyagokra vonatkozó határértékekről, valamint az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő egyes anyagokkal, tárgyakkal kapcsolatos követelményekről

8. **A kérelmező adatai**

8.1. *Tagállam, harmadik ország vagy jogi/természetes személy*

Név: Birkás Pálinka Kft.

8.2. *Teljes cím (utcanév és házszám, város és postai irányítószám, ország)*

Cím: 9821 Győrvár, 435. hrsz., Magyarország

E-mail: birkas@birkaspalinka.hu

Tel. +36 302563066

9. **A földrajzi árujelző kiegészítése**

—

10. **A címkézésre vonatkozó egyedi szabályok**

A jelölés a jogszabályban előírtakon túl a következőket tartalmazza:

- „földrajzi árujelző” (elkülönítve a megnevezéstől)
 - Az előcímkén és hátcímkén kötelező feltüntetni a „Vasi vadkörte pálinka” elnevezést.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU